

JIHOČESKÝ KRAJ

KRAJSKÝ ÚŘAD

Odbor kancelář hejtmána

Oddělení vnějších vztahů a zahraniční spolupráce

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX01DJM6B

Váš dopis zn.:

Ze dne: 26. 7. 2024

Naše č. j.: KUJCK 95958/2024

Sp. zn.: KHEJ 92122/2024/evju SO

Vyřizuje: Ing. Markéta Chromá

Telefon: 386 720 374

E-mail: chroma@kraj-jihocesky.cz

Datum: 6. 8. 2024

Poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb.

Vážený pane,

Krajský úřad Jihočeského kraje obdržel dne 26. 7. 2024 Vaši žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, v níž požadujete poskytnutí následujících informací:

Žádám o zaslání všech rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o přestupku, jímž byl obviněný uznán vinným z přestupku dle zákona č. 361/2000 Sb., která byla krajským úřadem vydána v první polovině roku 2024, a která byla napadena správní žalobou (tj. došlo ke kumulativnímu splnění obou těchto podmínek). Žádám též o poskytnutí informace o spisové značce, pod kterou je řízení o žalobě proti příslušnému rozhodnutí vedeno před soudem.

K výše uvedené žádosti Vám sdělujeme následující:

Vámi požadované dokumenty zasíláme v příloze.

S pozdravem

Mgr. Petr Podhola
vedoucí odboru KHEJ

Příloha

Rozhodnutí_3868

Rozhodnutí_5900

Rozhodnutí_7520

Rozhodnutí_22829

Rozhodnutí_30016

Rozhodnutí_58190

Rozhodnutí_62380

Rozhodnutí_70787

Rozhodnutí_75660

Rozhodnutí_130386

Spisové značky

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX01AU2IZ

Naše č. j.: **KUJCK 7392/2024**
Sp. zn.: OPZU-správ. 3868/2024/paho1 SO2

Vyřizuje: Bc. Pavel Houska
Telefon: 386 720 365
E-mail: houska@kraj-jihocesky.cz

Datum: 16. 1. 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumávání rozhodnutí orgánů obcí podle § 67 odst. 1, písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání [redacted] zastoupeném [redacted] (dále také „odvolatel“), podaném dne 20.11.2023 proti rozhodnutí Městského úřadu Písek, odboru dopravy, Velké náměstí 114/3, 397 19 Písek, č.j. MUPI/2023/55064 ze dne 27.10.2023, kterým byly veškeré námítky účastníka řízení ze dne 4.9.2023 proti záznamům bodů v registru řidičů ke dni 29.8.2023 zamítnuty jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče byl potvrzen, takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Písek, odboru dopravy, Velké náměstí 114/3, 397 19 Písek, č.j. MUPI/2023/55064 ze dne 27.10.2023,

zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění

Zdejší odbor právní a krajský živnostenský úřad (dále také „odvolací správní orgán“) obdržel dne 9.1.2024 odvolání odvolatele, podané dne 20.11.2023 proti rozhodnutí Městského úřadu Písek, odboru dopravy, Velké náměstí 114/3, 397 19 Písek (dále také správní orgán), č.j. MUPI/2023/55064 ze dne 27.10.2023, kterým byly veškeré námítky účastníka řízení ze dne 4.9.2023 proti záznamům bodů v registru řidičů ke dni 29.8.2023 zamítnuty jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče byl potvrzen.

Dne 20.11.2023 podal odvolatel blanketní odvolání proti výše uvedenému rozhodnutí, které dne 14.12.2023 doplnil o odvolací důvody. V odvolání podaném prostřednictvím zmocněnce uplatnil šablonovitě výhrady vytýkající příkazovým blokům, resp. rozhodnutím, stále tytéž typizované nedostatky bez ohledu na obsah konkrétního příkazového bloku či rozhodnutí, které mají zpochybňovat způsobilost rozhodnutí být řádným podkladem pro zápis bodů v rámci bodového hodnocení řidiče. Vady mají spočívat zejm. v nedostatečném určení místa, data či času, nedostatečném popisu protiprávního jednání, nedostatečné či chybné právní kvalifikaci aj., kdy samotné oznámení o uložení pokuty musí být vždy posuzováno s příslušným rozhodnutím. Tyto námítky pak zmocněnec odvolatele používá paušálně ve všech správních řízeních, týkajících se této problematiky, kde působí často jako zmocněnec. Zdejší správní orgán odkazuje na vlastní rozhodnutí, kde byl tam řešený odvolatel zastoupen také tímto zmocněncem, a kde byly užity také tyto obsahově shodné námítky, viz např. rozhodnutí č.j. KUJCK 1417/2024 ze dne 3.1.2024, KUJCK 141540/2023 ze dne 29.11.2023, KUJCK 79052/2023 ze dne 21.6.2023, č.j. KUJCK 46330/2023 ze dne 11.4.2023, KUJCK 129526/2022 ze dne 26.10.2022, KUJCK 139137/2021 ze dne 15.12.2021, KUJCK 103918/2021 ze dne 21.9.2021, KUJCK 83179/2021 ze dne 2.8.2021,

KUJCK 131849/2020 ze dne 23.10.2021, KUJCK 61521/2018 ze dne 7.5.2018 atd.). S ohledem na uvedené pak není nutné se zabývat podanými námitkami podrobně a postačuje obecné posouzení napadeného rozhodnutí.

Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ust. § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

Procesní postup správního orgánu:

Ze spisového materiálu se v dané věci zjišťuje, že odvolateli bylo dne 4.9.2023 podle ust. § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče (dosaženo 12 bodů ke dni 29.8.2023) společně s výzvou k odevzdání řidičského průkazu. Současně došlo k poučení, že uplynutím 5 pracovních dnů ode dne oznámení pozbývá řidičské oprávnění. Odvolatel podáním svého zmocněnce [redacted] na základě plné moci ze dne 29.8.2023, dne 4.9.2023 uplatnil námitky proti záznamu všech bodů v bodovém hodnocení.

Správní orgán na základě výpisu z bodového hodnocení řidiče zajistil příslušné poklady vztahující se k záznamu bodů za přestupková jednání, tedy oznámení o uložení pokuty v příkazním řízení na místě, včetně souvisejícího rozhodnutí – příkazového bloku série a číslo: AB/2017 č. B1308450 ze dne 29.8.2023, a dále pak rozhodnutí – příkaz Městského úřadu Milevsko, č.j. MM 49433/2022 ze dne 15.7.2022 (právní moc 16.8.2022) a rozhodnutí – příkaz Městského úřadu Vodňany, č.j. MUVO 681/2023 ze dne 18.1.2023 (právní moc 18.1.2023).

Následně byl odvolatel vyrozuměn o možnosti uplatnit svá práva mj. dle § 36 odst. 3 a § 38 správního řádu (doručeno 18.9.2023), přičemž uplatnit svá práva bylo možné do 15 dnů ode dne doručení usnesení.

Odvolatel se dne 3.10.2023 vyjádřil k podkladům, kdy konkrétně namítl nezpůsobilost přezkoumávaného příkazu na místě, k čemuž odkázal, že i jiné správní orgány v obdobných věcech konstatují nezpůsobilost příkazových bloků.

Správní orgán dne 27.10.2023 vyhotovil nyní napadené rozhodnutí, doručené odvolateli dne 6.11.2023, ve kterém konstatoval, že odvolateli byly zaznamenány body v bodovém hodnocení řidiče v souladu se zákonem, podklady jsou způsobilé k zápisu bodů v rámci bodového hodnocení řidiče, a tedy námitky odvolatele zamítl.

Náležitosti podkladů pro zápis bodů:

Dle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu platí, že nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Zaznamenání bodů nepodléhá správnímu uvážení. Při posuzování důvodnosti námitek správnímu orgánu prvního stupně nepřísluší přezkoumávat žádné z rozhodnutí podle § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu, tj. pravomocné rozhodnutí o vyslovení viny a trestu, na jehož základě má být záznam bodů proveden. V rámci posouzení důvodnosti uplatněných námitek se může zabývat pouze tím, zda bylo takové rozhodnutí v právní moci, zda byly body zaznamenány správné osobě a ve správné výši (srov. mj. i § 73 odst. 2 správního řádu). „Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku) oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (srov. rozsudek ze dne 6. 8. 2009, č.j. 9 As 96/2008-44 a mnoho dalších).“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018 – 40). Jak vyplývá z rozhodnutí správního orgánu, správní orgán si vyžádal kopie rozhodnutí a tyto podklady porovnal s oznámením příslušného orgánu k záznamu v registru řidičů, přičemž nezjistil nesoulad v kterýchkoli jejich podstatných náležitostech či jakékoli jiné pochybení. Správní orgán prvního stupně nepovažoval po provedení posouzení námitky za důvodné, postupoval podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, ve výrokové části rozhodnutí uplatněné námitky zamítl a provedený záznam bodů, vůči němuž námitky směřovaly, potvrdil.

V případě rozhodnutí vydaných v příkazním řízení na místě je třeba, i přes specifickou tohoto řízení, trvat na naplnění zákonných požadavků. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, správní orgán prvního stupně zkoumal, zda jednotlivá rozhodnutí zákonné požadavky splňují a dospěl k pozitivnímu závěru. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20, vyslovujícího se k předchozí právní úpravě, která se však v tomto směru nikterak nezměnila, je poukazováno na to, jakým způsobem je nutné

pokutové, tedy i na příkazové, bloky nahlížet. „*Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsání, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85.*“ Odvolací správní orgán však také upozorňuje na skutečnost, že z hlediska formálních náležitostí, ve vztahu k zápisu bodů, nelze mít na rozhodnutí stejné nároky jako na rozhodnutí, podléhající např. přezkumu v rámci odvolacího řízení ve věci, které se týká, což znamená, chybí-li některá z formálních náležitostí, přesto nastávají jeho účinky a může být podkladem pro zápis bodů. „*V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. Za pravomocný, a tedy ani za způsobilý být podkladem pro zápis bodů do registru, nelze např. považovat pokutový blok, na kterém chybí podpis přestupce (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2011, čj. 8 As 69/2011 - 40). Okamžik podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku je totiž zároveň okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení. Jednoznačně tak potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v ust. § 84 zákona o přestupcích (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010 - 81, www.nssoud.cz). Naopak na způsobilost pokutového bloku jako podkladového rozhodnutí pro zápis bodů do registru nebude mít zpravidla vliv chybějící uvedení funkce nebo služebního čísla oprávněné osoby.*“

Příkaz na místě a příkazový blok jsou upraveny v § 92 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). K posuzování obsahové stránky pokutových (příkazních) bloků lze stále plně odkázat na následující shrnutí Nejvyššího správního soudu: „*S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost...“ (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20). Citovaným judikátem Nejvyššího správního soudu jsou ořejměny nároky, které lze klást na obsahovou stránku příkazových bloků. Avšak určitá benevolentnost při posuzování pokutových (příkazových) bloků není bezbřehá a správní orgán není povinen provést zápis na základě jakéhokoli bloku. „*Nemusí tomu tak být např. tehdy, pokud by pokutový blok neobsahoval např. popis sankcionovaného jednání, resp. jednoznačnou specifikaci toho kterého přestupku, za nějž byla jeho pachateli udělena ta která sankce, nebo by zavdával důvodné pochybnosti o tom, za jaké jednání (přestupek) byla vlastně ve skutečnosti bloková pokuta pachateli uložena. Dopadal-li by popisem skutku na vícero skutkových podstat různých přestupků, musel by si rozhodující orgán o této otázce učinit vlastní úsudek. Nelze totiž akceptovat, aby byl proveden záznam bodů na základě nejednoznačného nebo víceznačného pokutového bloku. (...) správní orgány, které provádějí záznam bodů, nemohou v řízení o námitkách pokutu zrušit. Nejsou však ani současně povinny provést záznam bodů na základě jakéhokoliv podkladu, zvláště pak ne takového, který by zavdával rozumné pochybnosti o tom, za jaký přestupek byla vlastně udělena bloková pokuta.*“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. března 2015 č. j. 7 As 41/2015 – 23).*

Zhodnocení jednotlivých podkladů:

Odvolací správní orgán přikročil k posouzení jednotlivých podkladů pro zápis bodů v rámci bodového hodnocení řidiče, konkrétně pak k hodnocení podkladů: oznámení o uložení pokuty v příkazním řízení na místě, včetně souvisejícího rozhodnutí v příkazním řízení bloku série a číslo: AB/2017 č. B1308450 ze dne 29.8.2023, a dále pak rozhodnutí – příkazu Městského úřadu Milevsko, č.j. MM 49433/2022 ze dne 15.7.2022 (právní moc 16.8.2022) a rozhodnutí – příkazu Městského úřadu Vodňany, č.j. MUVO 681/2023 ze dne 18.1.2023 (právní moc 18.1.2023)..

Po porovnání podkladu rozhodnutí se souvisejícím oznámením přestupku je zřejmé, že se z podkladu pro zápis bodů dokládají všechny skutečnosti, potřebné pro zápis, kdy není pochyb o tom, kdo je pachatel, co se stalo, kdy a kde k danému jednání došlo, jak a příp. čím ke spáchání došlo. Příkazový blok obsahuje všechny obligatorní

náležitosti, včetně podpisu přestupce a skutkovou podstatu přestupku, odpovídající popisu protiprávního jednání, kterým došlo k naplnění konkrétní skutkové podstaty. Stejně tak rozhodnutí založená ve spisu, které jsou také podkladem pro zápis bodů, obsahují všechny zákonem kladené náležitosti. Z podkladů nevznikají žádné důvodné pochybnosti o způsobilosti bloků či rozhodnutí, popsané protiprávní jednání, naplňující danou skutkovou podstatu přestupku odpovídá výši bodů v rámci bodového hodnocení řidiče, která byla odvolateli zapsána. Odvolací správní orgán se v podrobnostech odkazuje na hodnocení podkladů, uvedené v napadeném rozhodnutí, neboť s tam uvedenými závěry plně souhlasí.

K námitkám odvolatele:

K vzneseným námitkám odvolací orgán sděluje, že zástupce odvolatele zpochybnil (avšak pouze v obecné rovině zcela bez ohledu na konkrétní příkazové bloky) prakticky všechny náležitosti posuzovaných rozhodnutí (vymezení osoby přestupce, popis skutku, právní kvalifikaci, výši uložené sankce, místo vydání rozhodnutí, údaje o oprávněné osobě, datum vyhotovení a převzetí žalobcem, podpis žalobce, absenci stanovení formy zavinění atp.). Za této situace lze bez dalšího vyhodnotit vznesené námitky jako paušální, typizované, a tudíž a priori nevěrohodné viz. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As 174/2019 – 44 ze dne 2.6.2021, který se zabýval řízením, kde byl také zmocněncem [REDAKCE] [REDAKCE] kde je uvedeno: „Stěžovatel však své rozhodnutí nezaložil pouze na nesprávném názoru, že pokud žalobce nevznesl výhrady proti pokutovým blokům v prvostupňovém řízení, nemůže tak již s ohledem na koncentraci řízení učinit ani v odvolání, nýbrž rovněž konstatoval, že žalobcovy námitky jsou typizované a žalobcův zástupce [REDAKCE] [REDAKCE] je uplatňuje neustále dokola bez ohledu na konkrétní případ. Nejvyšší správní soud v tomto směru stěžovateli přisvědčuje a konstatuje, že na základě tohoto důvodu stěžovatelovo zamítavé rozhodnutí o odvolání žalobce obstoje.“

Nadto odvolací správní orgán uzavírá, že popsané nedostatky se v nyní hodnocené věci nenacházejí, příp. se nejedná o vady, které by měly vliv na způsobilost rozhodnutí být podkladem pro zápis bodů v rámci bodového hodnocení řidiče. Všechny podstatné údaje, včetně informací o osobě přestupce, popisu protiprávního jednání, stanovení formy zavinění, právní kvalifikace, podpisu přestupce, označení data a místa podpisu, včetně označení oprávněné osoby, určení správního trestu jsou bez pochybností zachyceny. Námitky odvolatele jsou tedy nedůvodné. Nic na věci nemůže změnit ani odkaz na údajná a neurčitá odůvodnění rozhodnutí správních orgánů, vydaných v jiných řízeních, neboť každý podklad je třeba posuzovat individuálně.

Správní orgán I. stupně zcela správně uvedl, že posuzoval všechny uplatněné námitky odvolatele, které v souladu s § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů potvrdil. Konkrétní identifikace podkladů, které byly v rámci řízení posuzovány, je uvedena v odůvodnění rozhodnutí, které má zároveň oporu ve spisovém materiálu, kdy oznámení o uložení pokuty bylo posuzováno společně s rozhodnutím ve věci.

Vzhledem k tomu, že odvolací správní orgán neshledal v postupu nalézacího správního orgánu pochybení, která by způsobovala nesoulad přezkoumávaného rozhodnutí s právními předpisy, bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

K požadavku doručení rozhodnutí i přímo odvolateli je nutno uvést, že odvolatel je zastoupen a není zde žádná okolnost, která by odůvodňovala, aby rozhodnutí bylo doručeno i odvolateli.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelí. Podnět lze podat buď u krajského úřadu nebo u Ministerstva dopravy ČR.

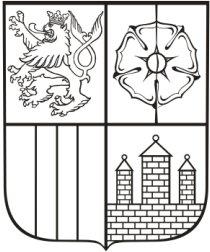
Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat u Krajského soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Bc. Pavel Houska
referent přestupkového řízení

Obdržel na doručeníku

[REDAKCE]

Na vědomí (po nabytí právní moci)
Městský úřad Písek, odbor dopravy

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX01AXPEZ

Naše č. j.: KUJCK 11494/2024
Sp. zn.: OPZU-správ. 5900/2024/jary1 SO 3

Vyřizuje: Ing. Jaroslav Rynda
Telefon: 386 720 369
E-mail: rynda@kraj-jihocesky.cz

Datum: 6. 2. 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumání rozhodnutí orgánů obcí podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] zastoupeného [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru, pracoviště Jeronýmova 1, 370 92 České Budějovice, č.j. SO/31276/2023 ze dne 27.11.2023, kterým byl jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v aktuálním znění (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil z nedbalosti porušením ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, dále z přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterých se dopustil z nedbalosti porušením ust. § 6 odst. 7 písm. a), § 6 odst. 7 písm. b) a § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, a přestupku podle ust. § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla (dále jen „zákon o pojištění odpovědnosti“), kterého se dopustil z nedbalosti porušením ust. § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti tím, že dne 6.9.2023 v době kolem 15:46 hodin, řídil motocykl HYOSUNG AQOILA 250, registrační značky [REDACTED] [REDACTED] po pozemní komunikaci II. třídy č. 603 v obci Chotýčany, poblíž domu č. 70, ve směru jízdy od obce Borek, ačkoliv nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění. Řidič byl hlídkou Policie ČR zastaven na autobusové zastávce Chotýčany a při silniční kontrole na výzvu nepředložil řidičský průkaz, osvědčení o registraci vozidla ani zelenou kartu. Dále bylo hlídkou Policie ČR zjištěno, že řídil motocykl, na němž platnost technické prohlídky skončila dne 13.6.2023.

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad rozhodl **takto**:

I. Podle ust. § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu se rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru, č.j. SO/31276/2023 ze dne 27.11.2023 v části **Ad 2.**, kterým byl [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se dopustil z nedbalosti porušením ust. § 6 odst. odst. 7 písm. a), b) téhož zákona tím, že při kontrole dne 6.9.2023 v době kolem 15:45 hodin na výzvu nepředložil řidičský průkaz ani osvědčení o registraci vozidla,

ruší a řízení se zastavuje.

II. Podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru, odboru dopravních přestupků č.j. SO/31276/2023 ze dne 27.11.2023

mění v části výroku týkající se stanovení právní kvalifikace po změně bude znít takto:

Čímž se dopustil:

Ad 1. nedbalostně přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o silničním provozu porušením povinnosti stanovené v § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu,

Ad 2. nedbalostně přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, porušením povinností stanovené v § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, **ve spojení s ust. § 38 odst. 1 písm. e) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích**

Ad 3. nedbalostně přestupku podle § 16 odst. 2 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, porušením povinnosti stanovené v § 17 odst. 1 téhož zákona

III. Podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru, odboru dopravních přestupků č.j. SO/31276/2023 ze dne 27.11.2023

mění v části výroku týkající se uložení správního trestu a po změně bude znít takto:

Za spáchání uvedených přestupků se obviněnému ukládá:

- I. podle § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu a v souladu s § 35 písm. b), § 37 písm. a), c), § 41 odst. 1, § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky pokuta ve výši **25.800 Kč**
- II. podle § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu a v souladu s § 35 písm. c), § 37 písm. a), c) a § 47 odst. 1 a 2 zákona o odpovědnosti za přestupky zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.
- III. dle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, § 79 odst. 5 správního řádu, v souladu s ustanovením § 150 odst. 4 správního řádu, a dle vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000 Kč.

IV. Ve zbytku se rozhodnutí podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu potvrzuje.

Odůvodnění

Zdejší odbor právní a krajský živnostenský úřad obdržel dne 12.1.2023 odvolání [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] zastoupeného [REDAKCE] [REDAKCE] („dále jen „odvolatel“), proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru, pracoviště Jeronýmova 1, 370 92 České Budějovice (dále jen „správní orgán“), č.j. SO/31276/2023 ze dne 27.11.2023, kterým byl jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil z nedbalosti porušením ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, dále z přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterých se dopustil z nedbalosti porušením ust. § 6 odst. 7 písm. a), § 6 odst. 7 písm. b) a § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, a přestupku podle ust. § 16 odst. 2 zákona o pojištění odpovědnosti, kterého se dopustil z nedbalosti porušením ust. § 17 odst. 1

zákona o pojištění odpovědnosti tím, že dne 6.9.2023 v době kolem 15:46 hodin, řídil motocykl HYOSUNG AQOILA 250, registrační značky ■■■■■ po pozemní komunikaci II. třídy č. 603 v obci Chotýčany, poblíž domu č. 70, ve směru jízdy od obce Borek, ačkoliv nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění. Řidič byl hlídkou Policie ČR zastaven na autobusové zastávce Chotýčany a při silniční kontrole na výzvu nepředložil řidičský průkaz, osvědčení o registraci vozidla ani zelenou kartu. Dále bylo hlídkou Policie ČR zjištěno, že řídil motocykl, na němž platnost technické prohlídky skončila dne 13.6.2023.

Vzhledem ke skutečnosti, že byl odvolatel shledán vinný ze spáchání výše uvedených přestupků, rozhodl správní orgán v souladu s § 35 písm. b), c), § 37 písm. a), c), § 41 odst. 1, § 46 a § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), s odkazem na ustanovení § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu o uložení pokuty ve výši 26.000 Kč a podle ustanovení § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu o uložení zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2017 Sb., o odpovědnosti za přestupky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), byla odvolateli uložena rovněž povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku stanovené vyhláškou Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., a to v paušální částce 1.000 Kč.

Odvolatel podal dne 15.12.2023 odvolání, doplněné dne 2.1.2024 a dne 1.2.2024. V obsáhle doplněném odvolání souhrnně namítá, že **1)** ve výroku napadeného rozhodnutí není dostatečně uveden popis skutku tak, aby jej nebylo možné zaměnit s jiným **2)** výrok rozhodnutí nebyl zcela precizně správně, kdy nebylo v popisu skutku uvedeno konkrétní právní ustanovení a zvláštní právní předpis **3)** ve výroku prvostupňového rozhodnutí není uvedena konkrétní skupina motorových vozidel, do níž odvolatelem řízený motocykl spadal, ani typ řidičského oprávnění, kterým odvolatel v inkriminované době nedisponoval **4)** správní orgán I. stupně měl sám z úřední povinnosti přerušit řízení do 1.1.2024 vzhledem k tomu, že došlo k novele zákona o silničním provozu, která je pro účastníka příznivější **5)** správní orgán nepostupoval v souladu se zásadou in dubio pro reo **6)** nenaplnění materiální stránky přestupku **7)** správní trest je zcela nepřiměřený **8)** výše správního trestu pokuty a délka zákazu řízení je vzhledem k novele zákona o silničním provozu nepřiměřený **9)** žádá, aby byl v souladu se zásadou legitimního očekávání změněn správní trest zákazu činnosti pouze na skupiny AM, A1 a skupiny B1, B byly ponechány, přičemž odkazuje na rozhodnutí zdejšího orgánu č.j. KUJCK 135945/2023 ze dne 15.11.2023, kterým byl účastníkovi omezen zákaz činnosti pouze pro skupiny AM, A1, A2, A.

Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ustanovení § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

K předmětné věci se ze spisového materiálu zjišťuje, že správní orgán na základě oznámení Policie České republiky, obvodního oddělení Hluboká nad Vltavou č.j. KRPC-123714-4/PŘ-2023-020113, doručeného dne 11.9.2023, vyhotovil dne 15.9.2023 příkaz ve věci, kterým uznal odvolatele vinným výše uvedenými přestupky. Proti příkazu, který byl odvolateli doručen do vlastních rukou dne 25.9.2023, byl podán včasný odpor. Správní orgán pokračoval v řízení a písemností ze dne 4.10.2023 předvolal odvolatele k ústnímu jednání na den 2.11.2023. V předvolání byl odvolatel řádně poučen o svých právech, zejména podle ust. § 33, § 36 a § 38 správního řádu, tedy právu zvolit si zmocněnce, navrhopvat důkazy, vyjadřovat se ke všem skutečnostem a podkladům před vydáním rozhodnutí a nahlížet do spisu. Dne 10.10.2023 byla správnímu orgánu doručena plná moc k zastupování ■■■■■ Dne 12.10.2023 se ke správnímu orgánu na základě substituční plné moci dostavil ■■■■■ za účelem nahlédnutí a pořízení kopie spisu. Dne 30.10.2023 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření odvolatele. Dne 2.11.2023 se konalo ústní jednání bez přítomnosti odvolatele a jeho zástupce, který se práva účasti na ústním jednání ve vyjádření doručeném dne 30.10.2023 vzdal. Dne 27.11.2023 bylo vyhotoveno nyní napadené rozhodnutí. Odvolací orgán uvádí k procesnímu postupu nalézacího správního orgánu, že v něm nespátřuje žádná pochybení, která by měla zatížit řízení vadou či zkrátit účastníka řízení na jeho právech.

Odvolání je částečně důvodné:

Ke zjištěnému skutkovému stavu odvolací orgán sděluje, že skutkový stav byl zjištěn na základě řádně provedeného dokazování, o kterém nevznikají důvodné pochybnosti a není pochyb ani o tom, že takto prokázané jednání odvolatele naplňuje po všech stránkách zákonné znaky skutkové podstaty přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu, § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona a § 16 odst. 2 zákona o pojištění. Z dokazování je jednoznačně a nepochybně doloženo, že se odvolatel dopustil přestupkového jednání tak, jak je mu kladeno za vinu, což bylo v rámci posuzovaného přestupkového řízení správním orgánem prvního stupně prokázáno řádně provedeným dokazováním na základě předloženého přestupkového spisu od policie.

Ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu stanoví, že: *„se fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) není držitelem příslušného řídičského oprávnění.“*

Ustanovení § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu stanoví, že: *„osoba, která je držitelem řídičského oprávnění pro příslušnou skupinu motorových vozidel (dále jen „skupina vozidel“) uděleného Českou republikou, státem, který je členským státem Evropské unie nebo smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „jiný členský stát“), nebo jiným státem podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která upravuje oblast silničního provozu.“*

Ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu stanoví, že: *„Řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem.“*

Ustanovení § 38 odst. 1 písm. e) zákona o podmínkách provozu vozidel stanoví, že: *„Provozovatel silničního vozidla nesmí provozovat na pozemních komunikacích vozidlo, jehož technická způsobilost nebyla ověřena pravidelnou technickou prohlídkou provedenou v členském státě, technickou prohlídkou provedenou pro účely zápisu silničního vozidla do registru silničních vozidel nebo technickou prohlídkou dovezeného silničního vozidla nebo u něhož od provedení poslední takové technické prohlídky uplynula lhůta podle § 40; to neplatí, jde-li o silniční vozidlo, u něhož dosud neuplynula lhůta k provedení první pravidelné technické prohlídky nebo které nepodléhá pravidelným technickým prohlídkám“*

Ustanovení § 16 odst. 2 zákona o pojištění odpovědnosti stanoví, že *„Fyzická osoba se jako řidič vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 17 odst. 1 nepředloží zelenou kartu.“*

Nalézací správní orgán vycházel z úředního záznamu ze dne 6.9.2023 sepsaného [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] fotografické dokumentace z místa kontroly, zachycující motocykl HYOSUNG AQOILA 250, registrační značky [REDAKCE] [REDAKCE] i samotného odvolatele, evidenční karty řidiče a karty vozidla. Skutečnost, že odvolatel nebyl dne 6.9.2023 a není držitelem řídičského oprávnění pro skupinu A či A2 konformně prokazuje výpis z evidenční karty řidiče (listina č. 11, uzavřen ke dni 14.9.2023), kde je uvedeno, že je držitelem řídičského oprávnění pro skupiny vozidel AM, A1, B1, B. Předmětný motocykl HYOSUNG AQOILA 250, registrační značky [REDAKCE] [REDAKCE] má zdvihový objem 249 ccm, a proto k jeho řízení je nutné vlastnit řídičské oprávnění min. skupiny A. Odvolací orgán nemá žádných pochybností o zjištěném skutkovém stavu ani o tom, že osoba přestupce byla dostatečně zjištěna a nelze ji zaměnit s jinou osobou, neboť na místě kontroly byla hlídkou policie provedena lustrace osoby + foto, tzn., že řidič byl ztotožněn prostřednictvím lustrace v centrálním evidenčním systému obyvatel, kde byla totožnost potvrzena za pomoci fotografie z lustračního zařízení, která se shodovala s řidičem, tedy s odvolatelem. Na základě výše uvedených důkazů, které jsou společně v souladu a celou situaci dokreslují, lze konstatovat, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně a není o něm pochyb.

K přestupku nesplnění technické podmínky podle ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu stanovené zvláštním právním předpisem, konkrétně ust. § 38 odst. 1 písm. e) zákona o podmínkách provozu vozidel, kdy bylo policií na místě kontroly dne 6.9.2023 zjištěno, že na motocyklu HYOSUNG AQOILA 250, registrační značky [REDAKCE] [REDAKCE] řízeného odvolatelem, nebyla platná technická prohlídka, jejíž platnost skončila dne 13.6.2023, odvolací orgán sděluje, že odvolatel tuto skutečnost nijak nerozporuje a zjištěný skutkový stav je v této věci na

základě spisového materiálu, konkrétně karty vozidla (listina č. 13), přezkoumatelně zjištěný. Odvolací orgán v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu provedl změnu výroku k bezvadné právní kvalifikaci, kdy doplnil výrok o chybějící odkaz na zvláštní právní úpravu ust. § 38 odst. 1 písm. e) zákona o podmínkách provozu vozidel. O doplnění právní kvalifikace byl odvolatel před vydáním rozhodnutí řádně vyrozuměn.

K přestupku nepředložení zelené karty podle ust. § 16 odst. 2 zákona o pojištění odpovědnosti odvolací orgán sděluje, že zjištěný skutkový stav je vtéto věci rovněž na základě spisového materiálu, konkrétně úředního záznamu ze dne 6.9.2023 sepsaného [REDAKCE] [REDAKCE] který byl členem hlídky provádějící kontrolu odvolatele. V úředním záznamu je jasně uvedeno, že: „...Řidič byl vyzván k předložení dokladů potřebných k řízení a provozu vozidla, kdy řidič nepředložil žádný z potřebných dokladů.“, přičemž po poučení o podání vysvětlení dle § 61 zákona č. 278/2008 Sb. o Policii ČR odvolatel uvedl, že: „...Nemůže předložit žádný z dokladů, jelikož si veškeré doklady včetně dokladů od této motorky zanechal ve svém vozidle v obci Vitín.“ Spáchání přestupku zjistili policisté během výkonu služby, při níž jsou vázáni závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jejich činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním úkonem. Dále nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by příslušníci Policie ČR v této věci uvedené zásady překročili. Dále nelze odhlédnout od skutečnosti, že odvolatel nevyužil možnosti vyjádřit se a nedostavil se ani k ústnímu jednání, takže sám se zbavil možnosti se k jednání jakkoli vyjádřit. Předmětný přestupek je přitom v dané chvíli spáchán prostým nekonáním, nelze jej tedy prokázat dalšími listinami či fotografiemi. Bylo by možno jej prokazovat výsledkem zasahujících policistů [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] jeho obsahem by však bylo pouze potvrzení, že je pravdou, co policista zapsal do úředního záznamu. Ve skutečnosti, že tento výslech nebyl učiněn v rámci jednání, ke kterému se odvolatel nedostavil, nelze spatřovat důvod nezákonnosti napadených správních rozhodnutí viz. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7 As 332/2016-44 ze dne 2. 3. 2017.

K přestupku nepředložení řidičského průkazu a osvědčení o registraci vozidla podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu odvolací orgán sděluje, že přezkoumal přestupková jednání odvolatele z pohledu nabytí účinnosti novely zákona o provozu na pozemních komunikacích od 1. ledna 2024. Ze spisového materiálu se podává, že odvolatel mimo jiné při kontrole dne 6.9.2023 na výzvu policisty v rozporu s ust. § 6 odst. odst. 7 písm. a), b) zákona o silničním provozu nepředložil řidičský průkaz ani osvědčení o registraci motocyklu HYOSUNG AQOILA 250, registrační značky [REDAKCE] [REDAKCE] tedy se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.

Dle § 6 odst. 7 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích ve znění účinném od 1. ledna 2024: **„Řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe řidičský průkaz; to neplatí, pokud je držitelem platného řidičského průkazu České republiky.“**

Dle § 6 odst. 7 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích ve znění účinném od 1. ledna 2024: **„Řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe osvědčení o registraci vozidla podle zvláštního právního předpisu; to neplatí, pokud je vozidlo zapsáno v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu.“**
Dle § 6 odst. 8 zákona o provozu na pozemních komunikacích ve znění účinném od 1. ledna 2024: **„Řidič motorového vozidla je na výzvu policisty, vojenského policisty, strážníka obecní policie nebo celníka povinen předložit ke kontrole doklady podle odstavce 7. Nemá-li povinnost mít některý z těchto dokladů při řízení u sebe, může namísto jeho předložení prokázat svou totožnost.“**

Je tedy zřejmé, že dle současného znění zákona o provozu na pozemních komunikacích, není řidič motorového vozidla povinen při dopravní kontrole předložit ke kontrole řidičský průkaz a osvědčení o registraci a postačuje prokázání totožnosti. Policejní hlídka při kontrole odvolatele ztotožnila prostřednictvím databáze registru obyvatel. Odvolací správní orgán je proto nucen zastavit dle § 86 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích řízení ve věci podezření z porušení povinnosti stanovené v § 6 odst. 7 písm. a) a b) zákona o provozu na pozemních komunikacích ve znění účinném do 31. 12. 2023.

I. K námitce, že ve výroku napadeného rozhodnutí není dostatečně uveden popis skutku tak, aby jej nebylo možné zaměnit s jiným, odvolací orgán sděluje, že skutek je ve výroku vymezen natolik konkrétně, že nemůže být zaměněn s jiným. Výrok obsahuje kromě specifikace typu a úseku silnice – na pozemní komunikaci II. třídy č. 603 v obci Chotýčany, poblíž domu č. 70, také uvedení směru jízdy – na obec Borek. Dále je uveden den, čas a název motocyklu HYOSUNG AQOILA 250, rz [REDAKCE] [REDAKCE] jehož řidičského oprávnění odvolatel nebyl držitelem. Dále nalézací správní orgán ve výrokové části dostatečně a přezkoumatelně popsal, jakým jednáním se odvolatel provinil, a následně uvedl, jaká ustanovení zákona o silničním provozu porušil a jakých přestupků se dopustil.

II. K námitce, že výrok rozhodnutí nebyl zcela precizně správně, kdy nebylo v popisu skutku uvedeno konkrétní právní ustanovení a zvláštní právní předpis odvolací orgán sděluje, že v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu provedl změnu výroku k bezvadné právní kvalifikaci, kdy ve věci nesplnění technické podmínky podle ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu stanovené zvláštním právním předpisem, konkrétně ust. § 38 odst. 1 písm. e) zákona o podmínkách provozu vozidel, doplnil výrok o chybějící odkaz na zvláštní právní úpravu ust. § 38 odst. 1 písm. e) zákona o podmínkách provozu vozidel. O doplnění právní kvalifikace byl odvolatel před vydáním rozhodnutí písemností ze dne 22.1.2024 řádně vyrozuměn.

III. K námitce, že ve výroku prvostupňového rozhodnutí není uvedena konkrétní skupina motorových vozidel, do níž odvolatelem řízený motocykl spadal, ani typ řidičského oprávnění, kterým odvolatel v inkriminované době nedisponoval, odvolací orgán sděluje, že nepovažuje výrok za vadný. Ve výroku rozhodnutí je skutek v souladu s § 77 zákona o přestupcích dostatečně popsán dobou, místem a způsobem spáchání tak, že není zaměnitelný a jsou z něj patrné rozhodné skutkové okolnosti. Konkrétně je uvedeno, že odvolatel ... „řídil motocykl HYOSUNG AQOILA 250, rz [REDAKCE] ačkoliv nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění“... Z uvedeného je zřejmé, že odvolatel neměl řidičské oprávnění pro danou skupinu motorových vozidel, což je postačující z hlediska porušení povinnosti stanovené v § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu a naplnění znaků skutkové podstaty přestupku vymezeného v § 125c odst. 1 písm. e) bod 1. zákona o silničním provozu. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí potom plyne, že odvolatel příslušným řidičským oprávněním skupiny A2 nebo A, nedisponuje, neboť je držitelem řidičského oprávnění pouze pro skupiny AM, A1, B1 a B.

IV. K námitce, že správní orgán I. stupně měl sám z úřední povinnosti přerušit řízení do 1.1.2024 vzhledem k tomu, že došlo k novele zákona o silničním provozu, která je pro účastníka příznivější, odvolací orgán sděluje, správní orgány nejsou povinny přerušovat řízení z důvodu nabytí nové právní úpravy v budoucnu. Správní orgán I. stupně projednával jednání odvolatel řádně podle účinné právní úpravy v době projednávání. Odvolací orgán, který již rozhoduje za účinnosti nové právní úpravy tuto řádně zohlednil.

V. K námitce, že správní orgán nepostupoval v souladu se zásadou in dubio pro reo, odvolací orgán sděluje, že šetřením spisové dokumentace dospěl k závěru, že nalézací správní orgán postupoval v souladu se zákonem včetně zásad správního řízení a nedopustil se žádného pochybení, které by mělo zatížit řízení vadou či zkrátit účastníka řízení na jeho procesních právech. Správní orgán v provedeném řízení posoudil veškeré podklady a provedené důkazy a dospěl k závěru, že se obviněný skutku, tak jak mu byl kladen za vinu, dopustil. Na základě provedených důkazů byl zjištěn stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V řízení byly zjištěny všechny okolnosti, na jejichž základě bylo možno spravedlivě rozhodnout. K použití zásady in dubio pro reo se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku čj. 9 As 3/2009-91 ze dne 22. 10. 2009, ve kterém uvedl: „... základním předpokladem pro použití této zásady, a tedy i následného rozhodnutí ve prospěch „obviněného“, je existence pochybností o správnosti a věrohodnosti zjištěného skutkového stavu. Není tedy možné zásadu in dubio pro reo automaticky použít vždy, když má rozhodující orgán k posouzení protichůdné důkazy. Existence rozdílných tvrzení a důkazů je typickou a nedílnou součástí řízení už jen z toho důvodu, že jsou navrhovány účastníky řízení, jejichž zájem na výsledku rozhodnutí je opačný. V souladu se zásadou volného hodnocení důkazů pak rozhodující orgán posuzuje dostupné důkazy každý zvlášť a ve vzájemné souvislosti a z těchto zjištění činí závěr. Použití zásady in dubio pro reo přichází úvahu pouze tehdy, má-li i po zhodnocení všech důkazů (včetně jejich váhy, věrohodnosti atd.) rozhodující orgán pochybnosti o tom, zda byl skutkový stav dostatečně zjištěn, případně o tom, jak rozhodnout. Z uvedeného vyplývá, že pokud při rozhodování k pochybnostem nedošlo a po zhodnocení všech dostupných důkazů zaujal rozhodovací orgán názor, o němž neměl pochyby, nemůže být námitka porušení

zásady in dubio pro reo důvodná.“ Odvolací orgán má za to, že skutkový stav, který vzal správní orgán I. stupně za základ napadeného rozhodnutí, má oporu ve spise a že skutkový stav byl zjištěn dostatečně a nejsou zde pochybnosti o tom, že se odvolatel přestupku dopustil.

VI. K námitkám, že správní trest je zcela nepřiměřený, resp. že výše správního trestu pokuty a délka zákazu řízení je vzhledem k novele zákona o silničním provozu nepřiměřená, odvolací orgán sděluje a odkazuje na ust. § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu, podle kterého se za přestupek ust. § 125c písm. e) písm. bod 1 téhož zákona, jako přestupek nejpřísněji trestný podle § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, uloží pokuta od 25.000 Kč do 50.000 Kč (po novele zákona o silničním provozu 25.000 – 70.000 Kč) a zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel po dobu od 12 do 24 měsíců. Napadeným rozhodnutím byla odvolateli uložena po změně pokuta ve výši **25.800 Kč** a beze změny zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v délce **12 měsíců**. Odvolací správní orgán změnou napadeného rozhodnutí snížil uložený správní trest pokuty o 200 Kč, a to z důvodu, že nabytím účinnosti zákona č. 271/2023 Sb., kterým se změnil zákon o silničním provozu, je tato nová právní úprava pro odvolatele výhodnější, neboť nepředloženi řidičského průkazu a osvědčení o registraci vozidla, již není přestupkem. Proto odvolací orgán řízení v této části zastavil. Ke snížení pokuty na samotnou dolní hranici nebyl důvod, jelikož byl hodnocen souběh přestupků nepředloženi zelené karty a jízdy s vozidlem, resp. motocyklem bez platné technické kontroly. S ohledem na výše uvedené okolnosti odvolací orgán dále sděluje, že podle ust. § 125c odst. 9 zákona o silničním provozu: *„Od uložení správního trestu podle odstavců 5 a 6 nelze v rozhodnutí o přestupku upustit.“* Správní orgán tak nemohl upustit od uložení správního trestu.

K námitkám týkajících se použití analogie zahlazení odvolací orgán sděluje, že správní orgány mají právo přihlížet k předchozím spáchaným přestupkům, a to i v případě jejich spáchání před více než jedním rokem. Odvolací orgán se tedy neztotožňuje s argumentací odvolatele, že správní orgán mohl přihlížet pouze k přestupkům, od jejichž spáchání neuběhl více než 1 rok. To, že správní orgán při hodnocení osoby řidiče především poukazyval na přestupky spáchané v posledních 3, resp. 5 letech je obvyklou správní praxí, která byla shledána správnou i Nejvyšším správním soudem viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 126/2015-42 ze dne 21. 1. 2016).

Řídit motorové vozidlo může pouze osoba, která je držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu motorových vozidel. Nezáleží tedy na tom, zda se jedná o řidiče řídícího bez jakéhokoliv řidičského oprávnění, nebo o řidiče, který sice má řidičské oprávnění pro určitou skupinu motorových vozidel, avšak řídí motorové vozidlo - motocykl, pro kterou řidičské oprávnění nemá, jak tomu bylo v případě odvolatele. Ve všech těchto případech dochází řízením motorových vozidel bez příslušného řidičského oprávnění k porušení zákonem o silničním provozu chráněného zájem na bezpečnosti silničního provozu. Zákon totiž při rozčlenění vozidel do různých skupin, pro něž jsou stanoveny odlišné předpoklady pro získání řidičského oprávnění, učinil úvahu, jaká vozidla jsou z hlediska nároků na jejich bezpečné řízení srovnatelná a jaká nikoli. Odvolatel nemůže tyto požadavky ignorovat pouze na základě svého subjektivního názoru, která vozidla je schopen řídit.

Uložený správní trest tak lze z hlediska premis, které zákon pro správní úvahu o druhu a výši správního trestu stanoví, považovat za odpovídající, potřebným způsobem odůvodněný, reflektující protiprávní jednání odvolatele, jejíž druh a výše má oporu ve spise a provedeném dokazování. Odvolatel může příslušný správní orgán jako správce daně požádat o splátkový kalendář, jehož plnění by jej finančně nezatížilo natolik, aby nemohl svým finančním povinnostem dostát. Pokud pak jde o uložení povinnosti nahradit náklady řízení, odvolací orgán potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byl odvolatel uznán vinným z přestupků. Podle § 95 odst. 1 zákona přestupcích se obviněnému, který byl uznán vinným, uloží povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Dle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů činí paušální částka nákladů řízení 1 000 Kč. Dle § 79 odst. 5 správního řádu lze v případech hodných zvláštního zřetele výši paušální částky na požádání snížit. Odvolací správní orgán konstatuje, že i povinnost nahradit náklady řízení, byla uložena plně v souladu s uvedeným ustanovením a sankce výše pokuty byla řádným a přezkoumatelným způsobem odůvodněna.

VII. Odvolací orgán odmítá i požadavek odvolatele na snížení správního trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel, kdy provedenou novelou zákona o provozu na pozemních komunikacích dochází s účinností ke dni 1. ledna 2024 k zásadní změně týkající se uplatnění možného uložení nižšího správního trestu zákazu řízení motorových vozidel. Odvolatel v odvolání uvádí, že lze uložit i kratší správní trest zákazu činnosti, než v zákonem předpokládané délce, pokud by byla nepřiměřená přísnost takového trestu vzhledem k poměrům účastníka řízení, což je dle odvolatele právě v tomto případě, kdy řidičské oprávnění potřebuje k výkonu svého povolání. Navíc mu nikdy nebyl uložen zákaz řízení a není žádným „pirátem silnic“.

Podle § 125e odst. 4 zákona o provozu na pozemních komunikacích ve znění účinném od 1. ledna 2024: „*Zákaz činnosti lze uložit na dobu kratší, než je její dolní hranice stanovená tímto zákonem, jestliže by byl zákaz činnosti uložený na této hranici vzhledem k poměrům řidiče nepřiměřeně přísný. Zákaz činnosti musí být v takovém případě uložen alespoň na dobu odpovídající jedné polovině dolní hranice stanovené tímto zákonem.*“

Odvolací správní orgán nepovažuje správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, který byl odvolateli uložen na samotné spodní hranici zákonné sazby tedy v délce 12 měsíců, za nepřiměřeně přísný vzhledem k poměrům řidiče. Zákonodárce při tvorbě zákona o provozu na pozemních komunikacích spojil se závažnými přestupky trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel. Tento trest má jednak preventivní funkci, aby odradil pachatele od spáchání takovýchto přestupků, případně takovéto jednání neopakoval a dále je účelem tohoto druhu trestu takovéto agresivní a nezodpovědné řidiče po určitou dobu vyřadit z provozu na pozemních komunikacích. Skutečnosti, které uvádí odvolatel tedy, že řidičské oprávnění potřebuje pro výkon svého zaměstnání, jsou zcela obvyklé a nemůže se jednat o nepřiměřeně přísný trest. Nejsou zde tedy dány žádné mimořádné a závažné okolnosti odůvodňující snížení daného správního trestu.

VIII. K žádosti odvolatele, aby byl v souladu se zásadou legitimního očekávání změněn správní trest zákazu činnosti pouze na skupiny AM, A1 a skupiny B1, B byly ponechány, přičemž odkazuje na rozhodnutí zdejšího orgánu č.j. KUJCK 135945/2023 ze dne 15.11.2023, kterým byl účastníkovi omezen zákaz činnosti pouze pro skupiny AM, A1, A2, A odvolací orgán sděluje, že v onom případě odvolací orgán zohlednil doložené osobní a majetkové poměry obviněného, s přihlédnutím k doloženému zdravotnímu stavu matky obviněného. Jednalo se o zcela odlišný, výjimečný případ, kdy odvolatel jednak doložil listiny prokazující osobní a majetkové poměry i zdravotní stav jeho matky, a jednak se dopustil přestupkového jednání motorovým vozidlem (motocyklem), jehož řidičského oprávnění byl řádným držitelem (na rozdíl od odvolatele v nyní projednávaném případě). Odvolací orgán na tomto místě zdůrazňuje, že každé rozhodnutí je zcela individuální, přičemž na rozhodnutí č.j. KUJCK 135945/2023 ze dne 15.11.2023 zdejšího orgánu nelze paušálně vztahovat zásadu legitimního očekávání a dožadovat se stejného postupu. Ze zákona neplyne povinnost ukládat zákaz činnosti pro skupiny, se kterými se přestupce přestupku dopustí. Naopak, přestupek – řízení bez řidičského oprávnění, ale i překročení rychlosti, řízení pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, odmítnutí orientačního/odborného vyšetření apod., lze spáchat při řízení všech typů skupin vozidel. V případě přestupků, které lze spáchat jakýmkoliv typem vozidla (automobil, motocykl), je nutné uložit zákaz řízení všech motorových vozidel, neboť zmírnění sankce pouze na některou jejich skupinu - jak se domáhá odvolatel, by nedávalo smysl a neplnila svůj účel v podobě ochrany společnosti před škodlivým jednáním pachatele (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 239/2018-40 ze dne 22.8.2019, 7 As 332/2016-44 ze dne 2.3.2017). Činnost, při které se odvolatel přestupku dopustil, bylo řízení motorového vozidla, konkrétně motocyklu, na který je potřeba řidičské oprávnění skupiny A, kterou odvolatel nevlastní. Zákon jednotlivé kategorie vozidel nerozlišuje a pro všechna motorová vozidla platí stejná pravidla silničního provozu. Není proto podstatné, jakým vozidlem, které kategorie, se přestupce předmětného přestupku dopustil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 252/2016-48 ze dne 7. 9. 2017). Odvolací orgán dodává a uzavírá, že řízení bez oprávnění je závažným přestupkem, který je přísně trestán, přičemž zákon nerozlišuje skutečnost, zda se toho dopustila osoba, která pozbyla řidičské oprávnění, či osoba, jež toto nikdy nevlastnila.

IX. K materiální stránce spáchaných přestupků, kterou odvolatel rovněž namítá, odvolací orgán sděluje, že materiální stránka přestupků, byla v tomto případě bezesporu naplněna. K tomuto je třeba odkázat na legální definici přestupku dle ust. § 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, kde je stanoveno, že „*Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin*“. V tomto případě se zákonem myslí zákon o silničním provozu, kde jsou v ust. § 125c upraveny skutkové podstaty přestupků. Odvolatel jízdou na motocyklu HYOSUNG AQOILA 250 dne 6.9.2023 bez příslušného řidičského oprávnění skupiny A, porušil ust. § 3 odst. 3 písm. a) a naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bod. 1 zákona o silničním provozu. Dále tím, že předmětný motocykl neměl platnou technickou prohlídku, která skončila dne 13.6.2023, porušil ust. § 5 odst. 1 písm. a) a naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125 odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu a konečně tím, že na výzvu policisty nepředložil zelenou kartu, porušil ust. § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti a naplnil skutkovou podstatu ust. § 16 odst. 2 téhož zákona. Přestupkem je jednání, které je naplněno jak formálním, tak materiálním znakem. Formálním znakem je obecně naplnění skutkové podstaty přestupku, v nyní posuzovaném případě porušením povinnosti být při řízení motorového vozidla (motocyklu) držitelem řidičského oprávnění pro danou skupinu, užit vozidlo, které splňuje podmínky pro provoz na pozemních komunikacích (platná technická prohlídka) a že řidič splňuje všechny zákonné povinnosti (předložit zelenou kartu vozidla). Materiální znak je představován tím, že zaviněné protiprávní jednání porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a zájmy uvedené v zákoně o odpovědnosti za přestupky, kdy výše uvedeným jednáním obviněný ohrozil zájem společnosti, tedy aby motorová vozidla řídili držitelé příslušných řidičských oprávnění, s čímž souvisí i zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. K jízdě bez platné technické kontroly odvolací orgán sděluje, že jde nepochybně o prevenci před dopravními nehodami. Pokud provozovatel vozidla umožní jinému provozovat takové vozidlo na pozemních komunikacích, nebo jej sám provozuje na pozemních komunikacích, a to i když nebylo takové motorové vozidlo schváleno technickou prohlídkou pro provoz po pozemních komunikacích, lze takové jednání považovat za neohleduplné a nebezpečné. K nepředložení zelené karty odvolací orgán sděluje, že oprávnění policie požadovat po řidiči předložení dalších potřebných dokladů pro řízení a provoz vozidla je dán nejen zákonem, ale zároveň se jedná o zájem společnosti na tom, aby bylo řidiče motorových vozidel možné snadno identifikovat, resp. ověřit, zda vozidlo splňuje zákonné podmínky, a zda je vozidlo řádně pojištěno. Tím, že odvolatel zelenou kartu nepředložil, porušil zájem společnosti na výše uvedeném a ztížil průběh silniční kontroly.

Je tedy bez jakýchkoliv pochybností, že nedodržování zákona o provozu na pozemních komunikacích porušuje zájem společnosti a v tomto zákoně je takové jednání za přestupek přímo označeno. Odvolací správní orgán navíc připomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 104/2008 - 74 ze dne 14.12. 2009, podle něhož formální znaky přestupkového jednání naplňují v běžných případech i materiální znaky. Odvolací orgán přitom neshledal důvody, pro které by se mohl od tohoto právního názoru odchýlit. Odvolací orgán s odkazem na výše uvedené skutečnosti dále sděluje, že u výše uvedených přestupků nenastala ani žádná zvláštní okolnost, jenž by snižovala nebezpečnost příslušného jednání natolik, že by materiální znak naplněn nebyl.

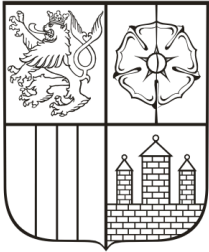
Odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a v postupu nalézacího správního orgánu neshledal porušení základních zásad činnosti správního orgánu a nebyly zjištěny vady řízení, které by měly vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Provedeným dokazováním bylo postaveno právně najisto, že provedené podklady a důkazy tvoří ucelený a úplný řetězec, kdy skutkový stav je dostatečně zjištěn, a tedy lze rozhodnout o vině a uložit správní tresty.

Z výše uvedených důvodů rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX01B0Z6L

Naše č. j.: **KUJCK 14325/2024**
Sp. zn.: OPZU-správ. 7520/2024/paho1 SO2

Vyřizuje: Bc. Pavel Houska
Telefon: 386 720 365
E-mail: houska@kraj-jihocesky.cz

Datum: 26. 1. 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumávání rozhodnutí orgánů obcí podle § 67 odst. 1, písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání [redacted] (dále také „odvolatel“), podaném dne 13.12.2023 proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, matričního úřadu, nám. Přemysla Otakara II., č.p. 1/1, 370 92 České Budějovice, č.j. MAU/26387/2023 Boč ze dne 23.11.2023, kterým byly veškeré námitky účastníka řízení ze dne 12.9.2023 proti záznamům bodů v registru řidičů ke dni 31.8.2023 zamítnuty jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče byl potvrzen, takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, matričního úřadu, nám. Přemysla Otakara II., č.p. 1/1, 370 92 České Budějovice, č.j. MAU/26387/2023 Boč ze dne 23.11.2023,

zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění

Zdejší odbor právní a krajský živnostenský úřad (dále také „odvolací správní orgán“) obdržel dne 16.1.2024 odvolání odvolatele, podané dne 13.12.2023 proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, matričního úřadu, nám. Přemysla Otakara II., č.p. 1/1, 370 92 České Budějovice (dále také „správní orgán“), č.j. MAU/26387/2023 Boč ze dne 23.11.2023, kterým byly veškeré námitky účastníka řízení ze dne 12.9.2023 proti záznamům bodů v registru řidičů ke dni 31.8.2023 zamítnuty jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče byl potvrzen.

Dne 13.12.2023 podal odvolatel blanketní odvolání proti výše uvedenému rozhodnutí, které dne 9.1.2024 doplnil o odvolací důvody. V odvolání především namítá, že posuzované příkazové bloky nikdy nenabývaly právní moci, neboť podpis přestupce na bloku není podpis odvolatele, což doložil zvětšením podpisu na všech blocích. Závěrem, vzhledem k neuznání odvolatelových námitek oprávněnými, uvedl, že to vyvolává důvod o podjatosti správního orgánu – oprávněné osoby.

Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ust. § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

Procesní postup správního orgánu:

Ze spisového materiálu se v dané věci zjišťuje, že odvolateli bylo dne 11.9.2023 podle ust. § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče (dosaženo 12 bodů ke dni 31.8.2023) společně s výzvou k odevzdání řidičského průkazu. Současně došlo k poučení, že uplynutím 5 pracovních dnů ode dne oznámení pozbývá řidičské oprávnění. Odvolatel podáním svého zmocněnce

rozhodnutí v blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení. Jednoznačně tak potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v ust. § 84 zákona o přestupcích (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010 - 81, www.nssoud.cz). Naopak na způsobilost pokutového bloku jako podkladového rozhodnutí pro zápis bodů do registru nebude mít zpravidla vliv chybějící uvedení funkce nebo služebního čísla oprávněné osoby."

Příkaz na místě a příkazový blok jsou upraveny v § 92 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). K posuzování obsahové stránky pokutových (příkazních) bloků lze stále plně odkázat na následující shrnutí Nejvyššího správního soudu: „*S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovitě formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost...“ (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20). Citovaným judikátem Nejvyššího správního soudu jsou ozřejměny nároky, které lze klást na obsahovou stránku příkazových bloků. Avšak určitá benevolentnost při posuzování pokutových (příkazových) bloků není bezbřehá a správní orgán není povinen provést zápis na základě jakéhokoli bloku. „*Nemusí tomu tak být např. tehdy, pokud by pokutový blok neobsahoval např. popis sankcionovaného jednání, resp. jednoznačnou specifikaci toho kterého přestupku, za nějž byla jeho pachateli udělena ta která sankce, nebo by zavdával důvodné pochybnosti o tom, za jaké jednání (přestupek) byla vlastně ve skutečnosti bloková pokuta pachateli uložena. Dopadal-li by popisem skutku na vícero skutkových podstat různých přestupků, musel by si rozhodující orgán o této otázce učinit vlastní úsudek. Nelze totiž akceptovat, aby byl proveden záznam bodů na základě nejednoznačného nebo víceznačného pokutového bloku. (...) správní orgány, které provádějí záznam bodů, nemohou v řízení o námitkách pokutu zrušit. Nejsou však ani současně povinny provést záznam bodů na základě jakéhokoliv podkladu, zvláště pak ne takového, který by zavdával rozumné pochybnosti o tom, za jaký přestupek byla vlastně udělena bloková pokuta.“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. března 2015 č. j. 7 As 41/2015 – 23).**

Zhodnocení jednotlivých podkladů:

Odvolací správní orgán přikročil k posouzení jednotlivých podkladů pro zápis bodů v rámci bodového hodnocení řidiče, konkrétně pak k hodnocení podkladů: oznámení o uložení pokuty v příkazním řízení na místě, včetně souvisejícího rozhodnutí v příkazním řízení bloku série a číslo: AB/2017 č. B1396808 ze dne 19.6.2022, AB/2017 č. B1396896 ze dne 11.10.2022, AB/2017 č. B1340533 ze dne 19.5.2023, AB/2017 č. B1339118 ze dne 31.8.2023.

Po porovnání podkladu rozhodnutí se souvisejícím oznámením přestupku je zřejmé, že se z podkladů pro zápis bodů dokládají všechny skutečnosti, potřebné pro zápis, kdy není pochyb o tom, kdo je pachatel, co se stalo, kdy a kde k danému jednání došlo, jak a příp. čím ke spáchání došlo. Příkazový blok obsahuje všechny obligatorní náležitosti, včetně podpisu přestupce a skutkové podstaty přestupku, odpovídající popisu protiprávního jednání, kterým došlo k naplnění konkrétní skutkové podstaty. Z podkladů nevznikají žádné důvodné pochybnosti o způsobilosti bloků, popsané protiprávní jednání, naplňující danou skutkovou podstatu přestupku odpovídá výši bodů v rámci bodového hodnocení řidiče, která byla odvolateli zapsána. Odvolací správní orgán se v podrobnostech odkazuje na hodnocení podkladů, uvedené v napadeném rozhodnutí, neboť s tam uvedenými závěry plně souhlasí.

K námitkám odvolatele:

K vzneseným námitkám odvolací orgán sděluje, že příkazové bloky neobsahují vady, které by měly vliv na způsobilost rozhodnutí být podkladem pro zápis bodů v rámci bodového hodnocení řidiče. Všechny podstatné údaje, včetně informací o osobě přestupce, popisu protiprávního jednání, stanovení formy zavinění, právní kvalifikace, podpisu přestupce, označení data a místa podpisu, včetně označení oprávněné osoby a určení správního trestu jsou bez pochybností zachyceny.

Předmětem sporu je tvrzená absence podpisu přestupce – odvolatele na příkazových blocích, který se nemá vzájemně shodovat, resp. se ani nenachází na místě, určeném pro podpis přestupce, a dále pak není čitelně vyplněno datum, kdy měl přestupce příkazový blok podepsat, přičemž absentují údaje o oprávněné úřední osobě.

Odvolací správní orgán opětovně přezkoumal příkazové bloky v této části a uzavírá, že rozdílnost podpisu, kterou odvolatel tvrdí, nemůže být důvodem, pro který by mu bylo nutné dát za pravdu. Pro nabytí příkazového bloku není potřebný ověřený podpis přestupce, a proto stačí pouhý prostý podpis. Tento podpis však nemá žádné další předepsané náležitosti a je zcela na přestupci, jakým způsobem, v jaké velikosti, rysech či délce svůj podpis na listinu zanechá. Na všech hodnocených podkladech je bez pochybností zřejmé, že přestupce – odvolatel byl na místě policisty, kteří vyplňovali bloky, ztotožněn na základě předložených dokladů – občanský / řidičský průkaz, kdy je zapsáno také číslo příslušného dokladu. V popisu skutku je pak také identifikováno vozidlo, které odvolatel v daném místě a čase řídil. U všech bloků je zároveň zcela čitelně zachyceno také datum projednání, včetně toho, zapsaného přestupcem, vyjma bloku ze dne 19.5.2023, kde je v části, kterou přestupce vyplňuje, vynechán měsíc spáchání a rok není bez pochybností čitelný. Avšak ani tato skutečnost nemá vliv na způsobilost podkladu, neboť policisté na místě uvedli do řádku č. 10 datum 19.5.2023, které je shodné s datem v popisu protiprávního jednání. Příkazový blok je pak zcela v souladu se souvisejícím oznámením přestupku, a tedy není pochyb o tom, že k nabytí právní moci došlo v den spáchání přestupku. Co se týče umístění podpisu přestupce, v běžných případech by měl být přestupce natolik bystrý, aby se zvládl podepsat na řádek k tomuto účelu příslušný. Na základě skutečnosti, že podpis je ve všech případech umístěn mimo určenou linku, lze dovozovat, že jde o jednání účelové mající za cíl vyhnout důsledkům uznání vinným. Neučinili tak, nelze již nápravy docílit. Zároveň však nelze připustit, že by poloha podpisu měla vliv na správnost podkladu pro zápis bodů. Tento závěr by nebylo možné připustit pouze v případě, kdy by nebylo možné vůbec seznat, co je na příkazovém bloku podpis či by podpis zcela absentoval. Tato situace však v hodnocené věci nenastala a podpis přestupce se na všech blocích nachází. Odvolatel neuvedl žádný konkrétní důvod, vyjma údajného neshodného podpisu na blocích, pro který by mu bylo možné dát za pravdu. Pokud by odvolatel skutečně bloky nepodepsal, mohl správnímu orgánu sdělit, kdo tak měl dle něj učinit, neboť není pochyb, že ve všech případech bylo vždy zastaveno a kontrolováno vozidlo Volkswagen, registrační značky ■■■■■ a zároveň byl řidičem předložen průkaz, patřící právě odvolateli, na základě kterého byl na místě identifikován a řešen. Doplnění dokazování např. o znalecký posudek atp. je v nyní hodnocené věci nadbytečné, neboť o tom, že odvolatel bloky podepsal, neexistují důvodné pochybnosti.

K obdobné věci se vyjádří také NSS, který v rozsudku č.j. 2 As 126/2015-94 uvedl: *„Nejvyšší správní soud má ve shodě s krajským soudem za to, že stěžovatel nenabídl žádnou alternativní verzi, na základě níž by mělo být zpochybněno, že pokutový blok podepsal právě on. Stěžovatel nezpochybněval konkrétními skutečnostmi, že na místě byl, neuváděl jiné skutečnosti, které by odůvodňovaly, proč by neměl být podpis na pokutovém bloku jeho. V takovém případě není důvod ke zpochybnění skutečností vyplývajících ze správního spisu, a sice že to byl právě stěžovatel, s kým byl přestupek projednán, kdo s projednáním přestupku v blokovém řízení souhlasil a kdo pokutový blok podepsal. Nebylo proto nutné provádět důkazy navržené stěžovatelem (výslech dvou policistů, výslech stěžovatele a znalecký posudek z oboru písmoznalectví) k prokázání jím uváděného prostého tvrzení, že podpis není jeho (...).“*

K neuvedení oprávněné úřední osoby na blocích pak odvolací správní orgán sděluje, že se jedná o námitku nedůvodnou, neboť se ze všech bloků zjišťuje, že je vyhotovila Policie České republiky, kdy je na každém bloku uvedeno také číslo, či jméno, policisty. Ani v případě absence tohoto údaje by se však nejednalo o vadu, mající vliv na způsobilost bloku. To potvrzuje také závěr NSS, uvedený v rozsudku č.j. 9A 8/2013, kde je uvedeno: *„Naopak na způsobilost pokutového bloku jako podkladového rozhodnutí pro zápis bodů do registru nebude mít zpravidla vliv chybějící uvedení funkce nebo služebního čísla oprávněné osoby, nesprávné uvedení data narození pachatele přestupku, absence poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích jejího nezaplacení.“*

Správní orgán I, stupně zcela správně uvedl, že posuzoval všechny uplatněné námitky odvolatele, které v souladu s § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů potvrdil. Konkrétní identifikace podkladů, které byly v rámci řízení posuzovány, je uvedena v odůvodnění rozhodnutí, které má zároveň oporu ve spisovém materiálu, kdy oznámení o uložení pokuty bylo posuzováno společně s rozhodnutím ve věci.

Námitka podjatosti

Odvolatel dále v podaném odvolání zpochybnil nepodjatost oprávněné úřední osoby, kterou odůvodnil správní úvahou, uvedenou v napadeném rozhodnutí, ze které vyplývá, že tvrzení o nevlastním podpisu na blocích se jeví jako účelové.

Odvolací správní orgán tuto námitku zamítá jako nedůvodnou a předně obecně poukazuje na rozsudek NSS ze dne 11. 6. 2014, č. j. 3 As 107/2013-30, cit.: *„Obecně k problematice posuzování objektivního způsobu vedení*

řízení před správními orgány považuje Nejvyšší správní soud za potřebné zdůraznit, že nelze jen tak účelově obvinít úředníka z podjatosti hromaděním difamujících spekulací a kombinací a očekávat, že bez přesvědčivých důkazů, případně s účelově vytvářenými „důkazy“ nebo dokonce bez důkazů, bude takové obvinění „z opatrnosti“ akceptováno. Takové snahy, směřující k paralyzování výkonu státní správy, nemají nic společného s ochranou jakýchkoli oprávněných zájmů a v principu škodí také ochraně veřejných subjektivních práv účastníků řízení před správními soudy.“ Odvolatel svou námitku žádným bližším způsobem neodůvodnil, kdy ani možné tvrzení, že správní orgán, prostřednictvím zmíněných oprávněných úředních osob, v řízení pochybil, nezakládá důvod podjatosti. Pochybnost o nepodjatosti musí být doložitelná a přezkoumatelná, nestačí ji odůvodňovat jen blíže nekonkretizovanými a nijak nepodloženými tvrzeními či samotnou náplní práce oprávněné úřední osoby a vydáním rozhodnutí, se kterým odvolatel nesouhlasí.

K možné subjektivní podjatosti úředních osob správního orgánu je nutno připomenout, že v rozsudku Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 26. 6. 2013, č. j. 1 Afs 7/2009 - 753, publ. pod č. 2906/2013 Sb. NSS, vyjádřil tento soud právní názor, že při posouzení, zda konkrétní úřední osoba je či není podjatá, je nutno aplikovat následující třířákový algoritmus: „Nejprve je třeba zjistit, zda existuje relevantní poměr úřední osoby k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům. Relevantnost poměru lze přitom odvozovat z řady skutečností, ať už předem daných - např. příbuzenský či profesní vztah k účastníkům (jejich zástupcům), či vzniklých až v průběhu správního řízení - např. přátelský či nepřátelský poměr úřední osoby vyplývající ze způsobu vedení řízení, z komunikace s účastníky (jejich zástupci), z komunikace úřední osoby s médii nebo zapříčiněný protiprávním jednáním úřední osoby (převzetí úplatku apod.). Následně je třeba zhodnotit, zda z takového poměru vyplývá zájem úřední osoby na výsledku řízení. Do třetice je nutné posoudit, zda tento zájem má takový charakter, že lze pro něj pochybovat o nepodjatosti příslušné úřední osoby.“ Tento právní názor je potvrzen též v rozhodnutí NSS č. j. 7 As 261/2014 ze dne 26. 2. 2015, kde Nejvyšší správní soud ČR dovozuje, že teprve jsou-li plněny všechny tyto podmínky, je možno vyloučit úřední osobu z úkonů v konkrétním řízení, přičemž tyto podmínky se mohou vázat pouze na faktický a nikoliv hypotetický poměr úřední osoby k projednávané věci či účastníkům řízení.

Odvolací správní orgán dále dodává, že dle § 14 odst. 2 správního řádu: „Úřední osoba není vyloučena podle odstavce 1, pokud je pochybnost o její nepodjatosti vyvolána jejím služebním poměrem nebo pracovněprávním nebo jiným obdobným vztahem ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku.“.

Vzhledem k tomu, že odvolatel nedoložil žádný konkrétní a objektivní důvod, proč by měla být dotčena osoba, resp. správní orgán, prohlášen za podjatý a nebyly shledány ani důvody pro nestandardně vedené správní řízení, přičemž tvrzené důvody podjatosti jsou založeny pouze na samotném výkonu pracovněprávního vztahu ke správnímu orgánu a zanesení správních úvah do rozhodnutí, odvolací správní orgán zamítá námitku podjatosti jako nedůvodnou.

Vzhledem k tomu, že odvolací správní orgán neshledal v postupu nalézacího správního orgánu pochybení, která by způsobovala nesoulad přezkoumávaného rozhodnutí s právními předpisy, bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

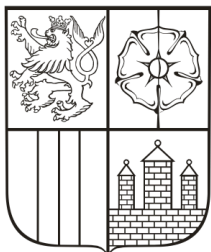
Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelci. Podnět lze podat buď u krajského úřadu nebo u Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat u Krajského soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Bc. Pavel Houska
referent přestupkového řízení

Obdrží na doručeníku

Na vědomí (po nabytí právní moci)
Magistrát města České Budějovice, matriční úřad

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX01BB4RQ

Naše č. j.: **KUJCK 23675/2024**
Sp. zn.: OPZU-správ. 22829/2024/paho1 SO2

Vyřizuje: Bc. Pavel Houska
Telefon: 386 720 365
E-mail: houska@kraj-jihocesky.cz

Datum: 20. 2. 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumávání rozhodnutí orgánů obcí podle § 67 odst. 1, písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání [REDACTED]

[REDACTED] zastoupeném [REDACTED] (dále také „odvolatel“), podaném dne 26.1.2024, proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru, nám, Přemysla Otakara II., č. 1/1, 370 92 České Budějovice, č. j. SO/23366/2023, ze dne 8.1.2024, kterým byl jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil z nedbalosti tím, že dne 30.6.2023 kolem 16:10 hodin, na dálnici D3, na 124. km ve směru jízdy na České Budějovice, mimo obec, řídil motorové vozidlo tovární značky Mercedes-Benz, registrační značky [REDACTED] přičemž mu byla naměřena silničním rychloměrem rychlost jízdy 136 km/h, po odečtení možné odchylky (+/- 3 %) 131 km/h, tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy na dálnici, v místě, kde je dopravní značkou B20a omezena nejvyšší dovolená rychlost jízdy na 100 Km/h, nejméně o 31 km/h, čímž porušil § 4 písm. c), 18 odst. 3 ve spojení s odst. 6 zákona o silničním provozu, takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru, nám, Přemysla Otakara II., č. 1/1, 370 92 České Budějovice, č. j. SO/23366/2023, ze dne 8.1.2024,

zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění

Zdejší odbor právní a krajský živnostenský úřad (dále také „odvolací správní orgán“) obdržel dne 13.2.2024 odvolání odvolatele, podané dne 26.1.2024, proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru, nám, Přemysla Otakara II., č. 1/1, 370 92 České Budějovice (dále také „správní orgán“), č. j. SO/23366/2023, ze dne 8.1.2024, kterým byl jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona o silničním provozu, kterého se dopustil z nedbalosti tím, že dne 30.6.2023 kolem 16:10 hodin, na dálnici D3, na 124. km ve směru jízdy na České Budějovice, řídil mimo obec, motorové vozidlo tovární značky Mercedes-Benz, registrační značky [REDACTED] přičemž mu byla naměřena silničním rychloměrem rychlost jízdy 136 km/h, po odečtení možné odchylky (+/- 3 %) 131 km/h, tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy na dálnici, v místě, kde je dopravní značkou B20a omezena nejvyšší dovolená rychlost jízdy na 100 Km/h, nejméně o 31 km/h, čímž porušil § 4 písm. c), 18 odst. 3 ve spojení s odst. 6 zákona o silničním provozu.

Vzhledem ke skutečnosti, že byl odvolatel shledán vinným ze spáchání výše uvedeného přestupku, rozhodl správní orgán, v souladu s § 35 písm. b), c), a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), s odkazem na ust. § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním

provozu o uložení správního trestu pokuty ve výši 2.500 Kč. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích byla odvolateli uložena rovněž povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v paušální částce, stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

Rozhodnutí správního orgánu, č.j. SO/23366/2023, ze dne 8.1.2024, ve výše nadepsané věci, bylo odvolateli doručeno dne 11.1.2024. Dne 26.1.2024 podal odvolatel blanketní odvolání, které dne 13.2.2024 doplnil o odvolací důvody, kdy uvedl, že byla vozidlu změřena rychlost jízdy 131 km/h na dálnici, kde je stanovena nejvyšší povolená rychlost na 130 km/h, a tedy se jedná o překročení rychlosti, které nenaplnuje materiální znak přestupku, a proto navrhuje řízení zastavit.

Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ustanovení § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

Procesní postup správního orgánu:

Ze spisového materiálu se zejména zjišťuje, že správní orgán, na podkladě oznámení Policie České republiky, č. j. KRPC-92175-8/PŘ-2023-020041, dne 18.9.2023 zahájil s odvolatelem řízení, a to doručením příkazu ve věci, proti kterému byl dne 25.9.2023 podán včasný odpor.

Dne 10.10.2023 byla správnímu orgánu doručena plná moc ze dne 25.9.2023, ze které vyplývá, že odvolatel je v řízení zastoupen [REDAKCE]. Zároveň přiložena také substituční plná moc k nahlížení do spisu pro [REDAKCE]. Dne 12.10.2023 se zmíněný substitut dostavil ke správnímu orgánu, kde nahlédl do spisu a převzal si jeho kopie.

Správní orgán odvolatele předvolal k ústnímu jednání na den 12.12.2023, a to písemným předvoláním, doručeným dne 16.11.2023. V předvolání byl odvolatel poučen o možnosti uplatnit svá práva, mj. dle § 33, § 36 a § 38 správního řádu. Zároveň byl odvolatel poučen o možnosti konat ústní jednání v nepřítomnosti obviněného, v souladu s § 80 odst. 4 zákona o přestupcích, pokud se bez náležité omluvy nedostaví.

Dne 20.11.2023 odvolatel požádal o informaci, v jakém pořadí budou předvoláni svědci. Správní orgán dne 30.11.2023 sdělil, že jednání bude probíhat bez svědků.

V rámci ústního jednání, konaného v nepřítomnosti odvolatele, bylo zopakováno obvinění, poučení a bylo provedeno dokazování.

Odvolatel se k věci žádným způsobem více nevyjádřil, a proto bylo dne 8.1.2024 vyhotoveno nyní napadené rozhodnutí, doručené odvolateli dne 11.1.2024.

Skutkový stav – podklady a zhodnocení:

Ke zjištění skutkového stavu je třeba uvést, že tento byl zjištěn dostatečně, a to na základě spisového materiálu postoupeného Policií České republiky. Z podkladů je jednoznačné a nepochybně zřejmé, že se odvolatel dopustil přestupkového jednání tak, jak je mu kladeno za vinu, kdy snímek z měřiče rychlosti TruCam II (list č. 4 - „záznam o přestupku“), zcela nezaměnitelně zachytil rychlost vozidla odvolatele (136 km/h, limit místa: 100 km/h), včetně registrační značky změřeného vozidla [REDAKCE] ve směru jízdy k měřiči rychlosti. Ve snímku se nenachází žádný předmět, který by mohl ovlivnit měření. Měřené vozidlo je na snímku zcela viditelné, dopadá na něj záměrný kříž, a o řádném změření nevznikají žádné pochybnosti.

Ve snímku z rychloměru je dále uvedeno číslo měřiče (TC009591), číslo snímku (459) datum a čas změření (30.6.2023, 16:10:32), které jsou v souladu s ověřovacím listem vydaným k danému radaru akreditovaným střediskem. Rychloměr sér. č. TC009591 je na základě ověřovacího listu č. 8012-OL-70209-23 (list. č. 7) schválen k objektivnímu měření rychlosti. Místo měření, tedy dálnice D3, 124. km, v místě, kde je limit 100 km/h, je zaznamenáno ve snímku z rychloměru. Měřené vozidlo je na příjezdu k měřiči, a to přesně 224,1 metru od měřiče. Orientační poloha měřiče je zachycena také pomocí GPS souřadnic (49°3'54.010"N, 14°31'42.790"E).

Úřední záznam hlídky (list č. 3), ve spojení s oznámením přestupku (list č. 1) pak dále upřesňuje, že dne 30.6.2023 hlídka policie, zařazená do dálničního oddělení, ve složení [REDAKCE] prováděla výkon služby na dálnici D3, v úseku mezi Veselím n. Lužnicí a Č. Budějovicemi, na 124. km, kde je místo upraveno DZ B20a, která omezuje nejvyšší povolenou rychlost na 100 km/h.

V čase 16:10, na 124. km dálnice, ve směru na České Budějovice, bylo laserovým měřičem změřeno vozidlo Mercedes, registrační značky [REDAKCE] kdy byla naměřena rychlost 136 km/h, po odečtu odchylky (3 %) pak 131, v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 100 km/h. Vozidlo bylo, bez ztráty vizuálního kontaktu, zastaveno na dálnici D3, ve směru na Č. Budějovice, na 125. km. Na základě předložených dokladů

byl řidič ztotožněn jako [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] – odvolatel. S odvolatelem byly ve vozidle další 3 osoby.

Výše uvedené je doloženo také oznámením přestupku sepsaným na místě (list č. 2), včetně čísla předloženého ŘP a OP, které odvolatel nepodepsal ani se k věci písemně nevyjádřil.

Z fotografické dokumentace z místa zastavení vozidla odvolatele (list č. 5) se podává předmětné vozidlo, včetně osoby řidiče.

Z výpisu z evidenční karty řidiče (list č. 8) se podává, že odvolatel má celkem 11 záznamů o přestupcích.

Na základě výše uvedeného není pochyb o tom, že odvolatel porušil 4 písm. c) zákona o silničním provozu, kde je stanoveno, že při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace, a to ve spojení s § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, kde je uvedeno: „*Řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg, vozidla základní složky integrovaného záchranného systému a autobusu smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km.h-1; na silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 110 km.h-1 a na dálnici rychlostí nejvýše 130 km.h-1. Řidič jiného motorového vozidla smí jet rychlostí nejvýše 80 km.h-1.*“, a dále ve spojení s § 18 odst. 6 uvedeného zákona, kde je uvedeno, že místní úpravou provozu na pozemních komunikacích podle § 61 odst. 2 lze nejvyšší dovolenou rychlost podle odstavců 3 a 4 snížit. Jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla bez směrově oddělených jízdních pásů, sníží se nejvyšší dovolená rychlost na nejvýše 90 km.h⁻¹.

Odvolací správní orgán po posouzení uvedených podkladů konstatuje, že o místě a způsobu změření, změřeném vozidle a jeho řidiči – osobě odvolatele, a výši naměřené rychlosti, nevznikají žádné důvodné pochybnosti. Správní orgán shromáždil dostatek podkladů, na základě kterých bylo možné odvolateli vyslovit vinu, a proto by bylo další doplnění spisu či dokazování zcela nadbytečné, neboť předložené listiny jsou dostatečné k vyslovení viny odvolateli. Správní orgán, ani zdejší odvolací správní orgán, nemá pochybností o tom, že měření bylo provedeno zcela správně, kdy o správnosti měření nevznikají žádné důvodné pochybnosti. Jak je uvedeno výše, objektivní měření je doloženo přezkoušením rychloměru, k čemuž je vydán ověřovací list a měření bylo provedeno proškolenou obsluhou. Odvolatel nepředložil takový důkaz, který by měl měření zpochybnit. Výslech hlídky či další doplnění dokazování není ve věci potřebné, odvolatel nebyl postupem správního orgánu zkrácen na svých právech (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27.2.2014 č.j. 4 As 118/2013-61, ze dne 29.5.2014 č.j. 10 As 25/2014-48, aj.).

Materiální stránka, námitka odvolatele:

Odvolací správní orgán se dále, stejně jako správní orgán, zabýval materiální stránkou přestupku, k čemuž odkazuje na legální definici přestupku dle ust. § 5 zákona o přestupcích, kde je stanoveno, že „*Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin*“. V tomto případě se jiným zákonem myslí zákon o silničním provozu, kde jsou v ust. § 125c upraveny skutkové podstaty přestupků.

Odvolatel tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy nejméně o 31 km/h, naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona o silničním provozu, kde je stanoveno, že „*Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h-1 a více nebo mimo obec o 30 km.h-1 a více*“. Přestupkem je jednání, které naplňuje jak formální, tak materiální znak. Formálním znakem je obecně naplnění výše popsané skutkové podstaty přestupku, v nyní posuzovaném případě nerespektováním dopravních značek, ve spojení s porušením pravidel provozu, spočívajícím v překročení nejvyšší dovolené rychlosti jízdy, tedy porušením § 4 písm. c), 18 odst. 3 ve spojení s odst. 6 zákona o silničním provozu.

Materiální znak je představován tím, že zaviněné protiprávní jednání porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti, kdy výše uvedeným jednáním obviněný ohrozil zájem společnosti, tedy aby řidiči dodržovali nejvyšší povolenou rychlost jízdy, s čímž souvisí i zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, protože s každým zvýšením rychlosti nad stanovenou zákonnou mez, dochází ke ztížení ovládání vozidla, prodloužení brzdné dráhy, ztížení adekvátně reagovat na nenadálé situace a překročení limitů pozemní komunikace, schválené k určité rychlosti jízdy vozidel. Právě tento závěr dostačuje k tomu, aby bylo možné konstatovat, že jednáním odvolatele byla ohrožena bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Odvolací správní orgán navíc připomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 104/2008 - 74 ze dne 14. prosince 2009, podle něhož formální znaky přestupkového jednání naplňují v běžných případech i materiální znaky. Odvolací orgán přitom neshledal

důvody, pro které by se mohl od tohoto právního názoru odchýlit. Žádné významné okolnosti, které by naplnění materiálního znaku přestupku v posuzovaném případě vylučovaly, nepřistoupily.

Odvolatelova námitka, že materiální znak přestupku nebyl naplněn, neboť překročení rychlosti o 1 km/h není pro společnost škodlivé, je zcela nedůvodná, neboť odvolatel překročil rychlost jízdy nejméně o 31 km/h, nikoliv o 1 km/h, jak tvrdí odvolatel. O naplnění materiálního znaku přestupku tedy není žádných pochyb. Nadto je třeba zdůraznit, že rychlost v daném místě byla snížena místní úpravou provozu právě s ohledem na bezpečnost a plynulost provozu v místě. Nerespektováním této místní úpravy byl tento zájem společnosti odvolatelem porušen.

Správní tresty:

K uloženým správním trestům, odvolací správní orgán sděluje, že správní trest byl uložen za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona o silničním provozu, v souladu se zákonem o přestupcích, a to uložením pokuty na samé spodní hranici zákonného rozpětí (2.500 – 5.000 Kč) podle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu ve výši 2.500 Kč.

Správní orgán při stanovení výše správních trestů přihlédl pozitivně zejm. k tomu, že v rámci dané skutkové podstaty přestupku bylo překročení nejvyšší dovolené rychlosti při spodní hranici, a dále pak, že jednání odvolatele nemělo žádný škodlivý následek.

Žádné významné přitěžující či polehčující okolnosti nebyly nalezeny, a proto se správní orgán rozhodl uložit pokutu na samé spodní hranici zákonné sazby, čímž se přiklonil k preventivní výši uloženého správního trestu.

Po posouzení uvedených skutečností, které byly hodnoceny ve prospěch odvolatele, došel správní orgán k závěru, že neexistují žádné přitěžující okolnosti, které by odůvodnily zvýšení pokuty nad spodní hranici. Stejně tak nebyly nalezeny žádné důvody pro příp. snížení pokuty ve smyslu § 44 zákona o přestupcích.

Odvolací správní orgán posoudil také výhodnost v současné době platné úpravy oproti právní úpravě platné v době spáchání skutku a je nucen uzavřít, že uložení správních trestů je pro pachatele příznivější dle zákonné úpravy platné do konce roku 2023, kdy spodní hranice pokuty je 2.500 Kč oproti aktuálně platné spodní hranici ve výši 4.000 Kč, a proto je pokuta ukládána dle staré zákonné úpravy.

Odvolací správní orgán posoudil výpis z evidenční karty řidiče, kde má odvolatel záznam o 11 přestupcích, což by samo o sobě odůvodňovalo zvýšení pokuty nad spodní hranici, ale vzhledem k tomu, že správní orgán tak neučinil, hodnotí zdejší správní orgán uložený správní trest jako dostatečný a řádně odůvodněný.

Smyslem a účelem správního trestu je pak v nejobecnějším smyslu ochrana společnosti před ohrožujícím jednáním. Správní trest zahrnuje jak nesporný prvek represe, tak i prevenci. Ukládání správních trestů za přestupky, a tudíž i rozhodování o jejich výši, se děje ve sféře volného správního uvážení, tedy zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout v zákonem vymezených mezích. Stejně tak byla v souladu se zákonem uložena pokuta a náklady řízení ve výši 1.000 Kč, a to dle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích. Dle § 79 odst. 5 správního řádu lze v případech hodných zvláštního zřetele výši paušální částky na požádání snížit. Odvolatel v řízení o takové snížení nepožádal, a proto je mu ukládána povinnost v plné výši.

Další posouzení věci

Odvolací správní orgán dále přezkoumal výrok nyní napadeného rozhodnutí, kdy k tomuto lze uvést, že výrok rozhodnutí v řízení o přestupku se řídí obecně náležitostmi stanovenými § 68 odst. 2 správního řádu, a dále pak v § 93 odst. 1 zákona o přestupcích. V tomto případě pak musí mj. obsahovat zejména popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání, právní kvalifikaci skutku, vyslovení viny, formu zavinění u obviněného, který je fyzickou osobou, druh a výměru správního trestu, popřípadě výrok o podmíněném upuštění od uložení správního trestu, o upuštění od uložení správního trestu nebo o mimořádném snížení výměry pokuty. Ve vztahu k formě zavinění je pak v § 15 odst. 1 zákona o přestupcích uvedeno, že k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Forma zavinění je pak definována v § 15 odst. 2, 3 zákona o přestupcích, kde je uvedeno, kdy se jedná o nedbalostní a kdy o úmyslné zavinění. Správní orgán tedy v tomto ohledu postupoval při vypracování napadeného rozhodnutí správně a všechny povinné náležitosti výroku zapracoval, když uvedl, že se odvolatel daného jednání dopustil z nedbalosti, v odůvodnění upřesněné jako nedbalost nevědomá, kdy odvolatel nevěděl, že daným jednáním dopustí přestupku, přestože to vědět měl a mohl. K trestnosti daného jednání není vyžadována vyšší forma zavinění, a proto považuje odvolací správní orgán určení zavinění jako nedbalost za dostatečné.

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX01C279F

Naše č. j.: KUJCK 49807/2024
Sp. zn.: OPZU-správ. 30016/2024/pere SO 11

Vyřizuje: Mgr. Petr Řebík
Telefon: 386 720 343
E-mail: rebik@kraj-jihocesky.cz

Datum: 24. dubna 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumání rozhodnutí orgánů obcí podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č.129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle ustanovení § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání [redacted] v řízení zastoupeného [redacted] proti rozhodnutí Městského úřadu Kaplice, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 1.3.2024, č. j. MěÚK/07986/2024, kterým byl jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupku z nedbalosti podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil porušením ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, když dne 12.2.2023 v době 10.40 hodin, řídil u Kaplice na silnici č. I/3, ve směru jízdy na Dolní Dvořiště osobní automobil tovární značky Audi SQ8, registrační značky [redacted] a byl kontrolována hlídkou Policie ČR před firmou Ertl. Na výzvu policisty se v čase 10:40 hodin podrobil dechové zkoušce provedené dechovým analyzátozem Dräger, která byla pozitivní s výsledkem 0,45 ‰ alkoholu v dechu, při následně provedené opakované dechové zkoušce v čase 10:46 hodin s pozitivním výsledkem 0,42 ‰ alkoholu v dechu. Po zohlednění maximální dovolené chyby analyzátoru alkoholu v dechu a expertně stanovené nejistoty přepočtu na hodnotu alkoholu v těle ve výši 0,24 ‰ alkoholu v dechu, byla vypočtena konečná hodnota 0,18 ‰ alkoholu v dechu,

dále byl jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupku z nedbalosti podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že při následné kontrole po zastavení vozidla u sebe v rozporu s ustanovením § 6 odst. 7 písm. a) a odst. 8 zákona, že při řízení u sebe neměl řidičský průkaz, a na výzvu policisty nepředložil doklady ke kontrole.

Krajský úřad ve věci rozhodl **takto:**

I. Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu se rozhodnutí Městského úřadu Kaplice, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 1.3.2024, č. j. MěÚK/07986/2024, v části výroku, kde byl jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích pro porušení ustanovení § 6 odst. 7 písm. a) a odst. 8 zákona, **ruší a řízení se v této části zastavuje.**

II. Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se rozhodnutí Městského úřadu Kaplice, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 1.3.2024, č. j. MěÚK/07986/2024, mění v části výroku uvezené souslovím „čímž spáchal přestupek“, a to tak že se z právní věty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu vypouští slova „bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo“.

III. Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se rozhodnutí Městského úřadu Kaplice, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 1.3.2024, č. j. MěÚK/07986/2024, v část výroku týkající se uložení správního trestu pokuty, **mění takto:**

„.... podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu správní trest **pokuty ve výši 2.500,- Kč** (slovy dva tisíce pět set korun českých)....“

IV. Ve zbytku se rozhodnutí podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu potvrzuje.

Odůvodnění

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad (dále jen „odvolací orgán“) obdržel dne 3.4.2024 odvolání [redacted] (dále jen „odvolatel“) v řízení zastoupeného [redacted] proti rozhodnutí Městského úřadu Kaplice, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán“) ze dne 1.3.2024, č. j. MěÚK/07986/2024, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku z nedbalosti podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, kterého se dopustil porušením povinnosti stanovené ustanovením § 5 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, když dne 12.2.2023 v době 10.04 hodin, řídil u Kaplice na silnici č. I/3, ve směru jízdy na Dolní Dvořiště osobní automobil tovární značky Audi SQ8, registrační značky [redacted] a byl kontrolován hlídkou Policie ČR před firmou Ertl. Na výzvu policisty se v čase 10:40 hodin podrobil dechové zkoušce provedené dechovým analyzátozem Dräger výrobní č. ARMC 0729, která byla pozitivní s výsledkem 0,45 ‰ alkoholu v dechu, při následně provedené opakované dechové zkoušce v čase 10:46 hodin s pozitivním výsledkem 0,42 ‰ alkoholu v dechu. Po zohlednění maximální dovolené chyby analyzátoru alkoholu v dechu a expertně stanovené nejistoty přepočtu na hodnotu alkoholu v těle ve výši 0,24 ‰ alkoholu v dechu, kdy rozdíl mezi první a druhou dechovou zkouškou nebyl větší než 10 %, a bylo tak dosaženo měření v souladu s předpisy, když byla vypočtena konečná hodnota 0,18 ‰ alkoholu v dechu. Řidič – odvolatel s naměřenými hodnotami souhlasil a nepožadoval lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu. Na místě bylo policisty sepsáno oznámení přestupku řízení vozidla pod vlivem alkoholu, které odvolatel podepsal, aniž by se sám do oznámení k věci vyjádřil. V rámci silniční kontroly odvolatel v rozporu s ustanoveními § 6 odst. 7 písm. a) a odst. 8 zákona o silničním provozu, nepředložil na výzvu policistům doklady, neboť při řízení vozidla u sebe neměl řidičský průkaz, a na výzvu policisty nepředložil doklady ke kontrole.

Vzhledem ke skutečnosti, že odvolatel byl shledán vinným ze spáchání výše uvedených přestupků, rozhodl správní orgán ve společném řízení, v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky (dále jen „zákon o přestupcích“) v souladu s ustanoveními § 35 písm. b) až 41, § 46 zákona o přestupcích s odkazem na ustanovení § 125c odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu o uložení pokuty ve výši 3 000 Kč. Podle ustanovení § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu a v souladu s ustanoveními § 35 písm. c) a § 47 zákona o přestupcích rovněž správní orgán rozhodl o uložení zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců, s účinností ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o přestupcích a v souladu s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu byla odvolateli uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v paušální částce stanovené vyhláškou Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., ve výši 1 000 Kč.

Posuzované rozhodnutí o přestupku bylo odvolateli doručeno prostřednictvím jeho právního zástupce dne 5.3.2024. Následně dne 19.3.2024 bylo správnímu orgánu doručeno odvolání odvolatele proti vydanému rozhodnutí, které bylo následně dne 2.4.2024 také odůvodněno.

Odvolání bylo odvolatelem podáno před uplynutím odvolací lhůty a je tedy podle ustanovení § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

Odvolatel ve svém odvolání uvádí, že podává odvolání, neboť postupem správního orgánu došlo k porušení právních předpisů, krácení práv obviněného, a to tím že předmětné rozhodnutí vydala k tomu neoprávněná osoba. Odvolání je podle odvolatele nepřezkoumatelné. Správnímu orgánu vytýká, že vydal rozhodnutí, aniž by provedl jediný důkaz. Rozhodnutí je podle odvolatele svou povahou nicotným aktem. Dále odvolatel uvedl, že dne 19.3.2024 podal k odvolacímu orgánu podnět k prohlášení nicotnosti rozhodnutí a zdůraznil, že ve věci rozhodovala podjatá osoba, jak podle odvolatele vyplývá z podání ze dnů 17.1.2024 a 11.3.2024, o které podle odvolatele nebylo do doby podání odvolání dosud zákonným způsobem rozhodnuto. V dané souvislosti odvolatel namítl, že pověřená osoba k vydání rozhodnutí neprovedla jediný důkaz, když vychází z hodnocení opatřených a provedených důkazů podjatou osobou [REDAKCE] [REDAKCE]. Odvolatel poukázal na skutečnost, že oprávněná osoba sama ve věci neprováděla žádné dokazování, když nerespektovala práva obviněného a bezprecedentně tak vydala rozhodnutí na základě nepoužitelných důkazů, resp. důkazů, které byly provedeny neoprávněnou osobou. Rozhodnutí je podle odvolatele vadné i po formální stránce, kdy výrok rozhodnutí je chybný, jeho obsah je vnitřně rozporný a nelogický. V závěru odvolání odvolatel uvedl, že dosavadní postup správního orgánu bude nucen podrobit přezkumu správním soudem, pro bezprecedentní nerespektování jeho práv a zákonných ustanovení a navrhl odvolacímu orgánu, aby předmětné rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k novému projednání.

Odvolatel své odvolání odůvodnil svým podáním ze dne 2.4.2024, ve kterém namítl, že předmětné rozhodnutí bylo vydáno a vyhotoveno oprávněnými osobami, jejichž podjatost byla namítána. Dále poukázal na fakt, že v rozhodnutí je uvedeno, že posuzovaný přestupek byl projednán v souladu s ustanovením § 80 odst. 4 zákona o přestupcích. Podle odvolatele bylo provedeno dokazování a také výslech svědků pověřeným úředníkem [REDAKCE] [REDAKCE] s odkazem na protokol z jednání ze dne 8.12.2023, když namítl, že uvedená osoba byla rozhodnutím ze dne 25.1.2024, č. j. MěÚK/03207/2024 vyloučena z projednávání a rozhodování ve věci, protože úkony jí provedené nemohou být podkladem pro rozhodnutí v přestupkovém řízení. Správní orgán navíc nesplnil své povinnosti podle ustanovení § 80 a § 82 zákona o přestupcích.

Dále odvolatel namítl, že správní orgán neprovedl dokazování v rozsahu požadovaném obviněným, když konstatoval, že dotazy ohledně manipulace s použitým měřícím přístrojem Dräger Alcotest 7510 má obviněný směřovat na Policii ČR. Správnímu orgánu odvolatel vytkl, že neprovedl žádný důkaz, že provedené měření bylo prováděno správně v souladu s provozním manuálem přístroje Dräger, když namítl, že pokud nebylo prokázáno, že měření nebylo prováděno správně, nebylo uvedeno, proč se tak stalo a jaký důsledek to mělo či mohlo mít na naměřené hodnoty. Zde odvolatel uvedl, že povinnost k prokázání naplnění skutkové podstaty přestupku nese ve všech směrech správní orgán, a to bez zřetele na to, zda jde o objasňování skutkových okolností svědčících ve prospěch či neprospěch obviněného.

V další části doplnění odvolání odvolatel namítl, že použitý přístroj Dräger Alcotest nebyl v době provádění kontroly osazen měřící značkou, která by prokazovala či osvědčovala způsobilost použitého měřícího zařízení k provozu jakož ani správnost výstupů takového měření. Odvolatel požadoval, aby bylo prokázáno, že v době prováděného měření dechové zkoušky bylo měřící zařízení opatřeno nepoškozenou úřední značkou. Z uvedeného důvodu, také navrhl, aby v dané věci byla vyslechnuta jeho spolujezdkyně paní [REDAKCE] [REDAKCE] která byla podle odvolatele svědkem, když před policisty poukazoval na skutečnost, že měřící zařízení není označeno měřící značkou.

Dále odvolatel namítl, že správní orgán se odmítl zabývat jeho návrhem opatřit od policejního orgánu originály dokumentů výstupů z měřícího přístroje, když podle odvolatele jsou v poskytnuté dokumentaci zaznamenány jiné údaje než na originálech, což podle odvolatele zakládá nezákonnost rozhodnutí.

Odvolatel též rozporoval prokázání subjektivní stránku – zavinění, když zpochybnil výsledky měření, které mohly být podle odvolatele ovlivněny tím, jak se choval bezprostředně před dechovou zkouškou, jako je kouřením, užitím ústní vody, léků, které ovlivňují naměřené hodnoty, a to s odkazem na originál záznamu o přestupku. (užití léků), což by podle odvolatele mohla svou výpovědí potvrdit také navrhovaná svědkyně.

S odkazem na tvrzení policisty, že jde o nesprávný záznam (administrativní chyba), ke kterému zřejmě došlo nesprávným zápisem, odvolatel zpochybnil bezchybný postup policistů při provádění zkoušky na alkohol, s tím že je na místě zabývat se tím, zda se policisté nedopustili i jiných pochybení. Odvolatel proto nesouhlasí s tvrzením správního orgánu, že policisté nepochybně postupovali podle postupů a metodik, a byli řádně proškoleni, a zpochybnil předloženou spisovou dokumentaci ze strany Policie ČR.

Na závěr doplnění odvolání odvolatel konstatoval, že správní orgán neprovedl zákonně žádné dokazování, krátil jeho práva, nevypořádal se náležitě s důkazní situací ani s návrhy na doplnění, neumožnil mu výkon jeho práv být v předmětné věci vyslechnut a na podkladě důkazů provedených vyloučenou osobou založil nezákonnost svého rozhodnutí. Rovněž zdůraznil, že na provedení všech jím navržených důkazů nadále trvá a navrhl, aby odvolací orgán zrušil rozhodnutí a věc vrátil správnímu orgánu k novému projednání.

Podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že správnímu orgánu I. stupně bylo dne 15.2.2023 předáno Oznámení přestupku č. j. KRPC-22633-5/PŘ-2023-020206 od Policie ČR, dopravního inspektorátu Český Krumlov, ohledně výše popsaných přestupků odvolatele, a to řízení vozidla pod vlivem alkoholu odvolatele a nesplnění povinnosti ze strany řidiče, konkrétně, že řidič při řízení u sebe neměl řidičský průkaz. Oznámení obsahovalo jednotlivé dokumenty, a to oznámení přestupku řízení vozidla pod vlivem alkoholu sepsané na místě silniční kontroly dne 12.2.2023, z kterého vyplývá, že řidič - odvolatel byl policisty vyzván a podrobil se orientačnímu vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem provedenému dechovým analyzátozem Dräger výrobní č. ARMC 0729. Provedené orientační zkoušky byly pozitivní. Výsledek první zkoušky v čase 10:46 hodin s výsledkem 0,45 ‰ alkoholu v dechu. Výsledek druhé následné zkoušky provedené v čase 10:46 hodin byl rovněž s pozitivním výsledkem 0,42 ‰ alkoholu v dechu. Po zohlednění maximální dovolené chyby analyzátoru alkoholu v dechu a expertně stanovené nejistoty přepočtu na hodnotu alkoholu v těle ve výši 0,24 ‰ alkoholu v dechu, kdy rozdíl mezi první a druhou dechovou nebyl větší než 10 %, a bylo tak dosaženo měření v souladu s předpisy, když byla vypočtena konečná hodnota 0,18 ‰ alkoholu v dechu. Řidič – odvolatel s naměřenými hodnotami souhlasil a nepožadoval lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu. V oznámení přestupku byl proveden záznam, že řidič odpověděl kladně na otázku, zda užil před anebo během jízdy léky. Na místě bylo policisty sepsáno oznámení přestupku řízení vozidla pod vlivem alkoholu, ve kterém byl proveden záznam o naměřených hodnotách alkoholu v dechu řidiče, dále že řidič policistům sdělil, že předchozího dne 11.2.2023 v čase od 18:00 do 23:00 hodin požil 4 dvanácti stupňová piva. Dále že odvolatel nepožadoval odběr krve ve smyslu ustanovení § 67 odst. 4 zákona č. 273/2008 Sb. o policii ČR a byla mu zakázána další jízda. Odvolatel předmětné oznámení přestupku podepsal, aniž by se sám do oznámení k věci jakkoli vyjádřil. Součástí předložené dokumentace byl také úřední záznam policisty [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] ze dne 12.2.2023, který popsal celý průběh silniční kontroly a také důvod, proč policejní hlídka přistoupila k zastavení vozidla odvolatele, dále byl součástí úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z použití alkoholických nápojů před anebo během jízdy ze dne 12.2.2023, kde byl zaznamenán průběh provedené orientační zkoušky, spolu s konečnými výsledky měření, a také bylo popsáno chování a nálada odvolatele během provádění zkoušky na alkohol. Dále byly přiloženy záznamy o provedených dechových zkouškách s kopiemi výtisků z použitého analyzátoru, které odvolatel na místě silniční kontroly podepsal, dále ověřovací list 1014-OL40942-22 použitého analyzátoru alkoholu v dechu (digitálního) Alcotest 7510 Standart výrobního č. ARMC-0729 ze dne 3.6.2022 s platností do 3.6.2023 a protokol o zkoušce Alcotestu 7510 ze dne 19.1.2023 s plánovanou kalibrací dne 1.6.2023, výpis z evidenční karty řidiče-odvolatele a fotografie zachycující odvolatele u předmětného vozidla dne 12.2.2023 v době probíhající policejní kontroly.

Z popsaného policejního spisu o přestupku odvolatele jednoznačně vyplývá, že dne 12.2.2023 v čase 10:40 hodin byl odvolatel, jako řidič osobního automobilu tovární značky Audi SQ8, registrační značky [REDAKCE] [REDAKCE] kontrolován policejní hlídkou, kdy bylo provedenou opakovanou dechovou zkouškou na alkohol přístrojem Dräger č. přístroje ARMC-0729 v čase 10:40 hodin, která byla pozitivní s výsledkem 0,45 ‰ alkoholu v dechu, při následně provedené opakované dechové zkoušce v čase 10:46 hodin opět s pozitivním výsledkem 0,42 ‰ alkoholu v dechu Po zohlednění maximální dovolené chyby analyzátoru alkoholu v dechu a expertně

stanovené nejistoty přepočtu na hodnotu alkoholu v těle ve výši 0,24 ‰ alkoholu v dechu, kdy rozdíl mezi první a druhou dechovou nebyl větší než 10 %, a bylo tak dosaženo správného měření v souladu s předpisy, když byla vypočtena konečná hodnota 0,18 ‰ alkoholu v dechu, dále byl přiložen výpis z evidenční karty řidiče-odvolatele. Předmětným spisem tak bylo odvolateli prokázáno vytykané přestupkové jednání řízení vozidla pod vlivem alkoholu.

Dne 6.3.2023 zahájil správní orgán okamžikem doručení oznámení o zahájení odvolateli správního řízení na základě tzv. fikce doručení přestupkové řízení. Poté dne 17.3.2023 byla správnímu orgánu doručena žádost odvolatele o umožnění seznámit se s podklady, kdy odvolatel sám upřesnil, kdy by se mohl ke správnímu orgánu dostavit. Dne 11.4.2023 doručil správní orgán odvolateli předvolání k ústnímu jednání v den 18.4.2023, z kterého se však odvolatel omluvil pro návštěvu lékaře, a požádal o jiný termín k seznámení se s podklady řízení. Následně správní orgán opakovaně předvolával k odvolateli k ústnímu jednání, který se z jednání opakovaně omlouval s odkazem na návštěvu lékaře či na nutnou přítomnost u nařízeného jednání u soudu. Dne 18.9.2023 zmocnil odvolatel svého právního zástupce advokáta [REDAKCE] ke všem úkonům v předmětném přestupkovém řízení. Právní zástupce se následně omluvil, že je od 13.11.2023 do 28.11.2023 v zahraničí a navrhl vhodné termíny ústního jednání. Správní orgán proto k projednání přestupku nařídil ústní jednání na 8.12.2023, na které se však odvolatel ani jeho právní zástupce nedostavili. Odvolatel svou nepřítomnost pouze dne 6.12.2023 omluvil tím, že ho zvolený právní zástupce nemůže zastupovat, neboť mu písemností ze dne 29.11.2023 vypověděl plnou moc ze zdravotních důvodů a on dosud nenašel jiného právního zástupce, přičemž chce být ve věci zastupován. Správní orgán neshledal uvedenou omluvu jako dostatečnou a ústní jednání proběhlo ve stanoveném termínu dne 8.12.2023. V rámci řádně zaprotokolovaného ústního jednání uskutečněného v nepřítomnosti odvolatele, bylo provedeno řádné dokazování vyhodnocením spisového materiálu od Policie ČR č.j. KRPC22633-5/PR-2023-020 206. Provedeným dokazováním dospěl správní orgán k závěru, že se odvolatel jako řidič dopustil mu vytykaného přestupkového jednání, tedy že řídil pod vlivem alkoholu a nepředložil při kontrole řidičský průkaz. Následně správní orgán předvolal k podání svědecké výpovědi policisty [REDAKCE] a [REDAKCE] k nařízenému ústnímu jednání v termínu dne 15.1.2024. Správní orgán o konání ústního jednání dne 15.1.2024 rovněž vyznamenal odvolatele. Z ústního jednání se odvolatel dne 10.1.2024 písemně omluvil z důvodu plánované zahraniční cesty. V den konání ústního jednání se k správnímu orgánu dostavil právní zástupce odvolatele advokát [REDAKCE] který správnímu orgánu předložil plnou moc k zastupování odvolatele a seznámil se s celou spisovou dokumentací. Následně bylo správním orgánem, tedy oprávněnou osobou [REDAKCE] provedeno nařízené ústní jednání, v rámci kterého byli za přítomnosti právního zástupce odvolatele k věci do protokolu vyslechnuti oba předvolaní policisté. Dne 17.1.2024 odvolatel vznesl námitku podjatosti proti úřední osobě [REDAKCE] kdy odvolatel navrhl, aby byl jmenovaný referent správního orgánu vyloučen z rozhodování v předmětné věci č. j. MěÚK/03207/2024, zároveň odvolatel vznesl i námitku podjatosti vůči vedoucímu správního orgánu [REDAKCE]. Dne 24.1.2024 byl správnímu orgánu doručen návrh odvolatele na doplnění dokazování spolu s jeho vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Zde odvolatel navrhl, aby správní orgán doplnil dokazování o skutečnosti, které shrnul do 12 bodů, a se kterými se správní orgán v napadeném rozhodnutí zabýval, a ke každému navrhovanému bodu se přímo vyjádřil, s konečným konstatováním, že shledává požadavky odvolatele o doplnění dokazování pouze jako účelové zdržování správního řízení z důvodu blízkého se termínu prekluze přestupku. Městský úřad Kaplice v řízení o podané námitce podjatosti vydal dne 25.1.2024 usnesení, kterým vyhověl námitce odvolatele, ohledně podjatosti referenta odboru dopravy a silničního hospodářství Městského úřadu Kaplice [REDAKCE] který byl vyloučen z projednávání a rozhodování v řízení o přestupku sp. zn. SZ-ODSH-38/2023/Sro. V případě [REDAKCE] pak bylo konstatováno, že není vůči osobě odvolatele podjatý. Odvolacím orgánem bylo poté uvedené usnesení správního orgánu potvrzeno rozhodnutím ze dne 1.3.2024, kterým bylo zamítnuto odvolatelem podané odvolání proti tomuto usnesení. Následně dne 1.3.2024 přistoupil správní orgán I. stupně k vydání napadeného rozhodnutí, které bylo dne 5.3.2024 doručeno odvolateli, a proti kterému bylo podáno včasné odvolání, které bylo následně odůvodněno.

Odvolací orgán konstatuje, že veškeré závěry o vině či nevině odvolatele vyplývající z dokazování provedeného v rámci nařízených ústních jednání podjatou osobou referentem odboru dopravy a silničního hospodářství

Městského úřadu Kaplice ██████████ ██████████ nemohou být brány v potaz při konečném rozhodování o přestupku odvolatele, neboť bylo prováděno podjatou osobou. Na druhou stranu pak lze konstatovat, že důkazy vyplývající z předloženého přestupkového spisu od policejního orgánu sami o sobě plně prokazují spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu odvolatelem. V řízení byl zjištěn u tohoto přestupku takový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Z právní věty daného přestupku byla vypuštěna slova „bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo“, tak aby odpovídala projednávanému skutku.

Ke zjištěnému skutkovému stavu spáchaného přestupkového jednání ze dne 12.2.2023 odvolací orgán sděluje, že nevznikají žádné pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu, který byl zjištěn na základě řádně provedeného dokazování, o kterém nevznikají důvodné pochybnosti a není pochyb ani o tom, že takto prokázané jednání odvolatele naplňuje po všech stránkách zákonné znaky skutkové podstaty přestupků proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. Z dokazování je jednoznačně a nepochybně doloženo, že se odvolatel dopustil vytkaného přestupkového jednání tak, jak je mu kladeno za vinu, což bylo v rámci posuzovaného přestupkového řízení správním orgánem I. stupně prokázano na základě předloženého přestupkového spisu od policie a vlastního šetření správním orgánem. Ze zjištěného skutkového děje vyplývá, že se odvolatel dopustil přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, kterého se jako fyzická osoba dopustil tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídil motorové vozidlo v rozporu s ustanovením § 5 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona, když řídil vozidlo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu.

Dále se odvolatel dopustil přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu tím, že v rozporu s ustanovením § 6 odst. 7 písm. a) a odst. 8 zákona, u sebe při řízení neměl řidičský průkaz, a na výzvu policisty nepředložil doklady ke kontrole. Vzhledem k tomu od 1.1.2024 došlo k nabytí účinnosti zákona č. 271/2023 Sb., kterým došlo ke změně zákona o silničním provozu, a dalších souvisejících zákonů, kdy tato nová právní úprava je pro odvolatele výhodnější.

Podle ustanovení § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu ve znění účinném od 1.1.2024: „Řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe řidičský průkaz; **to neplatí, pokud je držitelem platného řidičského průkazu ČR.**“

Podle ustanovení § 6 odst. 7 písm. b) zákona o silničním provozu ve znění účinném od 1.1.2024: „Řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe osvědčení o registraci vozidla podle zvláštního právního předpisu; to neplatí, pokud je vozidlo zapsáno v registru silničních vozidel podle zvláštního právního předpisu.“

Podle ustanovení § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu ve znění účinném od 1.1.2024: „Řidič motorového vozidla je na výzvu policisty, vojenského policisty, strážníka obecní policie nebo celníka povinen předložit ke kontrole doklady podle odstavce 7. **Nemá-li povinnost mít některý z těchto dokladů při řízení u sebe, může namísto jeho předložení prokázat svou totožnost.**“

Je tedy zřejmé, že podle současného znění zákona o silničním provozu, není řidič motorového vozidla povinen při dopravní kontrole předložit ke kontrole řidičský průkaz a osvědčení o registraci a postačuje prokázání totožnosti. Policejní hlídka při silniční kontrole odvolatele ztotožnila na základě předloženého občanského průkazu, a také prostřednictvím databáze registru obyvatel.

Odvolací správní orgán je proto nucen zastavit podle ustanovení § 86 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích řízení ve věci podezření z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jelikož se podle současného znění uvedeného zákona odvolatel nedopustil vytkaného přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Napadené rozhodnutí bylo v této části zrušeno a řízení o přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu zastaveno.

Podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu „se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje

nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky”.

Podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu „řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.”

Odvolací orgán dále přezkoumal výrok nyní napadeného rozhodnutí. K tomuto lze uvést, že výrok rozhodnutí v řízení o přestupku se řídí ustanovením § 93 přestupkového zákona, kde je stanoveno, že výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též popis spáchaných skutků s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, formu zavinění, druh a výměru sankce, popřípadě rozhodnutí o upuštění od uložení sankce, o započtení doby do doby zákazu činnosti, o uložení ochranného opatření o nároku na náhradu škody a o náhradě nákladů řízení.

Ve vztahu k formě zavinění je pak v ustanovení § 15 odst. 1 přestupkového zákona uvedeno, že k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Forma zavinění je pak definována ustanovením § 15 odst. 2 a 3 téhož zákona, kde je uvedeno, kdy se jedná o nedbalostní a kdy o úmyslné zavinění. Forma zavinění, stanovená ve výroku napadeného rozhodnutí jako nedbalost vědomá, je stanovena zcela dostatečně. Nalézací správní orgán hodnotil zavinění odvolatele v mírnější formě k jeho prospěchu. S ohledem na podklady shromážděné ve spise nelze s jistotou činit závěry o úmyslné formě zavinění. Závěrem je třeba uvést, že popis jednání je popsán zcela dostatečně, kdy je patrné místo, datum a čas spáchání přestupku, stejně jako jeho skutková podstata.

K uloženým správním trestům odvolací správní orgán sděluje, že správní tresty pokuty a zákazu činnosti byly uloženy, v souladu s ustanoveními § 35, § 41, § 46 a § 47 zákona o přestupcích, s odkazem na ustanovení § 125c odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu, ve výši 3 000 Kč a podle ustanovení § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu v délce 6 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, když za uvedený přestupek lze uložit správní trest pokuty od 2 500 Kč až do výše 20 000 Kč a zákaz činnosti od 6 měsíců do jednoho roku (ve znění zákona účinném do 31. 12. 2023).

Odvolací orgán provedl změnu výroku rozhodnutí z důvodu zastavení řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kdy snížil výši uloženého správního trestu pokuty, kterou nově stanovil na částku 2 500 Kč, tedy na samé spodní hranici zákonného rozpětí, a to z důvodu, že v souvislosti s novelou zákona o silničním provozu platnou od 1.1.2024, se odvolatel dopustil pouze jednoho přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, když v případě druhého mu vytýkané přestupkové jednání pro porušení ustanovení § 6 odst. 7 písm. a) a odst. 8 zákona bylo řízení se v dané části zastaveno, jak je uvedeno výše v tomto rozhodnutí.

Správní tresty byly odpovídajícím způsobem odůvodněny, když správní tresty pokuty či zákazu činnosti byly uloženy při samé spodní hranici zákonného rozpětí. Uložené správní tresty byly odpovídajícím způsobem odůvodněny, kdy správní orgán přihlédl k osobě odvolatele, když v jeho prospěch zohlednil skutečnost, že se přestupků dopustil z nedbalosti. Správní tresty jsou pak nově ukládány za jedno přestupkové jednání. Zde se pak správní orgány shodují, že se odvolatel přestupku řízení pod vlivem alkoholu dopustil již v minulosti, sice lze namítat, že od té doby uplynula určitá doba, ale v uvedeném opakování lze spatřovat znaky recidivního jednání, a mít možné pochybnosti ohledně nápravy odvolatele. Nicméně odvolací orgán s odkazem na uložené správní tresty konstatuje, že jak výše pokuty, tak i zákazu činnosti jsou snad dostatečným trestem, plnícím jak sankční funkci, tak i výchovnou a preventivní funkci do budoucna.

Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o přestupcích byla odvolateli uložena rovněž povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v paušální částce, stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb.,

ve výši 1 000 Kč, o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení.

Ve věci materiální stránky přestupku, jejímž naplněním se zabýval již správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí, odkazuje odvolací správní orgán na legální definici přestupku podle ustanovení § 5 zákona o přestupcích, kde je stanoveno, že „Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin“. V tomto případě se jiným zákonem myslí zákon o silničním provozu, kde jsou v ustanovení § 125c upraveny skutkové podstaty přestupků. Odvolatel tím, že řídil vozidlo pod vlivem alkoholu, naplnil skutkovou podstatu přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, kde je stanoveno, že „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s ustanovením § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky“. Přestupkem je jednání, které je naplněno jak formálním, tak materiálním znakem. Formálním znakem je obecně naplnění skutkové podstaty přestupku, v nyní posuzovaném případě řízením vozidla pod vlivem alkoholu.

Materiální znak je představován tím, že zaviněné protiprávní jednání porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. V případě, kdy je ovlivněn alkoholem sám řidič, jak se událo i v nyní hodnoceném případě, jsou jeho schopnosti negativně ovlivněny, jeho schopnost reagovat na nastalé situace a udržet pozornost je snížena, a tedy se bezesporu jedná o naplnění materiální stránky přestupku, když je ohrožen jeden z prvořadých zájmů společnosti – bezpečnost provozu, spočívající mj. v tom, aby vozidla byla řízena pouze střízlivými řidiči. Odvolací správní orgán navíc připomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 104/2008-74 ze dne 14.12.2009, podle něhož formální znaky přestupkového jednání naplňují v běžných případech i materiální znaky. Odvolací správní orgán přitom neshledal důvody, pro které by se mohl od tohoto právního názoru odchýlit.

Odvolací orgán musí konstatovat, že z předložených podkladů je bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že se uvedeného přestupku dopustil právě odvolatel. Z oznámení přestupku řízení vozidla pod vlivem alkoholu sepsaného na místě dopravní kontroly, úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů, výtisků výsledků provedeného měření alkoholu v dechu řidičem a úředního záznamu policistů je jednoznačně prokázáno, že se přestupku dopustil právě odvolatel.

Jak je výše uvedeno, bylo konformně prokázáno porušení povinností vyplývajících řidiči z právních předpisů, kdy odvolatel naplnil nejen formální znak popsání přestupku, neboť jednání, z kterého byl uznán vinným, je v zákoně jako přestupek označen, nýbrž i znak materiální, neboť svým jednáním porušil povinnost uloženou mu zákonem a ohrozil zájem společnosti na dodržování bezpečnosti silničního provozu.

Odvolací orgán k námitce odvolatele, že provedené dokazování a také výslech svědků bylo prováděno pověřeným úředníkem [REDAKCE] [REDAKCE] který byl z projednávání a rozhodování vyloučen pro svou podjatost uvádí, že předmětné správní řízení sice bylo z počátku skutečně vedeno oprávněnou osobou, která byla po provedeném ústním jednání pro svou podjatost z řízení vyloučena, avšak o přestupkovém jednání rozhodla a napadené rozhodnutí vydala [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] která byla nově ustanovena jako oprávněná úřední osoba. Samotné dokazování pak vychází z předloženého policejního spisu, kdy tyto důkazy byly provedeny na ústním jednání konaném dne 8.12.2023. Ve shodě se správním orgánem I. stupně nebyla omluva z tohoto jednání náležitá. Odvolatel se opakovaně z ústních jednání omlouval, zde odeslal omluvu až 5. 2.2023 s tím, že jeho původní zástupce vypověděl plnou moc a jemu se nepodařilo zajistit jiného zástupce. Takovýto důvod není na místě akceptovat, a to i právě s ohledem na předchozí omluvy. Skutečnost, že se mu nepodařilo obstarat nového zástupce nebyla důvodem se nařízeného ústního jednání nezúčastnit. Provedenými podklady a důkazypak bylo jednoznačně prokázáno přestupkové jednání ze strany odvolatele ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu a nebylo nutné provádět ústní jednání s výslechem svědků. Dokazování při ústním jednání dne 8. 12. 2023 je v řízení použitelné. Vyloučená úřední osoba je vyloučena ze všech úkonů řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit (viz § 14 odst. 1 správního řádu). Při tomto ústním jednání byly provedeno dokazování pouze čtením

spisového materiálu Policie ČR, kdy tímto nemohlo dojít k ovlivnění výsledku řízení. K provedenému dokazování výslechem svědků není přihlíženo, kdy i za této situace nejsou o spáchání přestupku, ze kterého je odvolatel uznáván vinným, důvodné pochybnosti.

K další námitce odvolatele ohledně okolností prováděné zkoušky na přítomnost alkoholu v dechu přístrojem Alcotest 7510 v rozporu s příslušným manuálem odvolací orgán uvádí, že předloženým spisovým materiálem bylo v dané věci postaveno najisto, že policie postupovala v souladu s metodikou měření specifikovanou např. v rozsudku v Nejvyšší správní soud č. j. 7 As 170/2012-24, a k měření použila tomu způsobilý analyzátor alkoholu v dechu. S naměřenou hodnotou žalobce souhlasil a nežádal lékařské vyšetření. K námitce žalobce ohledně kouření či požití léků v průběhu nebo před prováděnou zkouškou lze uvést, že z podkladů obsažených ve správním spise neplynou žádné indicie o tom, že by odvolatel těsně před kontrolou nebo během provádění dechové zkoušky kouřil, ani samotný odvolatel sám neuvedl, že by před zkouškou užil nějaké léky, jejichž užití by mohlo ovlivnit provedené měření, ani neuvedl, o jaké léky mělo konkrétně jít. Odvolatel nikterak nespécifikoval léky, které podle svého tvrzení užil ani před hlídkou policie ani ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí či v podaném odvolání. K námitce odvolatele, že došlo k manipulaci s použitým přístrojem, neboť podle odvolatele na přístroji při provádění kontroly chyběla měřicí značka prokazující způsobilost použitého měřícího zařízení k provozu, odvolací orgán uvádí, že tuto námitku považuje za zcela účelovou vznesenou z důvodu zpochybnit průběh samotného měření daným přístrojem a zpochybněním naměřených hodnot, když odvolatel svá tvrzení nijak konkrétně nedoložil. Pokud by skutečně došlo k provedení zkoušky přístrojem Dräger Alcotest ve stavu, jakým jej popisuje odvolatel, měl odvolatel dostatečnou možnost uvést tato svá tvrzení do oznámení o přestupku sepsaném na místě s policisty, což však neučinil a předmětné oznámení pouze podepsal, aniž by se k věci jakkoli blíže vyjádřil (přiměřeně lze odkázat na rozsudek NSS č. j. 10 As 36/2016, který se týkal úředních značek na rychloměru). Přístroj byl řádně ověřen, měření bylo provedeno policisty, u nichž nebyl shledán žádný důvod k pochybnostem o řádném výkonu jejich povinností. Na místě kontroly výtisky mu předložených protokolů z použitého přístroje o provedené zkoušce podepsal, s naměřenými hodnotami alkoholu v dechu souhlasil a nijak je nerozporoval, přičemž ani nepožadoval další lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu. Nelze ani souhlasit s tím, že by se podpisy odvolatele na obou výtiscích nějak zásadně lišily. Skutečnost, že jde o kopie, jejich důkazní hodnotu nijak nesnižuje. Přístroj pak byl řádně ověřen dne 3. 6. 2022, kdy toto není datum kalibrace, k přístroji je vždy vydáván ověřovací list a protokol o zkoušce (kalibraci). Jak již bylo řečeno, kontrola byla provedena osobami k tomu oprávněnými (policisty), kdy nebylo shledáno porušení jejich povinností ani skutečnost, že by měli být na případu nějakým způsobem zainteresováni. Je zřejmé, že pouze prováděli běžnou hlídkovou a kontrolní činnost a nemají žádný zájem na výsledku věci. Lze tedy shrnout, že přestupek odvolatele byl jednoznačně prokázán a jím navrhované doplnění dokazování o provedení svědeckých výpovědí jeho osoby či spolujezdkyně by nepřineslo žádné nové skutečnosti.

Odvolací správní orgán zde odkazuje také na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 AS 9/2013 – 35 ze dne 2. května 2013, kde je uvedeno: *„Chybný je také názor stěžovatele, když se domnívá, že nemusí prokazovat jím tvrzené nezákonnosti. Primárně je důkazní břemeno na správním orgánu (řízení o přestupku vychází ze zásady oficity), pokud je však tvrzením obviněného z přestupku některý z důkazů zpochybněn, přesouvá se důkazní břemeno na jeho stranu a je pouze na něm, aby svá tvrzení prokázal (srov. § 52 správního řádu). Názor stěžovatele by v podstatě znamenal, že jakékoli jeho tvrzení musí dokazovat správní orgán, což by vedlo ke zcela absurdním situacím.“*

K provádění dechové zkoušky a možnosti jejího ovlivnění například kouřením či užitím ústní vody či léků, jak nepodloženě namítá odvolatel, odvolací orgán uvádí, že postup stanovený příslušnou metodikou a provádění opakovaných dechových zkoušek se stanoveným minimálním časovým odstupem má za úkol zamezit nesprávnému měření způsobenému případným ovlivněním jiných látek v dechu řidiče. Pokud by tedy odvolatel skutečně kouřil bezprostředně před provedením dopravní kontroly a uvedených dechových zkoušek a látky v dechu řidiče mohly ovlivnit výsledek měření, tak by metodikou stanovený časový interval mezi jednotlivými zkouškami musel způsobit rozdílnost výsledků větší než 10 % a tedy neplatnou zkoušku. Vzhledem k tomu, že rozdílnost výsledků provedených dechových zkoušek byla ve stanoveném 10 % limitu za dodržení určeného

časového odstupu, tak je vyloučeno, že by výsledek dechových zkoušek mohl být ovlivněn případným kouřením nebo požitým nápojem. K tomuto pak odvolací orgán dále odkazuje na rozsudek NS 8 Tdo 136/2019: *Nejvyšší soud se ve shodě se soudy nižších stupňů (srov. str. 6 rozsudku nalézacího soudu, str. 8 usnesení odvolacího soudu) domnívá, že z výsledků dechové zkoušky (č. listu 142), již se obviněný po nehodě podrobil, lze při ustanovování skutkového děje vycházet. Odvolací soud správně upozornil na skutečnost, že byt' k druhé dechové zkoušce došlo cca 30 sekund poté, co obviněný dokouřil cigaretu, je zřejmé, že k poškození měřicího systému analyzátoru alkoholu v dechu zjevně nedošlo, neboť i v případě druhé dechové zkoušky přístroj naměřil jisté hodnoty, což vypovídá o tom, že byl funkční, a mezi jednotlivými výsledky měření (1,91 g/kg a 1,82 g/kg) nebyl žádný větší rozptyl. Navíc nelze přehlédnout obviněným vytýkané sdělení [REDAKCE] z Českého metrologického institutu, Oblastního inspektorátu Praha, Oddělení primární metrologie plynných směsí a certifikace referenčních materiálů (č. listu 373), který se vyjádřil k pracovnímu postupu č. 114-MP-C008-08, resp. k případnému znehodnocení výsledku dechové zkoušky provedené před uplynutím 3 minut od dokouření cigarety a k použitelnosti toliko prvního výsledku měření, a uvedl, že určitý časový odstup mezi kouřením a měřením by měl být dodržen především proto, aby cigaretový kouř nebyl vydechnut přímo do měřidla. Pokud od posledního natáhnutí cigaretového kouře do plic proběhlo několik nádechů, nebezpečí poškození měřidla a ovlivnění výsledků měření se zásadně snižuje, nehledě na to, že v případě, že by k poškození měřidla došlo, přístroj by výsledek měření neposkytl. Co se týče otázky nezbytnosti opakování dechové zkoušky, poznamenal, že opakování měření se provádí hlavně z důvodu vyloučení možnosti, že došlo ke změření toliko koncentrace alkoholu v dutině ústní a horních cestách dýchacích."*

K námitce odvolatele, že se správní orgán se odmítl zabývat jeho návrhem opatřit od policejního orgánu originály dokumentů výstupů z měřicího přístroje, když podle odvolatele jsou v poskytnuté dokumentaci zaznamenány jiné údaje než na originálech, což podle odvolatele zakládá nezákonnost rozhodnutí odvolací orgán uvádí, že se podle něho jedná ze strany odvolatele o ničím nepodloženou spekulaci. Předložené dokumenty ze strany policie podle odvolacího orgánu jsou zcela standartní a nenesou žádné znaky případné manipulace, když na nich uvedené hodnoty odpovídají uváděným hodnotám na dalších předložených dokumentech, ať se jedná o úřední záznam, oznámení přestupku nebo úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů.

K otázce odvolatele ohledně administrativního pochybení policisty, který měl do oznámení přestupku uvést nesprávný údaj (administrativní chybu), a na základě které odvolatel předložil svou, opět nijak nepodloženou spekulaci, zpochybňující celý postup na místě zasahujících policistů ve snaze zpochybnit jimi přednesené důkazy, kterými bylo prokázáno jeho přestupkové jednání odvolací orgán uvádí, že z předloženého spisu rozhodně nevyplývá, že by na místě zasahující policisté pracovali v rozporu s příslušnou metodikou a předpisy. Nesprávně vyplněný údaj, že měl odvolatel před zkouškou na alkohol užít nějaké léky, rozhodně nezpochybnil výsledky samotné zkoušky. Sám odvolatel s jejím výsledkem souhlasil a nežádal další lékařské vyšetření, které by jeho pochybnosti rozptýlilo.

Odvolací orgán závěrem sděluje, správní řízení v souhrnu řízení prováděného správními orgány I. a II. stupně tvoří jeden celek. Rozhodnutí ve věci, proti kterému odvolatel podal odvolání, obsahuje náležitosti stanovené správním řádem a zákonem o přestupcích a nalézací správní orgán postupoval při vydání rozhodnutí v souladu s právními předpisy. Výrok rozhodnutí obsahuje všechny předepsané náležitosti a řešení otázky, která je předmětem řízení, výrok rozhodnutí je řádně odůvodněn. Z odůvodnění rozhodnutí je naprosto seznatelné, jaké podklady byly použity pro vydání rozhodnutí a úvahy, kterými se správní orgány řídili při jejich hodnocení. Provedeným dokazováním bylo postaveno právně najisto, že provedené důkazy tvoří ucelený a úplný řetězec, kdy skutkový stav je dostatečně zjištěn, a tedy lze rozhodnout o vině a uložit správní trest.

Z výše uvedených důvodů, rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí o odvolání se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení podle ustanovení § 94 a následujících správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelí. Podnět lze podat buď u krajského úřadu nebo u Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat u Krajského soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Mgr. Petr Řebík
referent přestupkového řízení

Rozdělovník:

- [redacted] v řízení zastoupen [redacted]
- Městský úřad Kaplice, odbor dopravy a silničního hospodářství (po nabytí právní moci s doložkou právní moci)
- Spis

Správní orgán I. stupně ve vydaném rozhodnutí v odůvodnění uvedl všechny skutečnosti, které v řízení vyšly najevo. Hodnotil všechny získané podklady a důkazy pro vydání rozhodnutí. Správní orgán I. stupně v odůvodnění definoval skutek, kterého se obviněný dopustil. Správní orgán I. stupně se zabýval jak formálními znaky přestupku, tak znakem materiálním. Závěrem pak odůvodnil uložený správní trest a povinnost nahradit náklady řízení.

Odvolaatel podal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně blanketní odvolání. Po výzvě správního orgánu I. stupně bylo odvolání doplněno. V odvolání je uvedeno, že určení místa spáchání přestupku je nejasné, výrok je nesrozumitelný a nepřezkoumatelný, jelikož není jasné, kde se má tzv. „Semická křižovatka“ nacházet a kde mělo k měření rychlosti dojít. Uvedeno, že v katastru obce Semice, na pozemní komunikaci č. I/20, se nepochybně nachází větší množství křižovatek a z uvedeného popisu není zřejmé, o kterou se jedná. Dále uvedeno, že oznámení přestupku a další úřední záznamy nejsou důkazy, které by prokazovaly spáchání přestupku, citovány rozsudky NSS. V odvolání jsou rovněž zpochybňovány fotografie vozidla – nečitelnost RZ, fotografie pořízeny v jiném čase a místě. Rovněž je uvedeno, že na fotografii se nacházejí dvě vozidla, takže není zřejmé, které vozidlo bylo měřeno. Uvedeno, že nebyl zjištěn stav, o němž by nebyly důvodné pochybnosti. Namítáno, že nebyly naplněny znaky přestupku a v pochybnostech je nutno postupovat podle zásady presumpce nevinný, zásady v pochybnostech ve prospěch a zásady postihu za zaviněné jednání. Dále je uvedeno, že z rozhodnutí správního orgánu I. stupně není zřejmé, jaké důkazy provedl a jak je hodnotil. Závěrem uvedeno, že celé řízení bylo stíženo těžkými procesními vadami zasahujícími do základních práv obviněného.

Odvolaací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy podle ust. § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 89 odst. 2 správního řádu. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Odvolaací orgán dospěl k závěru, že odvolání nebylo důvodné.

Ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu stanoví: *„Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost o 10 km/h a více.“*

Ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu stanoví: *„Při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, **dopravními značkami**, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.“*

Ustanovení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu stanoví: *„Řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg, vozidla základní složky integrovaného záchranného systému a autobusu smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km/h; na silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 110 km/h a na dálnici rychlostí nejvýše 130 km/h. Řidič jiného motorového vozidla smí jet rychlostí nejvýše 80 km/h.“*

Ustanovení § 18 odst. 6 zákona o silničním provozu stanoví: *„Místní úpravou provozu na pozemních komunikacích podle § 61 odst. 2 lze nejvyšší dovolenou rychlost podle odstavců 3 a 4 snížit. Jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla bez směrově oddělených jízdních pásů, sníží se nejvyšší dovolená rychlost na nejvýše 90 km/h.“*

K předmětné věci odvolaací orgán uvádí následující. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že správnímu orgánu I. stupně bylo dne 20. 2. 2024 doručeno oznámení Policie ČR, pod č. j. KRPC-14819-6/PŘ-2024-020506, ve věci podezření z přestupku odvolatele podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu. Dne 28. 2. 2024 vydal správní orgán I. stupně příkaz č.j. MUPI/2024/13581, kterým byl odvolaatel uznán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu, byl mu uložen správní trest pokuty. Dne 1. 3. 2024 obdržel správní orgán I. stupně odpor proti vydanému příkazu. Dne 5. 3. 2024 správní orgán I. stupně vyrozuměl obviněného pokračování v řízení a o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Dne 6. 3. 2024 se zmocněnec obviněného dostavil ke správnímu orgánu I. stupně, kdy nahlédl do spisu a pořídil si kopii spisu. Dne 20. 3. 2024 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č.j. MUPI/2024/18074, kterým byl odvolaatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu, uložen správní trest a povinnost uhradit náklady řízení. Rozhodnutí bylo doručeno obviněnému dne 29. 3. 2024. Dne 12. 4. 2024 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno odvolání proti vydanému rozhodnutí. Po výzvě správního orgánu I. stupně bylo odvolání doplněno.

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí a musí konstatovat, že výroková část tohoto rozhodnutí je plně v souladu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu a ust. § 93 zákona o odpovědnosti za přestupky. Správní orgán I. stupně v odůvodnění předmětného rozhodnutí řádně uvádí, na základě kterých podkladů předmětný přestupek zjistil. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí zhodnotil podklady, které provedl. Rovněž zhodnotil společenskou nebezpečnost skutku a formu zavinění přestupku. Dle odvolacího orgánu správní orgán I. stupně zjistil přesný a skutečný stav věci a zajistil si všechny potřebné podklady pro vydání rozhodnutí a uznání obviněného vinným.

Jak vyplývá z předloženého spisu, v daném případě došlo k porušení ust. § 18 odst. 3 v návaznosti na ust. § 18 odst. 6 zákona o silničním provozu a tím k přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu, a to tak, že obviněný při své jízdě vozem Hyundai, ■■■■ dne 29. 1. 2024 v 10:34 hod. na silnici č. I/20, v katastrálním území obce Semice, tzv. „Semické křižovatce“, ve směru jízdy na obec České Budějovice, překročil nejvyšší dovolenou rychlost upravenou místní úpravou – dopravní značkou B20a (70 km/h) - o 29 km/h, tedy jel rychlostí po odečtu možné odchylky 99 km/h, v danou dobu se neřídil pravidly provozu na pozemních komunikacích. Tímto jednáním porušil ust. § 18 odst. 3 v návaznosti na ust. § 18 odst. 6 zákona o silničním provozu, které stanovují nejvyšší dovolenou rychlost na silnici, která může být místní úpravou snížena. V daném případě byla nejvyšší povolená rychlost snížena na 70 km/h. Je tedy zřejmé, že zde existuje subjekt přestupku, objekt přestupku i objektivní stránka přestupku, přičemž mezi jednáním a následkem existuje bezprostřední příčinná souvislost, neboť odvolatel při jízdě vozidlem nedodržel nejvyšší povolenou rychlost, která byla stanovena místní úpravou – dopravní značkou B20a. Správní orgán I. stupně učinil nezbytné správní kroky ke zjištění takového stavu věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Jestliže správní orgán I. stupně jednoznačně prokázal v rozhodnutí určitý skutkový stav, kterému odpovídá právní kvalifikace uvedeného přestupkového jednání pachatele, nepochybně se pohyboval v zákonném rámci správního uvážení. Rozhodnutí splňuje požadavky kladené na jeho obsah procesními předpisy, je z něho seznatelné, z jakých podkladů správní orgán I. stupně vycházel, jakým způsobem je hodnotil a k jakým skutkovým i právním závěrům dospěl. Na základě obsahu a formy odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí dospěl odvolací orgán k závěru, že rozhodnutí je bezvadné.

Ke zjištěnému skutkovému stavu ve věci skutku spočívajícímu v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v místech, kde byla rychlost upravena místní úpravou – snížena na 70 km/h, odvolací orgán sděluje, že skutkový stav byl zjištěn na základě řádně provedeného dokazování, o kterém nevznikají důvodné pochybnosti a není pochyb ani o tom, že takto prokázané jednání odvolatele naplňuje po všech stránkách zákonné znaky skutkové podstaty přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu. Z dokazování je jednoznačně a nepochybně zřejmé, že se odvolatel dopustil přestupkového jednání tak, jak je mu kladeno za vinu, kdy z tiskového výstupu, jež byl součástí spisové dokumentace, měřicího zařízení TruCam II, je zřejmé, že měřeným vozidlem dne 29. 1. 2024 v čase 10:34 hodin bylo vozidlo Hyundai, ■■■■ s naměřenou rychlostí 103 km/h v místech, kde byla místní úpravou stanovena nejvyšší rychlost 70 km/h (po odečtení stanovené odchylky 3 % rychlost 99 km/h). Měřené vozidlo je na snímku zachyceno zcela jednoznačně a rovněž je ze snímku zřejmé, které vozidlo je měřeno. Na snímku je vidět, které vozidlo je měřeno – laserový paprsek se nachází na vozidle s ■■■■ k změření jiného vozidla tedy nemohlo v danou dobu dojít. Na přiblíženém snímku je rovněž dobře čitelná registrační značka. Měřené vozidlo je na snímku zcela jasné zaměřeno, jsou zde všechny potřebné údaje o měřeném vozidle, rovněž je uveden rychlostní limit i naměřená rychlost. Rovněž je na snímku číslo měřiče, datum a čas. Stanovené měřidlo splňovalo metrologické podmínky a bylo vybaveno platným ověřovacím listem vydaným akreditovaným metrologickým střediskem. Silniční rychloměr TruCam II byl na základě ověřovacího listu č. 8012-OL-70150-23, datum zkoušky 17. 3. 2023 (k měření použitý ve lhůtě stanovené k platnosti provedeného ověření), schválen metrologickým střediskem. Vozidlo bylo řádně zastaveno a po zastavení změřeného vozidla hlídkou policie byl řidič dle předložených dokladů ztotožněn. Řidič byl ve vozidle sám a od spáchání přestupku do zastavení vozidla byl udržen s vozidlem vizuální kontakt. Při silniční kontrole ke svému jednání nic neuvedl, rovněž se nijak nevyjádřil v řízení před správním orgánem I. stupně.

Odvolací orgán uvádí, že shora uvedené skutečnosti byly dostačujícími důkazy pro uznání odvolatele vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4. zákona o silničním provozu, kdy došlo k překročení nejvyšší dovolené rychlosti v místech, kde byla rychlost upravena místní úpravou - snížena, a tím také došlo k porušení pravidel silničního provozu na pozemních komunikacích. Odvolací orgán uvádí, že shora uvedený přestupek, nerespektování nejvyšší dovolené rychlosti považuje za dostatečně zjištěný a prokázaný. Správní orgán I. stupně u tohoto jednání zjistil stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, prokázal naplnění jak formálních znaků daného přestupku, tak znaku materiálního, kdy uvedené jednání je společensky škodlivé a při provozu na pozemních komunikacích nebezpečné. V daném případě byla nejvyšší dovolená rychlost upravena

místní úpravou a je nutné, aby při provozu na pozemních komunikacích k překročení takto stanovené nejvyšší dovolené rychlosti nedocházelo, neboť by tímto jednáním mohla vzniknout škoda na zdraví či majetku.

Jak výše uvedeno, překročení nejvyšší dovolené rychlosti bylo jednoznačně prokázáno, tedy odvolatel naplnil nejen formální znaky popsaného přestupku, neboť jednání, jímž byl uznán vinným, je v zákoně jako přestupek označeno, nýbrž i znak materiální, neboť svým jednáním porušil povinnost uloženou mu zákonem a ohrozil zájem společnosti na dodržování nejvyšší dovolené rychlosti, kdy právě rychlost má významný vliv na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích.

Pokud jde o naplnění materiálního znaku předmětného přestupku, je nutno říci, že správní orgán I. stupně neměl žádné pochybnosti o tom, že se odvolatel předmětného přestupku dopustil, tedy že dne 29. 1. 2024 v daném čase a místě překročil nejvyšší dovolenou rychlost. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 12. 2009, sp. zn. 5 As 104/2008-45 (publikovaný ve Sb. NSS č. 2011/2011, *Ize obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.*

V posuzovaném případě odvolatel překročil nejvyšší povolenou rychlost, upravenou místní úpravou z 90 km/h na 70 km/h, o 29 km/h. Žádné významné okolnosti, které by naplnění materiálního znaku přestupku v posuzovaném případě vylučovaly, nepřistoupily.

Správní orgán I. stupně konstatoval, že obviněný jednal z nedbalosti, a to nevědomé. Správní orgán I. stupně uvedl, že obviněný nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Odvolací orgán se s tímto ztotožňuje. Zavinění je stanoveno v nejmírnější formě.

Ke správnímu trestu, uloženému prostřednictvím napadeného rozhodnutí, odvolací orgán odkazuje na ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu, podle něhož se za přestupek podle písmene f) bodů 4., 12., 13. nebo 14. téhož ustanovení uloží pokuta. Protiprávní jednání, spočívající v překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci, bylo klasifikováno jako přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu. Ve smyslu ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu se uloží pokuta od 2 000 Kč do 5 000 Kč. Napadeným rozhodnutím byla odvolateli uložena pokuta ve výši 3 000 Kč, tedy mírně nad spodní hranici zákonem stanovené sazby. Správní orgán I. stupně v rámci stanovení správního trestu přihlédl ke všem zjištěným skutečnostem a prostřednictvím napadeného rozhodnutí uložil správní trest plně v souladu s uvedeným ustanovením. Při určení výše správního trestu správní orgán I. stupně přihlédl k výši naměřené rychlosti, která byla na samé horní hranici stanoveného rozmezí, tj. překročení rychlosti o 10 a více, a současně nejvýše o 29 km/h, kdy odvolatel překročil nejvyšší rychlost mimo obec právě o 29 km/h. Odvolací orgán se s navýšením pokuty mírně nad spodní hranici zcela ztotožňuje a neshledává v postupu správního orgánu I. stupně žádné pochybení. Žádné okolnosti pro mimořádné snížení výměry pokuty podle ust. § 44 zákona o odpovědnosti za přestupky v posuzovaném případě dány nebyly.

Při stanovení nákladů řízení správní orgán I. stupně postupoval v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a nebyly shledány žádné důvody pro snížení povinnosti uhradit náklady řízení a odvolatel o snížení ani nepožádal, a proto správní orgán I. stupně uložil náklady řízení v paušální výši 1 000 Kč. Odvolací orgán uvádí, že náhrada nákladů řízení se uloží obviněnému, který byl uznán vinným, a to paušální částkou. Při ukládání povinnosti uhradit náklady řízení nebylo shledáno žádné pochybení, správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem.

K podanému odvolání odvolací orgán uvádí, že správní orgán I. stupně zjistil stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Na základě podkladů a důkazů zjistil přesný a skutečný stav věci a své rozhodnutí řádně v odůvodnění rozhodnutí odůvodnil. Jak již odvolací orgán uvedl výše, rozhodnutí a řízení, které rozhodnutí předcházelo, bylo zcela v souladu s právními předpisy a rozhodnutí je přezkoumatelné.

K námitce ohledně porušení základních práv odvolatele odvolací orgán uvádí, že správní orgán I. stupně vyrozuměl obviněného o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Odvolatel prostřednictvím

zmocněnce nahlédl do spisu a pořídil si kopie spisu, práva vyjádřit se nevyužil. Správní orgán I. stupně tedy splnil svoji povinnost, kdy dal obviněnému možnost se k věci vyjádřit. Odvolací orgán dále uvádí, že nelze souhlasit s odvolatelskou námitkou, že mělo být postupováno podle zásad presumpce nevinny, zásady v pochybnostech ve prospěch a zásady postihu za zaviněné jednání, neboť v daném případě byl zjištěn stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, kdy bylo na základě podkladů a důkazů nade vší pochybnost prokázáno, že se odvolatel daného přestupku dopustil. Rovněž je v rozhodnutí uvedeno, na základě kterých podkladů a důkazů správní orgán I. stupně rozhodoval a jak je hodnotil.

K vznesené námitce, že nebylo přesně specifikováno místo, kde mělo dojít ke spáchání přestupku, odvolací orgán uvádí, že místo spáchání přestupku je specifikováno zcela dostatečně. Ve výroku rozhodnutí je uvedeno, že měřené vozidlo jelo po pozemní komunikaci č. I/20 v katastrálním území obce Semice, a to ve směru na České Budějovice. Místo je konkretizováno tak, že bylo označeno tzv. v místě „Semické křižovatky“. K uvedenému termínu odvolací orgán uvádí, že se nejedná o žádné specifické/místní označení, ale označení, kde se nachází na této pozemní komunikaci křižovatka. Uvedená křižovatka je jedinou křižovatkou na silnici č. I/20 v katastrálním území obce Semice. Místo spáchání přestupku tedy nelze zaměnit s místem jiným. Na silnici č. I/20 v katastrálním území obce Semice se nachází jediná křižovatka, kdy danou skutečnost lze zjistit z jakýchkoliv dostupných map.

V odvolání jsou rovněž zpochybňovány fotografie vozidla – nečitelnost RZ, fotografie pořízeny v jiném čase a místě. Rovněž je uvedeno, že na fotografii se nacházejí dvě vozidla, takže není zřejmé, které vozidlo bylo měřeno. K těmto námitkám odvolací orgán uvádí, že měřené vozidlo je na snímku zachyceno zcela jednoznačně a rovněž je ze snímku zřejmé, které vozidlo je měřeno. Na snímku je vidět, které vozidlo je měřeno – laserový paprsek se nachází na vozidle s ■ ■ ■ k změření jiného vozidla tedy nemohlo v danou dobu dojít. Na přiblíženém snímku je rovněž dobře čitelná registrační značka. K pořízení vícero snímků odvolací orgán uvádí, že při zaměření vozidla je spuštěno měření a rychloměr provede několik snímků za sebou. Fotografie jsou pořízeny z jednoho úseku, a to od zaměření rychloměrem až ke křižovatce. Do spisu jsou pak založeny fotografie, kde je vozidlo zaměřeno – viditelnost měřícího paprsku, vozidlo zblízka a registrační značka.

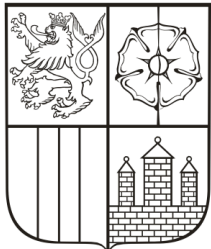
K uvedenému odvolací orgán dále sděluje, že přiložený záznam o přestupku je zcela standardním výstupem z měřícího zařízení, který obsahuje všechny obligatorní náležitosti a dostojí požadavkům na zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Výstupy z rychloměru – záznam o přestupku, jsou proškolenou obsluhou generovány programem sloužícím pro tisk protokolu, tvořícím příslušenství rychloměru, se kterými nelze nijak manipulovat, tzn. je vyloučeno, aby do protokolu z měření byly vloženy snímky různých vozidel, byla upravována naměřená rychlost vozidla, či byl záznam o přestupku vygenerován jiným, než k tomu určeným programem. Zmíněný záznam je v nezměnitelné podobě uložený na příslušném úložišti měřiče a takto pořízený záznam dokladuje přestupek a lze ho následně použít pro další řízení. Pořízené záznamy jsou následně přenášeny zvoleným způsobem podle verze měřiče na pracoviště, kde se ukládají pomocí programu, který je dodáván společně se zařízením. Následně jsou snímky připraveny pro tisk podle předvolených formulářů a zálohují se na volitelnou dobu. Ze spisového materiálu je zřejmé, že ze strany policie byl pro potřeby přestupkového řízení předložen pořízený tiskový originál z výstupu zařízení TruCam II a nemohlo tak dojít ke ztrátě jeho autenticity ani důvěryhodnosti, k jeho úpravě či jinému zmanipulování.

V řízení také nebylo žádným způsobem prokázáno, že by zasahující policisté, či jiní policejní pracovníci, kteří zpracovávají výstupy z měřícího zařízení, byli jakkoliv ovlivněni k záměrné úpravě podkladů z prováděných měření rychlosti a následné dokumentace dopravních přestupků. Odvolací správní orgán zde odkazuje zejména na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 43/2019 – 22 ze dne 12. června 2020, kde je uvedeno: „Krajský soud přitom nepředestřel jakékoli indicie, které by nasvědčovaly zaujatosti policistů či jiné skutečnosti, které by mohly mít vliv na věrohodnost použitého důkazu – záznamu o naměřené rychlosti. Žádné takové indicie neposkytl ani sám žalobce (srov. Rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2007 – 114). Krajský soud tvrzením, že fotografie nelze ztotožnit, fakticky připouští, že by k manipulaci s pořízenými důkazy (dodatečně založení jiné fotografie) mohlo dojít. Již však neuvedl, na základě čeho tak dovozuje. Skutečnost, že by policisté zcela svévolně a účelově prováděli jakési montáže fotografií, shromažďovali pořízené podobné fotografie dle jednotlivých továrních značek automobilů, a poté je svévolně používali v různých řízeních, je pouze ničím nepodloženou a stěží pravděpodobnou spekulací. Krajský soud posuzoval jednotlivé fotografie jednak na základě mylně dovozeného postupu při jejich zpracování a jednak izolovaně, aniž by je v kontextu vyhodnotil ve vztahu k dalším podkladům pro rozhodnutí; zcela pak pominul přímou souvislost mezi fotografií č. 1 a následnou výsečí obsahující zadní část vozidla prokazující zjevně značku – Audi (č. 2) a registrační značkou (č. 3) a skutečností, že po změření rychlosti vozidla bylo toto zastaveno a řidič (žalobce) byl s vozidlem ztotožněn.“

Dále odvolací orgán uvádí, že správní orgán I. stupně zjistil skutkový stav na základě dostatečného množství podkladů, které nebyly ve vzájemném rozporu, tj. shromáždil tolik prostředků, kolik bylo třeba k vyvrácení pochybností a k tomu, aby byly okolnosti spáchání přestupku postaveny najisto. Nevycházel přitom pouze z oznámení přestupu, či úředních záznamů, jak namítá odvolatel, ale i z dalších podkladů, zejména ze záznamu o přestupku a ověřovacího listu rychloměru, přičemž primárním důkazem ve věci překročení nejvyšší dovolené rychlosti je právě výstup z rychloměru (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 02. 2016, č. j. 6 As 50/2015 – 38). Opatřené podklady byly dostatečné, neboť ve správním spisu je vedle fotodokumentace jednoznačně prokazující překročení nejvyšší dovolené rychlosti odvolatelem založen i ověřovací list měřicího zařízení. Je zřejmé, že z předložených podkladů nevyvstaly žádné pochybnosti o správnosti provedeného měření. Při měření vozidla nedošlo ani k efektu skluzu, tzv. slip effectu ani reflexi či záměně vozidla. Rychloměr rychlost měřeného vozidla vyhodnotil a zaznamenal, nenahlásil chybu měření, tudíž k chybnému měření nemohlo dojít (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2016, č.j. 7 As 276/2015 – 38). V projednávané věci nevyvstaly v přestupkovém řízení žádné relevantní pochybnosti o správnosti provedeného měření rychlosti ověřeným rychloměrem TruCam II. V daném případě je rovněž nutné uvést, že „*oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovací list silničního rychloměru*“ je nutno považovat za plně postačující důkazy o spáchání přestupku, není-li v rámci přestupkového řízení žádný z těchto podkladů, relevantním způsobem zpochybnován (nepostačují všeobecné, typizované a opakující se námitky bez konkrétního vztahu k projednávanému případu). Skutkový stav, který vzal správní orgán I. stupně za základ napadeného rozhodnutí, má oporu ve spise, skutkový stav byl zjištěn dostatečně a nejsou zde pochybnosti o tom, že se odvolatel přestupku dopustil. Odvolací orgán konstatuje, že provedené podklady považuje za dostatečné k tomu, aby spáchání přestupku bylo postaveno právně na jisto, kdy podklady tvoří úplný a ucelený řetězec, na základě kterých je spáchání přestupku odvolateli jednoznačně prokázáno a bylo možné rozhodnout o vině. Tímto odvolací orgán dále odkazuje např. na rozhodnutí NSS č.j. 6 As 144/2016-36, v kterém je uvedeno: „*Nejvyššímu správnímu soudu je z úřední činnosti známo, že v obecné rovině záznam z měřicího zařízení obsahující fotografii měřeného vozidla povětšinou slouží jako podstatný důkaz o vině řidičů za přestupky na úseku rychlé jízdy. Fotografie pořízená měřicím zařízením standardně umožňuje bez rozumných pochybností rozeznat měřené vozidlo a jeho registrační značku. Pro dokreslení situace správní orgány jako podpůrný podklad využívají úřední záznamy a oznámení o přestupku vyhotovené zasahujícími policisty (srov. pro ilustraci např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. března 2011, č. j. 7 As 18/2011–54). Ačkoliv vždy záleží na okolnostech každého jednotlivého případu, lze říci, že uvedená kombinace podkladů často poskytuje dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Je-li tomu tak, i správní soudy uznávají, že v takových případech není na místě provádět výslech zasahujících policistů, neboť by byl nadbytečný (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. ledna 2015, č.j. 8 As 109/2014–70).*“

V odvolání odvolatel rovněž namítá, že nebyly prokázány znaky přestupku. K tomuto odvolací orgán uvádí, že již výše bylo konstatováno, že došlo jak k naplnění materiálního znaku přestupku, tak znaků formálních. Odvolatel se svým jednáním, a to nedodržením nevyšší dovolené rychlosti stanovené místní úpravou provozu – dopravní značkou B20a – 70 km/h, a to o 29 km/h, jednoznačně dopustil protiprávního jednání, které je společensky nebezpečné a které je zákonem stanoveno jako přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu. Svým protiprávním jednáním porušil ust. § 4 písm. c) a ust. § 18 odst. 3 v návaznosti na ust. § 18 odst. 6 zákona o silničním provozu, který stanoví nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec, která může být v případě potřeby upravena místní úpravou. Mimo obec je stanovena nejvyšší dovolená rychlost 90 km/h, v místě spáchání přestupku je tato rychlost místní úpravou upravena na 70 km/h a odvolatel tuto rychlost překročil o 29 km/h. Svým jednáním jednoznačně odvolatel ohrožoval nejen sebe, ale i ostatní účastníky provozu. K naplnění formálních znaků uvedeného přestupku v daném případě jednoznačně a nepochybně došlo. K naplnění materiálního znaku došlo taktéž. Odvolatel svým jednáním nerespektoval zájem chráněný zákonem a svým jednáním jej porušil a ohrozil. V daném případě je tady tím zájmem chráněným zákonem bezpečnost a plynulost silničního provozu. Odvolatel jednoznačně porušil pravidla silničního provozu a ohrozil bezpečnost a plynulost silničního provozu. Pravidla silničního provozu jsou stanovena tak, aby se dopravním nehodám, ublížením na zdraví a ke škodě na majetku, co nejvíce předcházelo. Projednávaný přestupek je přestupek ohrožovací. Z těchto důvodů krom jiných pravidel silničního provozu byly stanoveny i nejvyšší dovolené rychlosti, obzvláště v případě, kdy je rychlost na nějakém úseku místní úpravou snížena. Nejvyšší dovolená rychlost v daném úseku byla jednoznačně překročena o 29 km/h a odvolatel se tak dopustil přestupku, který je mu kladen za vinu.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěl odvolací orgán k názoru, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX01CM60B

Naše č. j.: KUJCK 67380/2024
Sp. zn.: OPZU-správ. 62380/2024/pere SO 2

Vyřizuje: Mgr. Petr Řebík
Telefon: 386 720 343
E-mail: rebik@kraj-jihocesky.cz

Datum: 30. května 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumání rozhodnutí orgánů obcí podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle ustanovení § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání [redacted] bytem [redacted] v řízení zastoupeného [redacted] proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, matričního úřadu ze dne 28.3.2024, značka MAU/2180/2024 Boč, kterým byly námítky jmenovaného ze dne 29.1.2024 proti záznamům bodů v registru řidičů zamítnuty jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče ke dni 23.1.2024 byl potvrzen, **takto:**

podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání, proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, matričního úřadu ze dne 28.3.2024, značka MAU/2180/2024 Boč, **zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad (dále jen „odvolací orgán“) obdržel dne 20.5.2024 odvolání [redacted] (dále také „odvolatel“), ze dne 17.4.2024, proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, matričního úřadu (dále jen „správní orgán“), ze dne 28.3.2024, značka MAU/2180/2024 Boč, kterým byly námítky odvolatele ze dne 29.1.2024 proti záznamu bodů v registru řidičů, zamítnuty jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče ke dni 23.1.2024 byl potvrzen.

Odvolatel v odvolání podaném prostřednictvím zvoleného zástupce uvedl, že je podává do rozhodnutí, které tak napadá v celém rozsahu. Napadené rozhodnutí odvolatel považuje za zcela vadné a vydané v rozporu s obecně závaznými předpisy i dlouhodobě ustálenou soudní judikaturou. Odvolatel namítá, že úřední záznam, záznam o uložené pokutě ani jiná dokumentace není rozhodnutím a nelze na základě nich zapsat body do evidence bodů řidiče. Konkrétní záznam ze dne 9.12.2022 podle odvolatele nenabyl právní moci, neboť jím nebyl podepsán. Odvolatel uvedl, že podpis přestupce je zcela nezbytný k tomu, aby pokutový blok nabyl právní moci, citovány rozsudky soudů a znění zákona a navrhl písmoznalecký posudek daného podpisu na příkazovém

bloku. Odvolatel dále uvedl, že není schopen ovlivnit skartační lhůty a skartace mu nemůže být dávana k tíži. Dále odvolatel konstatoval, že pokud nevěděl o existenci bloku, nemohl usilovat o jeho zrušení.

V závěru svého odvolání proto odvolatel odvolacímu orgánu navrhl, aby tento napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení, a to spolu s právním názorem, že je jeho úkolem v dané věci vyžádat podkladová rozhodnutí.

Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty odvolatelem a je tedy podle ustanovení § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

K uvedenému odvolací orgán sděluje, že bodový systém, zavedený zákonem o silničním provozu, obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše. Uvedené body nejsou správním trestem za přestupek nebo trestem za trestný čin, jsou pouze administrativním opatřením ohodnocujícím nebezpečnost spáchaného přestupku nebo trestného činu a registrujícím jeho spáchání. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek bude řidiči uložen správní trest podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a tím i řidičské oprávnění. Zákon o silničním provozu v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, tzn., že při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, stejně tak nelze zaznamenat počet bodů za jednání, které není v příloze uvedeno. Odvolací správní orgán konstatuje, že řízení o námitkách proti záznamům bodů do registru řidičů je řízením samostatným a na řízení přestupkovém zcela nezávislým. V řízeních o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je projednáváno, zda se stal skutek definovaný jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamů bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tzn., zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku apod.

Zásadní pro posouzení dané věci je otázka rozsahu přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle ustanovení § 123f zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí. Rozsah řízení o námitkách vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6.8.2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44, dostupný na www.nssoud.cz tak, že: „Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (ustanovení § 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu ustanovení § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci na základě, kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“ V řízení o námitkách tak správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tak pouze ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů

v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11.11.2011, č. j. 5 As 76/2010 - 59, www.nssoud.cz).

Předmětem řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je, zda se skutečně stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či jiným právním předpisem, zda byly naplněny znaky přestupku a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání skutečně jako pachatelem, případně i další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Oproti tomu předmětem řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. ve správné výši, a na základě způsobilého podkladu.

Odvolací orgán po prostudování předloženého spisového materiálu zjistil, že odvolateli bylo dne 29.1.2024 podle ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče (dosaženo 12-ti bodů ke dni 23.1.2024). Odvolatel podáním ze dne 29.1.2024 prostřednictvím svého právního zástupce uplatnil námitky proti všem záznamům bodů v bodovém hodnocení, když také přiložil plnou moc k zastupování v daném správním řízení. Nalézací správní orgán na základě výpisu z bodového hodnocení řidiče zajistil příslušné podklady vztahující se k záznamu bodů za přestupkové jednání, tedy oznámení o uložení pokut v příkazním řízení na místě ze dnů 9.12.2022, 21.11.2023 a 23.1.2024 a také kopií všech příslušných příkazových bloků. Správní orgán dne 19.2.2024 odvolateli doručil vyzoomění o možnosti uplatnění práv před vydáním rozhodnutí o námitkách, ve kterém odvolatele v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu vyzooměl o možnosti seznámit se ve lhůtě 5-ti pracovních dnů ode dne doručení tohoto vyzoomění s podklady pro vydání rozhodnutí a současně se k nim vyjádřit. Odvolatel se dne 23.2.2024 osobně dostavil k správnímu orgánu, kde se seznámil s celým správním spisem a pořídil si jeho kopii. Správní orgán odvolateli prodloužil lhůtu na vyjádření se k podkladům rozhodnutí do 8.3.2024. Poté dne 8.3.2024 bylo správnímu orgánu doručeno doplnění podaných námitek ze strany právního zástupce odvolatele, ve kterém rozporoval správnost všech záznamů a příkazových bloků s návrhem na provedení opravy bodového záznamu řidiče, tak jak vyplývá z podaných námitek. Následně dne 28.3.2024 přistoupil správní orgán I. stupně k vydání rozhodnutí ve věci, které odvolateli doručil cestou jeho právního zástupce dne 2.4.2024. Dne 17.4.2024 bylo podáno v zákonné lhůtě odvolání proti vydanému rozhodnutí, které bylo po výzvě odůvodněno.

Ze shromážděných podkladů, kterými jsou příkazové bloky lze zjistit následující:

- příkazový blok série AS/2019, č. S 3060805 ze dne 9.12.2022

Z kopie příkazového bloku na pokutu na místě zaplacenou vyplývá, že odvolatel byl uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na pozemních komunikacích podle § 125c/1 f) 5, zák. č. 361/2000 Sb. (viz kolonka č. 6), kterého se dopustil dne 9.12.2022 v 14:15 hodin, křižovatka ulic Na Dlouhé louce x Na Sádkách v Českých Budějovicích směr od Písku na Č. Krumlov § 4/c+§ 70/2a zák. č. 361/2000 Sb. řidič nezastavil na červený signál „STŮJ“ RZ: ████████ (viz kolonka č. 5). Forma zavinění: nedbalost (viz kolonka č. 7). Za uvedený přestupek mu byla uložena v příkazním řízení pokuta ve výši 1000 Kč (viz kolonka č. 8). Místo a datum vyhotovení bloku – je uvedeno: V Č. Budějovicích dne 9.12.2022 (viz kolonka č. 9) Osobní identifikační číslo, a podpis policisty-úřední osoby a úřední razítko (viz kolonka č. 10). Svým podpisem dal odvolatel dne 9.12.2022 souhlas s projednáním přestupku v příkazním řízení a potvrdil převzetí části B bloku (viz kolonka č. 11). Tím se rozhodnutí stalo pravomocným. Po porovnání předmětného bloku se souvisejícím oznámením o uložení pokuty v příkazním řízení je zřejmé, že z uvedeného příkazového bloku jsou seznatelné všechny jeho podstatné náležitosti. Na základě těchto skutečností je příkazový blok způsobilým podkladem k zápisu bodů v bodovém hodnocení řidiče, a bylo za něj správně zaznamenáno 5 bodů.

- příkazový blok série DB/2020, č. B 3407686 ze dne 21.11.2023

Z kopie příkazového bloku na pokutu na místě zaplacenou vyplývá, že odvolatel byl uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na pozemních komunikacích podle § 125c/1 f) 3 z. č. 361/2000 Sb. (viz kolonka č. 6), kterého se dopustil 21.11.2023 v 09:15 hod. sil. II/105 107 km směr Chlumec. § 18/3 z. č. 361/2000 Sb. rychlost90/127/123 km/h, RZ: ████████ (viz kolonka č. 5) Forma zavinění: nedbalost (viz kolonka č. 7) Za uvedený přestupek mu byla uložena v příkazním řízení pokuta ve výši 1000 Kč (viz kolonka č. 8). Místo a datum vyhotovení bloku – je uvedeno: V sil. II/105 MÚ Temelín dne 24.3.2023

(viz kolonka č. 9) Osobní identifikační číslo a podpis policisty-úřední osoby a úřední razítko (viz kolonka č. 10). Svým podpisem dal obviněný dne 21.11.2023 souhlas s projednáním přestupku v příkazním řízení a potvrdil převzetí části B bloku (viz kolonka č. 11). Tím se rozhodnutí stalo pravomocným. Po porovnání předmětného bloku se souvisejícím oznámením o uložení pokuty v příkazním řízení je zřejmé, že z uvedeného příkazového bloku jsou seznatelné všechny jeho podstatné náležitosti. Na základě těchto skutečností je příkazový blok způsobilým podkladem k zápisu bodů v bodovém hodnocení řidiče, a byly za něj zaznamenány správně 3 body.

- příkazový blok série DB/2020, č. B 3426259 ze dne 23.1.2024

Z kopie příkazového bloku na pokutu na místě nezaplacenou vyplývá, že odvolatel byl uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu na pozemních komunikacích podle § 125c/1 f 3 z. č. 361/2000 Sb. (viz kolonka č. 6), kterého se dopustil dne 23.1.2024 v 9:43 hodin, Včelná tř. 5. května 560, směr Kamenný Újezd § 18/4 z. č. 361/2000 Sb.-rychlost v obci 50/82/79 km/h [REDAKCE] [REDAKCE] (viz kolonka č. 5), Forma zavínění: nedbalost (viz kolonka č. 7) Za uvedený přestupek mu byla uložena v příkazním řízení pokuta ve výši 2 500 Kč (viz kolonka č. 8). Místo a datum vyhotovení bloku – je uvedeno: V Včelná dne 23.1.2024 (viz kolonka č. 9) Osobní identifikační číslo a podpis policisty-úřední osoby a úřední razítko (viz kolonka č. 10). Svým podpisem dal obviněný dne 21.11.2023 souhlas s projednáním přestupku v příkazním řízení a potvrdil převzetí části B bloku (viz kolonka č. 11). Tím se rozhodnutí stalo pravomocným. Po porovnání předmětného bloku se souvisejícím oznámením o uložení pokuty v příkazním řízení je zřejmé, že z uvedeného příkazového bloku jsou seznatelné všechny jeho podstatné náležitosti. Na základě těchto skutečností je příkazový blok způsobilým podkladem k zápisu bodů v bodovém hodnocení řidiče, a byly za něj zaznamenány správně 4 body.

Příkazní řízení na místě je upraveno v zákoně č. 250/2016 Sb., zákona o odpovědnosti za přestupky. Odvolací správní orgán k tomuto odkazuje i na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 12.3.2013, č. j. 1As 21/2010 - 65, v němž je uvedeno, že „Právě ochota obviněného zaplatit pokutu v blokovém řízení je podmínkou sine qua non blokového řízení, při jejímž splnění se bez dalšího vychází z toho, že je přestupek spolehlivě zjištěn, nestačí jej vyřídit domluvou a že jsou splněny všechny podmínky blokového řízení stanovené v ustanovení § 84 odst. 1 zákona o přestupcích. S ohledem na zásadu vigilantius iura (necht' si každý střeží svá práva) se obviněný z přestupku udělením souhlasu s uložení pokuty v blokovém řízení vzdává možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci v běžném správním řízení, akceptuje skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání přestupku a jeho právní kvalifikaci, které byly učiněny v blokovém řízení. Dále je v citovaném rozsudku uvedeno: „Udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybnuje, v souladu se zásadou vigilantius iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména, že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích.“ Z citovaného je zjevné, že přestupce může namítat přestupkové jednání do okamžiku podpisu příkazového bloku. Pokud přestupci nebyly některé skutečnosti, zapsané na příkazovém bloku, srozumitelné či s nimi nesouhlasil, mohl je namítat před samotným podpisem, kterým ztvrdil, že s údaji a skutečnostmi zaznamenanými souhlasí.

K vyplňování příkazových bloků odvolací orgán odkazuje např. na rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích, č. j. 10 A 37/2016-36, který ve svém odůvodnění odkazuje, mj., na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 7As 94/2012-20, ze kterého plyne, že s ohledem na specifika blokového řízení lze přijmout i strohé a zkratkovité formulace, pokud z nich je patrné, komu a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Jednání konkrétní osoby však musí být popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilost bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. Dále je uvedeno, že ne vždy je následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. Nezpůsobilý blok může být i takový, na kterém chybí podpis přestupce (rozsudek Nejvyššího správního soudu

ze dne 23.9.2011, č. j. 8 As 69/2011 - 40). Naopak na způsobilost pokutového (příkazového) bloku jako podkladového rozhodnutí pro zápis bodů do registru nebude mít zpravidla vliv chybějící uvedení funkce nebo služebního čísla oprávněné osoby (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 94/2012 - 20 ze dne 4.9.2012).

K podanému odvolání odvolací orgán uvádí, že správní orgán I. stupně, v řízení a při rozhodování o námitkách podaných odvolatelem, postupoval zcela v souladu se zákonem. Během řízení o námitkách se správní orgán I. stupně zabýval jak jednotlivými příkazovými bloky, tak oznámeními, které se k nim vztahují. Rovněž se řádně vypořádal s podanými námitkami. Námitkami se správní orgán I. stupně zabýval při hodnocení jednotlivých příkazových bloků a souvisejících oznámení. Odvolací orgán po prostudování spisové dokumentace nespatriil v řízení správního orgánu I. stupně nesprávný nezákonný postup. Správní orgán I. stupně v rámci svého rozhodování dostal všem zásadám správního řízení.

Odvolací orgán souhrnně ke všem příkazovým blokům uvádí, že pokud odvolatel zastává názor, že se přestupku nedopustil, tj. zpochybňuje-li svou odpovědnost za přestupek, pak měl tuto skutkovou námitku uplatnit již při projednání přestupku a měla trvat na projednání věci ve správním řízení. Pokud by takovou námitku užil a nesoehlasil s projednáním přestupku v příkazním řízení, mohl tuto námitku uplatnit v řízení před správním orgánem. Odvolatel však, jak vyplývá z písemností založených ve spise, s popisem skutku, jakož i s uvedením místa a času, kdy k jednání došlo, souhlasil, resp. neměl výhrady, neboť přistoupil na možnost jeho projednání v příkazním řízení na místě. Příkazový blok podepsal, aniž by rozporoval údaje, které v něm byly uvedeny. Ze všech příkazových bloků jednoznačně vyplývá, že k přestupkům došlo. Odvolací orgán uvádí, že příkazové bloky, včetně namítaného bloku v odvolání, jsou vyplněny v souladu se zákonem. V daném případě jsou příkazové bloky způsobilými podklady k zápisu bodů v bodovém hodnocení řidiče a uvedené body byly zapsány v souladu se zákonem. Správní orgán I. stupně se příkazovými bloky ve svém rozhodnutí podrobně zabýval, kdy neshledal při jejich vyplnění žádná pochybení. Odvolací orgán se ztotožňuje se správním orgánem I. stupně a jeho rozhodnutím, že všechny příkazové bloky jsou způsobilými podklady k zápisu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Řízení před správním orgánem I. stupně a odvolací řízení tvoří jeden celek, v rozhodnutí o odvolání pak není nutno opakovat veškeré skutečnosti uvedené již správním orgánem I. stupně, proto odvolací orgán plně odkazuje na řádně provedené hodnocení příkazových bloků správním orgánem I. stupně.

K podanému odvolání odvolací orgán nejprve uvádí, že správní orgán I. stupně se v rámci rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami, které odvolatel vznesl před vydáním rozhodnutí. Odvolatel se navíc před vydáním rozhodnutí osobně dostavil ke správnímu orgánu I. stupně, kde mu bylo umožněno nahlédnout do správního spisu a pořídít si jeho kopii. Odvolací orgán uvádí, že odvolatel se ke správnímu orgánu I. stupně dostavil dne 23.2.2024, kdy součástí spisové dokumentace již byly všechny vyžádané příkazové bloky, včetně oznámení o uložení pokuty. Odvolatel si u správního orgánu I. stupně pořídil kopii celého spisu, tuto skutečnost osobně u správního orgánu I. stupně dne 23.2.2024 podepsal.

K námitce uvedené v odvolání, kdy prioritně odvolatel namítá, že příkazový blok nenabyl právní moci, neboť zejm. nebyl podepsán, odvolací orgán uvádí následující. Příkazový blok vydaný v příkazním řízení na místě je řádným rozhodnutím vydaným podle právních předpisů a podpisem, kdy nabývá právní moci a vykonatelnosti, je závazný pro jeho adresáty. Příkazový blok pak obsahuje o této skutečnosti poučení (tučným písmem), která je pod položkou č. 8, tedy nad podpisem obviněného. Rovněž je ze všech příkazových bloků zřejmé, kde k vyhotovení příkazových bloků došlo a kdo jej vydal. Na příkazových blocích je uvedeno služební číslo a podpis oprávněné osoby, která příkazový blok vyplnila a podepsala. Podle uvedeného služebního čísla, které má každý policista přiděleno, se dá jednoznačně konkrétní policista identifikovat. Zákon umožňuje neuvádět jméno a příjmení osoby, která příkazový blok vyplňuje a podepisuje, ale postačuje služební číslo. Podpis odvolatele je uveden na všech příkazových blocích a je zcela čitelný. Navíc je shodný s podpisy na všech příkazových blocích a je rovněž totožný s podpisem na záznamu o nahlédnutí do spisu ze dne 23.2.2024 kde byl odvolatel osobně a rovněž s podpisem na plné moci. Ze všech podpisů zaznamenaných ve správním spisu je zřejmé, že všechny příkazové bloky a dokumenty ve spisu založené podepisovala jedna osoba, a to odvolatel. Odvolatel má charakteristický podpis, kdy se podepisuje jménem i příjmením. I bez znaleckého posudku je zřejmé, že všechny bloky podepsala jedna osoba, a to právě odvolatel. Odvolatel pak byl vždy řádně

ztotožněn (byla ověřena jeho totožnost), kdy je v příkazových blocích uvedeno jeho jméno, datum narození, bydliště a číslo OP, příp. ŘP. Znalecký posudek je v daném případě zcela nadbytečný, a pokud odvolatel tvrdí, že nějaký z příkazových bloků nepodepsal, měl své tvrzení v rámci řízení o námitkách nejen tvrdit ale i účinně podložit (např. uvést skutečnost, že se na daném místě nemohl nalézat a tuto skutečnost podložit). Odvolací orgán uvádí, že odvolatel mohl jakoukoliv nečitelnost či nepřesnost namítnout na místě, toto však neučinil a s takto vyplněnými příkazovými bloky souhlasil, což stvrdil vždy svým podpisem. Odvolací orgán opětovně uvádí, že výše uvedené příkazové bloky jsou způsobilými podklady k zápisu bodů v bodovém hodnocení řidiče, byly podepsány odvolatelem a uvedené body byly tedy zapsány v souladu se zákonem.

Závěrem odvolací orgán uvádí, že odvolatel tím, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, je povinen odevzdat svůj řidičský průkaz. Výjimky, možnosti neodevzdání řidičského průkazu, zákon o silničním provozu nestanoví. Jak je již uvedeno výše, odvolatel si mohl kdykoliv u správního orgánu ověřit svůj bodový stav v bodovém hodnocení řidiče a kdykoliv mohl namítnout jakýkoliv zápis ve svém bodovém hodnocení.

Vzhledem k tomu, že odvolací správní orgán neshledal v postupu nalézacího správního orgánu pochybení, která by způsobovala nesoulad přezkoumávaného rozhodnutí s právními předpisy, bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí o odvolání se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení podle ustanovení § 94 a následujících správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelci. Podnět lze podat buď u krajského úřadu nebo u Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat u Krajského soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Mgr. Petr Řebík
referent přestupkového řízení

Rozdělovník:

- [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]
- v řízení zastoupen [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]
- Magistrát města České Budějovice, matriční úřad (po nabytí právní moci)
- Spis

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX01BWQX1

Naše č. j.: KUJCK 44994/2024
Sp. zn.: OPZU-správ. 70787/2023/pere SO 11

Vyřizuje: Mgr. Petr Řebík
Telefon: 386 720 343
E-mail: rebik@kraj-jihocesky.cz

Datum: 8. dubna 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumání rozhodnutí orgánů obcí podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č.129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle ustanovení § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání [redacted] proti rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, správního odboru ze dne 12.5.2023, č. j. MUCK 35209/2023/OS/TF, kterým byl jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupku z nedbalosti podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil porušením ustanovení § 4 písm. b) a § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu tím, že dne 9.3.2023 v čase 11.54 hodin na silnici II. třídy č. 166 v obci Křenov poblíž domu č. 34, ve směru jízdy od Kájova na Chvalšiny, při řízení motorového vozidla tovární značky Audi SQ 8, registrační značky [redacted] nerespektoval nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km.h⁻¹, stanovenou zákonem o silničním provozu a po odečtení možné chybové odchylky měření radaru +/- 3 km jel rychlostí nejméně 97 km.h⁻¹, tedy nejvyšší dovolenou rychlost v obci, stanovenou obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích překročil nejméně o 47 km.h⁻¹ **takto:**

I. podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se text výrokové části rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, správního odboru ze dne 12.5.2023, č. j. MUCK 35209/2023/OS/TF:

„..... po odečtení možné chybové odchylky měření radaru +/- 3 km“

mění takto:

„..... po odečtení možné chybové odchylky měření radaru +/- 3 %“

II. Ve zbytku se rozhodnutí podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu **potvrzuje**.

Odůvodnění

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad (dále jen „odvolací orgán“) obdržel dne 5.6.2023 odvolání ■■■ ■■■ ■■■ ■■■ (dále jen „odvolatel“), proti rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, správního odboru (dále jen „správní orgán“) ze dne 12.5.2023, č. j. MUCK 35209/2023/OS/TF, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku z nedbalosti podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil porušením povinnosti stanovené ustanoveními § 4 písm. b) a § 18 odst. 4 citovaného zákona, když dne 9.3.2023 v čase 11.54 hodin na silnici II. třídy č. 166 v obci Křenov poblíž domu č. 34, ve směru jízdy od Kájova na Chvalšiny osobní motorové vozidlo tovární značky Audi SQ 8, registrační značky ■■■ ■■■ kdy uvedenému vozidlu byla policejní hlídkou pomocí silničního rychloměru RAMER10 C naměřena rychlost 101 km.h⁻¹, přičemž předmětné vozidlo bylo změřeno na odjezdu od měřicího stanoviště Policie ČR. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ±3 %, mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 97 km.h⁻¹. Odvolatel v úseku, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovená obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích na 50 km.h⁻¹, překročil tak stanovenou rychlost nejméně o 47 km.h⁻¹. Vozidlo bylo následně zastaveno policejní hlídkou na autobusové zastávce poblíž areálu léčebny Červený Dvůr, kdy s vozidlem během jeho pronásledování až do jeho zastavení byl udržen vizuální kontakt, přičemž řidič byl ve vozidle sám. Na místě silniční kontroly byl řidič vozidla ztotožněn, jako odvolatel a následně s ním bylo sepsáno oznámení o přestupku, do kterého se odvolatel k věci nevyjádřil a také ho nepodepsal.

Vzhledem ke skutečnosti, že odvolatel byl shledán vinným ze spáchání uvedeného přestupku, rozhodl správní orgán podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu a v souladu s ustanoveními § 35 písm. b) a § 46 zákona o přestupcích s odkazem na ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu o uložení pokuty ve výši 7 500 Kč.

Podle ustanovení § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu a v souladu s ustanovením § 35 písm. c) zákona o přestupcích rovněž správní orgán rozhodl o uložení zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidle na dobu 6 měsíců, s účinností ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o přestupcích a v souladu s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu byla odvolateli uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v paušální částce stanovené vyhláškou Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., ve výši 1 000 Kč.

Dne 29.5.2023 bylo správnímu orgánu doručeno odvolání. Odvolání bylo odvolatelem podáno před uplynutím odvolací lhůty a je tedy podle ustanovení § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

Odvolatel uvedl, že odvolání podává proti výroku I. i II. rozhodnutí. Když konkrétně správnímu orgánu vytýká, mu jako obviněnému z přestupku neprokázal zavinění na přestupku s tím, že on vozidlo neřídil. Skutečnost, že on řídil vozidlo v okamžiku změřené překročení dovolené rychlosti, považuje odvolatel za nedostatečně prokázanou, když poukazuje na skutečnost, že silniční kontrola proběhla na jiném místě, než byl změřen. Podle odvolatele nemohli mít policisté po celou dobu jeho pronásledování jeho vozidlo na dohled, a to s ohledem na rychlost vozidla a k následně prudké levotočivé zatáčce vzdálené 100 metrů od místa měření. Odvolatel proto tvrzení a záznamy policistů považuje za nepravdivé.

Dále odvolatel namítá, že se neztotožnil s výrokem o správním trestu, když správnímu orgánu vytýká, že ve svém rozhodnutí opomenul uvážít, nedbalostní formu zavinění, a že porušil zásadu zákazu dvojího přičítání, když při úvaze o stanovení výše trestu uvedl, že byl přestupek spáchán v obydlené části obce, kde se pohybují i jiní účastníci silničního provozu.

V závěru odvolání požádal odvolatel o zaslání kopie podkladů pro vydání rozhodnutí a navrhl, aby správní orgán nařídil ve věci projednání přestupku ústní jednání, ke kterému by se dostavil osobně.

Dne 21.6.2023, poté co odvolací orgán dne 12.6.2023 doručil odvolateli vyznění ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, že byl odvolací spis rozšířen o nové dokumenty, kterými bylo ze strany nalézacího správního orgánu reagováno na jeho odvolací námitku ohledně místa, kde bylo vozidlo zastaveno, a také ohledně vzdálenosti, kterou vozidlo urazilo od místa změření rychlosti až do místa jeho zastavení policejní hlídkou, bylo odvolacímu orgánu doručeno doplnění podaného odvolání, ve kterém odvolatel rozporoval nová tvrzení správního orgánu. Odvolatel rozporoval nové dokumenty, se kterými byl odvolacím orgánem seznámen s tím, že nesouhlasí s tvrzením policistů, že jeho vozidlo měli neustále v dohledu, neboť bezprostředně za místem měření je prudká zatáčka. Dále podle odvolatele u předložené mapky nesouhlasí směr jízdy vozidla, neboť pokud by se jednalo o místo, které správní orgán označil na nových fotografiích, pak by vozidlo podle odvolatele jelo v druhém směru, neboť stálo na opačné straně vozovky.

Dále odvolatel rozporoval, že by k došlo změření jeho rychlosti v obci, přičemž rozporoval samotnou existenci obce Křenov, když odvolacímu orgánu předložil jako přílohu svého odvolání soupis obcí v ČR začínajících na "Kr", podle kterého odvolatel doložil, že obec Křenov se nachází pouze v okrese Svitavy.

Odvolatel také označil výstup z použitého rychloměru za falzifikát, když poukázal na podle něho pozměněné záznamy dolní části předložené fotografie, u kterých podle něho došlo k neoprávněnému zásahu, a proto navrhl obstarání originálního snímku, případně zrušení rozhodnutí správního orgánu a zastavení řízení.

Po prostudování spisového materiálu odvolací správní orgán konstatuje, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně není důvodné.

Posouzení vydaného rozhodnutí a provedeného správního řízení odvolacím orgánem:

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že správnímu orgánu bylo dne 16.3.2023 doručeno oznámení přestupku od Policie ČR, dopravního inspektorátu Český Krumlov ze dne 15.3.2023, č. j. KRPC-35708-6/PŘ-2023-020206, ve věci podezření odvolatele z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu. Oznámení obsahovalo jednotlivé dokumenty, a to samotné oznámení o dopravním přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti ze dne 9.3.2023 sepsané na místě provedené silniční kontroly, které odvolatel na místě odmítl podepsal a k věci se do dokumentu nevyjádřil. Dále úřední záznam policejní hlídky ze dne 9.3.2023, záznam z evidenční karty řidiče-odvolatele, záznam o přestupku – výstup z rychloměru vytištěný dne 10.3.2023, ověřovací list použitého rychloměru RAMER10 C, č. 038/23 s datem provedení zkoušky dne 24.2.2023, fotografická dokumentace z místa silniční kontroly, zachycující odvolatele a jeho vozidlo při silniční kontrole. Správní orgán dále přiložil kopii osvědčení o způsobilosti obsluhy použitého rychloměru policistou prap. ██████████ OEČ 276 536 ze dne 31.1.2023 a návodem k obsluze rychloměru RAMER10 a mapkou z mapové aplikace mapy.cz s vyznačeným místem měření rychlosti. Na základě uvedené spisové dokumentace nalézací správní orgán dne 30.3.2023 doručil odvolateli příkaz č. j. MUCK 25707/2023/OS/TF, kterým jej uznal vinným spácháním uvedeného přestupku. Proti tomuto příkazu podal odvolatel odpor prostřednictvím e-mailu dne 11.4.2023, který následně potvrdil dne 17.4.2023 prostřednictvím datové zprávy. Následně dne 2.5.2023 správní orgán prvního stupně písemně uvědomil odvolatele o pokračování v řízení o přestupku po podaném odporu a poučil ho o možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí. Součástí doručeného oznámení bylo rovněž poučení odvolatele o jeho povinnostech a oprávněních vyplývajících z přestupkového zákona a správního řádu. Správní orgán v uvedeném dokumentu odvolateli sdělil, že shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí a stanovil odvolateli lhůtu 10 dnů ode dne doručení dané písemnosti o možnosti nahlédnout do příslušného správního spisu a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním, či podávat návrhy a důkazy (§ 36 správního řádu). Odvolateli bylo rovněž umožněno ve lhůtě 5 dnů požádat o nařízení ústního jednání (§ 80 správního řádu). Dne 4.5.2023 reagoval odvolatel na oznámení žádostí o zaslání podkladů pro vydání rozhodnutí, s tím že se k podkladům následně písemně vyjádří ve stanovené lhůtě. Správní orgán proto obratem téhož dne 4.5.2023 odvolateli doručil požadovanou kopii spisu. Vzhledem ke skutečnosti, že se odvolatel ve stanovené lhůtě k věci nevyjádřil, ani nikterak nekontaktoval

správní orgán, dne 12.5.2023 přistoupil správní orgán k vydání napadeného rozhodnutí, které bylo vypraveno dne 15.5.2023 a téhož dne doručeno odvolateli. Dne 29.5.2023.2023 podal odvolatel včasné odvolání.

Dne 19.6.2023 vydal odvolací orgán rozhodnutí č. j. KUJCK 78248/2023 ve věci odvolatelem podaného odvolání proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 12.5.2023, č. j. MUCK 35209/2023/OS/TF. V rámci vedeného řízení o podaném odvolání zaslal odvolací orgán odvolateli, poučení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu a stanovil odvolateli lhůtu 5 dnů ode dne doručení přípisu. Odvolací orgán vypravil rozhodnutí o podaném odvolání dne 20.6.2023. Téhož dne 20.6.2023 rozhodnutí nabylo právní moci, poté co bylo doručeno odvolateli. Dne 20.6.2023 však bylo odvolacímu orgánu doručeno vyjádření odvolatele k novým podkladům rozhodnutí, které tak nebylo vypořádáno v uvedeném rozhodnutí ze dne 20.6.2023. Proto odvolací orgán zaslal na Ministerstvo dopravy žádost o zrušení rozhodnutí v přezkumném řízení, neboť ve vydaném rozhodnutí nebylo vypořádáno nové vyjádření odvolatele. Ministerstvo dopravy rozhodnutím v přezkumném řízení ze dne 9.8.2023, č. j. MD-25142/2023-160-3, které nabylo právní moci dne 26.8.2023 zrušilo rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 20.6.2023, č. j. KUJCK 78248/2023. Následně Ministerstvo dopravy rozhodlo o zamítnutí nepřípustně podaného rozkladu Jakuba Obešla proti rozhodnutí č. j. MD-25142/2023-160-3. (rozhodnutí o rozkladu ze dne 8.3.2024, č. j. MD-43398/2023-510/3). Spisový materiál byl krajskému úřadu vrácen dne 3. 4. 2024.

Ke zjištěnému skutkovému stavu přestupku ze dne 9.3.2023 odvolací orgán uvádí, že skutkový stav byl zjištěn na základě řádně provedené dokazování, o kterém nevznikají důvodné pochybnosti a není pochyb ani o tom, že takto prokázané jednání odvolatele naplňuje po všech stránkách zákonné znaky skutkové podstaty přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu. Z dokazování je jednoznačně a nepochybně doloženo, že se odvolatel dopustil přestupkového jednání tak, jak je mu kladeno za vinu, kdy z tiskového výstupu měřícího silničního rychloměru RAMER10 C je zřejmé, že měřeným vozidlem byl automobil tovární značky Audi SQ 8, registrační značky ■■■■■ v místech, kde je v obci povolena dovolená rychlost stanovená obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích v místech, kde je v obci povolena nejvyšší rychlost 50 km.h⁻¹ naměřena vozidlu rychlost 101 km.h⁻¹, kdy při zvážení možné odchylky měřícího zařízení ±3 %, byla jako nejnižší skutečná rychlost vozidlu naměřena rychlost jízdy 97 km.h⁻¹. Odvolatel tedy v daném úseku překročil stanovenou rychlost nejméně o 47 km.h⁻¹. Měřený automobil je na výstupním snímku z rychloměru zachycen dne 9.3.2023 v čase 11:54:10 hodin na pozemní komunikaci II. třídy č. 166 v obci Křenov - Kájov poblíž domu č. 34. Měřené vozidlo je na snímku z radaru zachyceno v oblasti radarového svazku a ve vymezeném prostoru se nenachází žádný předmět, který by mohl ovlivnit měření. Registrační značka vozidla na fotografiích dostatečně čitelná jak na fotografii, tak i na provedeném výřezu. Měřené vozidlo je jediným objektem na snímku, u kterého radar v automatizovaném režimu správně zachytil jeho směr, kdy vozidlo je měřeno na odjezdu od měřícího vozidla policie ve směru jízdy od Kájova na Chvalšiny. Pozice měřícího vozidla policie v okamžik měření byla následně orientačně zaznamenána pomocí souřadnic GPS (014°14'44.057" E 48°49'52.057" N). Silniční radar RAMER10 C byl na základě ověřovacího listu č. 038/23 s platností od 24.2.2023 do 23.2.2024 schválen autorizovaným metrologickým střediskem k objektivnímu měření rychlosti. Ze záznamu o provedené silniční kontrole a z úředního záznamu vyplývá, že po dojetí a zastavení změřeného vozidla na autobusové zastávce poblíž areálu léčebny Červený Dvůr byl odvolatel ztotožněn. Z policejního spisu je zřejmé, že odvolatel byl jako řidič ve vozidle sám a podle policistů byl s vozidlem odvolatele po celou dobu udržen vizuální kontakt. Odvolatel byl na místě ztotožněn na základě předložených dokladů a nelze tak mít pochyby o jeho správné identifikaci. O tom, že na tiskovém výstupu je zaznamenáno vozidlo odvolatele, nemůže být pochyb. Fotografie jsou generovány programem sloužícím pro tisk protokolu, který tvoří příslušenství použitého rychloměru. Veškeré snímky v protokolu jsou snímky měřeného vozidla a nelze s nimi manipulovat, tzn. je vyloučeno, aby v protokolu z měření byly najednou snímky různých vozidel. Měřící zařízení rychlost vyhodnotilo, nenahlásilo chybu měření, a tudíž ani k žádné chybě měření nemohlo dojít.

Zde je odvolací orgán nucen uvést, že správní orgán nesprávně uvedl, že od naměřené rychlosti 101 km.h⁻¹ odečetl možnou odchylku 3 km s konstatováním, že jako nejnižší skutečná rychlost vozidlu naměřena rychlost jízdy 97 km.h⁻¹. Správně však vzhledem k naměřené rychlosti použitým rychloměrem 101 km.h⁻¹, tedy vyšší než 100 km.h⁻¹, měla být odečtena možná odchylka 3 %, podle daného výpočtu byla skutečná nejnižší rychlost vozidlu naměřena rychlost jízdy 97 km.h⁻¹. Uvedené vyplývá ze skutečnosti, že rychloměry jsou schvalovány s jednotnou odchylkou ± 3 km, pokud je zjištěna rychlost do 100 km.h⁻¹, respektive ± 3 % při rychlosti nad 100 km.h⁻¹. Odvolací orgán konstatuje, že stanovená odchylka byla odečtena správně, pouze došlo k písařské chybě a místo odchylky v procentech byla uvedena odchylka v km.h⁻¹. Toto bylo odvolacím orgánem ve výroku změněno.

Ze zjištěného skutkového děje vyplývá, že se odvolatel dopustil přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, kterého se jako fyzická osoba dopustil tím, že při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 40 km.h⁻¹, kdy svým jednáním porušil ustanovení o rychlosti podle ustanovení § 18 odst. 4 citovaného zákona.

Podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu „se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km.h⁻¹ a více nebo mimo obec o 50 km.h⁻¹ a více“.

Podle ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu „v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹.“

Podle ustanovení § 4 písm. b) zákona o silničním provozu „při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem, pokyny policisty, pokyny osob oprávněných k řízení provozu na pozemních komunikacích podle § 75 odst. 5, 8 a 9 a zastavování vozidel podle § 79 odst. 1 a pokyny osob, o nichž to stanoví zvláštní právní předpis, vydanými k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.“

Prošetřením spisové dokumentace dospěl odvolací správní orgán k závěru, že nalézací správní orgán postupoval v souladu se zákonem a nedopustil se žádného pochybení, které by mělo zatížit řízení vadou či zkrátit odvolatele na jeho právech. Správní orgán projednal přestupek na základě doložené spisové dokumentace, kterou považoval, co by důkazní materiál za dostačující pro vydání napadeného rozhodnutí. Na základě provedení dokazování, dospěl správní orgán k názoru, že bylo skutkové jednání odvolatele prokázáno tak, jak je mu kladeno za vinu a nejsou o něm důvodné pochybnosti. Také je třeba uvést, že přestupkové jednání odvolatele je popsáno zcela dostatečně, kdy je patrné místo, datum a čas spáchání přestupku, stejně jako skutková podstata, kdy je zřejmé, že odvolatel překročil rychlost jízdy v obci nejméně o 47 km.h⁻¹ v úseku, kde je nejvyšší rychlost stanovena na 50 km.h⁻¹, když mu po odečtení odchylky byla naměřena rychlost nejméně 97 km.h⁻¹.

Provedené dokazování bylo po doplnění odvolacím orgánem dostatečné, neboť ve správním spisu je vedle fotodokumentace jednoznačně prokazující překročení nejvyšší dovolené rychlosti odvolatelem založen i ověřovací list použitého měřícího zařízení a doklad o řádném proškolení obsluhy rychloměru. Je tedy zřejmé, že z předložených podkladů nevyvstaly žádné pochybnosti o správnosti provedených měření. Zde odvolací orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.2.2016, č. j. 1 As 53/2017-42.

Odvolací orgán dále přezkoumal výrok nyní napadeného rozhodnutí. K tomuto lze uvést, že výrok rozhodnutí v řízení o přestupku se řídí ustanovením § 93 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, kde je stanoveno, že výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též popis spáchaných skutků s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, formu zavinění, druh a výměru sankce, popřípadě rozhodnutí o upuštění od uložení sankce, o započtení doby do doby zákazu činnosti,

o uložení ochranného opatření o nároku na náhradu škody a o náhradě nákladů řízení. Ve vztahu k formě zavinění je pak v ustanovení § 15 odst. 1 zákona o přestupcích uvedeno, že k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Forma zavinění je pak definována ustanovením § 15 odst. 2 a 3 téhož zákona, kde je uvedeno, kdy se jedná o nedbalostní a kdy o úmyslné zavinění. Forma zavinění, stanovená ve výroku napadeného rozhodnutí jako nedbalost vědomá, je stanovená zcela dostatečně. S ohledem na podklady shromážděné ve spise nelze s jistotou činit závěry o úmyslné formě zavinění. Je nepochybné, že odvolatel, jako osoba, jež je držitelem řidičského oprávnění věděl, že rychlou jízdou, může porušit zákonem chráněný zájem. Závěrem je třeba uvést, že popis jednání je popsán zcela dostatečně, kdy je patrné místo, datum a čas spáchání přestupku, stejně jako jeho skutková podstata. K výroku je pak třeba doplnit, že v ustanovení § 35 zákona o přestupcích jsou taxativně uvedeny správní tresty, které lze za jednání uložit.

K uloženým správním trestům odvolací správní orgán sděluje, že správní tresty byly odvolateli uloženy za spáchaný přestupek podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu, v souladu se zákonem o přestupcích, podle kterého se za uvedený přestupek uloží správní trest pokuty od 5 000 Kč do 10 000 Kč a dále podle ustanovení § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu od 6 měsíců do 1 roku v souladu s ustanoveními § 35 až § 40 a § 46 zákona o přestupcích. Napadeným rozhodnutím byla odvolateli uložena pokuta ve výši 7 500 Kč, tedy pokuta v polovině zákonného rozpětí a zákaz řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí, tedy na samé spodní hranici zákonného rozpětí. Uložené správní tresty byly odpovídajícím způsobem odůvodněny, když správní orgán konstatoval, že v jednání řidiče neshledal žádné polehčující okolnosti. Forma zavinění nebyla hodnocena ve prospěch ani v neprospěch odvolatele. Na straně druhé správní orgán poukázal na přitěžující okolnosti, kdy uvedl, že se jedná o řidiče s dlouhodobou řidičskou praxí, který má ve své kartě opakovaně záznamy za překročení dovolené rychlosti, když od roku 2020 má za tento přestupek celkem tři záznamy. Dále správní orgán uvedl, že odvolatel překročil rychlost v obydlené části obce v místě, kde se pohybují i jiní účastníci silničního provozu jakými jsou např. chodci, když v místě měření se nachází křižovatka s pozemní komunikací a dále se v místě nacházejí autobusové zastávky. S touto úvahou správního orgánu odvolací orgán souhlasí, když správní orgán I. stupně zhodnotil konkrétní místní situaci. Neztotožňuje se však s úvahou správního orgánu ohledně delší brzdné dráhy vozidla, neboť brzdná dráha vozidla logicky přímo souvisí s jeho rychlostí, kdy překročení rychlosti vozidla v obci o 47 km.h⁻¹, ke kterému došlo v posuzovaném případě je již zohledněno ve skutkové podstatě projednávaného přestupku a nemůže tak být hodnoceno jako přitěžující okolnost při odůvodňování výše správního trestu. Odvolací orgán s odkazem na uvedené konstatuje, že uložení správních trestů, a to jak pokuty, tak i zákazu činnosti, odpovídá závažnosti a okolnostem protiprávního jednání odvolatele a je dostatečným trestem, plnícím jak sankční funkci, tak i výchovnou a preventivní funkci do budoucna. Správní orgán I. stupně zejména s ohledem na opakované překračování nejvyšší povolené rychlosti nemohl uložit správní trest pokuty na spodní hranici, když dosud uložené správní tresty zjevně nevedly k nápravě.

Zákaz činnosti pak byl uložen na samé spodní hranici zákonné sazby.

S ohledem na výše uvedené okolnosti odvolací orgán dále sděluje, že podle ustanovení § 125c odst. 9 zákona o silničním provozu: „*od uložení správního trestu podle odstavců 5 a 6 nelze v rozhodnutí o přestupku upustit*“. Správní orgán tak nemohl upustit od uložení správních trestů a uložil je při spodní hranici zákonného rozmezí.

Ve smyslu ustanovení § 95 odst. 1 zákona o přestupcích se uloží účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, povinnost nahradit náklady řízení stanovené paušální částkou. Tak se stalo i v posuzovaném případě. Odvolací správní orgán tedy konstatuje, že i povinnost nahradit náklady řízení, byla uložena plně v souladu s uvedeným ustanovením.

Smyslem a účelem správního trestu je pak v nejobecnějším smyslu ochrana společnosti před ohrožujícím jednáním. Správní trest zahrnuje jak nesporný prvek represe, tak i prevenci. Ukládání správních trestů za přestupky, a tudíž i rozhodování o jejich výši, se děje ve sféře volného správního uvážení, tedy zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout v zákonem vymezených mezích.

Důvody pro snížení pokuty pod zákonnou mez nebyly správním orgánem, přestože tento o tom výslovně nehovoří, ani odvolacím správním orgánem, shledány, protože se jedná o standartní přestupkové jednání, bez zvláštních okolností odůvodňujících snížení trestu.

Odvolací orgán hodnotil také materiální stránku přestupku, která byla v tomto případě bezesporu naplněna. K tomuto je třeba odkázat na legální definici přestupku podle ustanovení § 5 zákona o přestupcích, kde je stanoveno, že „*přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen, a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin*“. V tomto případě se zákonem myslí zákon o silničním provozu, kde jsou v ustanovení § 125c upraveny skutkové podstaty přestupků. Odvolatel tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více jak 40 km.h⁻¹ (tedy nikoli nevýznamně), naplnil skutkovou podstatu přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona. Ve veřejném zájmu pak je, aby řidiči při řízení vozidla dodržovaly v zájmu bezpečnosti a plynulosti provozu zákonem stanovené nejvyšší dovolené rychlosti.

Přestupkem je jednání, které je naplněno jak formálním, tak materiálním znakem. Formálním znakem je obecně naplnění skutkové podstaty přestupku, v nyní posuzovaném případě překročením nejvyšší dovolené rychlosti jízdy. Materiální znak je představován tím, že zaviněné protiprávní jednání porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti, kdy výše uvedeným jednáním odvolatel ohrozil zájem společnosti, tedy aby řidiči dodržovali nejvyšší povolenou rychlost jízdy, s čímž souvisí i zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, jak je uvedeno výše. Odvolací orgán navíc připomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.12.2009, č. j. 5 As 104/2008-74, podle něhož formální znaky přestupkového jednání naplňují v běžných případech i materiální znaky. Odvolací orgán přitom neshledal důvody, pro které by se mohl od tohoto právního názoru odchýlit. Žádné významné okolnosti, které by naplnění materiálního znaku v posuzovaném případě vylučovaly, nepřistoupily.

Jak je výše uvedeno, bylo konformně prokázáno překročení nejvyšší dovolené rychlosti, tedy odvolatel naplnil nejen formální znak popsání přestupku, neboť jednání, kterým byl uznán vinným, je v zákoně jako přestupek označeno, nýbrž i znak materiální, neboť svým jednáním porušil povinnost uloženou mu zákonem a ohrozil zájem společnosti na dodržování nejvyšší dovolené rychlosti, a proto lze uzavřít, že správní trest byl uložen zcela v intencích zákona a dostatečně odůvodněn.

K námitce odvolatele, že vozidlo neřídil, odvolací orgán uvádí, že z oznámení přestupku sepsaného policisty na místě a také z úředního záznamu jednoznačně vyplývá, že osobou, která řídila předmětné vozidlo byl právě odvolatel, neboť ve vozidle nejela žádná další osoba a ani v místě kontroly se žádná další osoba nenacházela. Ze spisu vyplývá, že policisté měli vozidlo po celou dobu pronásledování až do zastavení na autobusové zastávce v dohledu. Pokud by policisté vozidlo na okamžik ztratili z dohledu při průjezdu levotočivé zatáčky, rozhodně to nezpochybňuje skutečnost, že odvolatel vozidlo řídil při průjezdu obcí Křenov. Při uvedené rychlosti je vyloučeno, že by došlo k výměně řidiče. Místo policejní kontroly odvolatele je rovněž doloženo přílohou (fotografie a výpis trasy z webu: www.mapy.cz) viz vyjádření správního orgánu k podanému odvolání. S podklady nově vloženými do spisu správním orgán I. stupně při předání odvolání byl odvolatel seznámen, byla mu stanovena lhůta podle § 36 odst. 3 správního řádu, k věci se odvolatel vyjádřil ve svém doplnění odvolání podaném dne 20.6.2023, kdy opakovaně rozporuje prováděné měření rychlosti Policií ČR v obci Křenov, dále skutečnost, že obec Křenov je skutečně obcí, a že jeho vozidlo měli policisté stále v dohledu až do okamžiku zastavení. K těmto opakovaným námitkám odvolací orgán uvádí, že předloženým správním spisem bylo jednoznačně

doloženo, že k provádění měření rychlosti v obci došlo v souladu s příslušnými předpisy, a o jeho správnosti nejsou žádné pochybnosti. Křenov, kde bylo měření rychlosti prováděno, je místní částí, která je součástí obce Kájov v okrese Český Krumlov, přičemž začátek a konec této části obce je řádně označen příslušnými dopravními značkami I24a a I24b s názvem části Křenov, jde tedy o místo, ve kterém je stanovena nejvyšší povolená rychlost na 50 km.h⁻¹.

Odvolací orgán vyhodnotil předložené důkazy ze strany policie jako dostatečně věrohodné, neboť policisté jsou úřední osoby zmocněné k dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu na pozemních komunikacích a pro správní orgán jsou osobami dostatečně věrohodnými. Přestupek policisté zjistili při výkonu svého povolání, a předložené důkazy spolu korespondují. Správní orgán považuje za zcela nepravděpodobné, že by kontrolu provádějící policisté záměrně uváděli nepravdivé údaje a vystavili se tak vědomě nebezpečí trestního stíhání pro trestní čin křivého obvinění, anebo pro trestný čin. Pokud odvolatel něco tvrdí, je pouze na něm, aby dané skutečnosti věrohodně prokázal. Odvolací orgán má proto tvrzení odvolatele, že vozidlo neřídil, za účelové, namítané ve snaze vyhnout se postihu za spáchaný přestupek. Odvolatel byl ztotožněn nikoli v lese, ale u autobusové zastávky. Odvolatel byl ve vozidle sám, k žádné výměně řidiče nemohlo (i vzhledem k rychlosti) dojít.

K námitce odvolatele ohledně výše správního trestu odvolací orgán uvádí, že nalézací správní orgán ve výroku rozhodnutí uvedl, že byl přestupek spáchán z nedbalosti. Správní orgán v rozhodnutí uvedl všechny své úvahy, které jej vedly k stanovení výše uložených správních trestů. Odvolací orgán tento postup správního orgánu přezkoumal a z části korigoval s konstatováním, že správní tresty byly uloženy v souladu se zákonem, a jako zcela přiměřené. K odvolatelem rozporované úvaze správního orgánu, že k překroční rychlosti došlo v obydlené části obce v blízkosti křižovatky a autobusových zastávek, kde se dá předpokládat zvýšený pohyb dalších účastníků silničního provozu, lze uvést, že posuzovaná rychlost vozidla je jednoznačně více nebezpečná v tomto místě než např. v , okrajové části obce, kde lze předpokládat menší provoz, a proto bylo na místě zvažovat závažnost přestupkového jednání s ohledem na konkrétní místo spáchání a rozhodně se nejedná o dvojí přičítání.

K námitce ohledně výše uložených správních trestů, odvolací orgán opakovaně uvádí, že správní tresty byly odvolateli uloženy v souladu se zákonem po zhodnocení všech okolností spáchaného přestupku, a to uprostřed zákonného rozpětí u pokuty a na samé spodní hranici zákonného rozpětí u zákazu činnosti a správní orgány je hodnotí jako zcela přiměřené.

K žádosti odvolatele o zaslání spisu, kterou tento uvedl již před správním orgánem prvního stupně a bylo mu plně vyhověno, když mu byla doručena kopie kompletního spisu a odvolatel se nijak k těmto zaslaným podkladům rozhodnutí ve lhůtě nevyjádřil. Odvolací orgán se proto danou žádostí nebude zabývat, neboť odvolateli již bylo plně vyhověno nalézacím správním orgánem.

Odvolací orgán závěrem sděluje, že rozhodnutí ve věci, proti kterému odvolatel podal odvolání, obsahuje náležitosti stanovené správním řádem a zákonem o přestupcích a nalézací správní orgán postupoval při vydání rozhodnutí v souladu s právními předpisy. Výrok rozhodnutí obsahuje všechny předepsané náležitosti a řešení otázky, která je předmětem řízení, výrok rozhodnutí je řádně odůvodněn. Z odůvodnění rozhodnutí je naprosto seznatelné, jaké podklady byly použity pro vydání rozhodnutí a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení. Provedeným dokazováním bylo postaveno právně najisto, že provedené důkazy tvoří ucelený a úplný řetězec, kdy skutkový stav je dostatečně zjištěn, a tedy lze rozhodnout o vině a uložit správní trest.

Z výše uvedených důvodů, rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí o odvolání se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení podle ustanovení § 94 a následujících správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podateli. Podnět lze podat buď u krajského úřadu nebo u Ministerstva dopravy ČR.

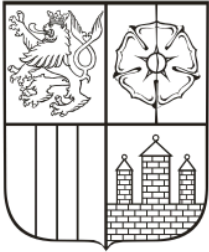
Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat u Krajského soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Mgr. Petr Řebík
referent přestupkového řízení

Rozdělovník:

- Městský úřad Český Krumlov, odbor správní (po nabytí právní moci)
- Spis

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX01CWE5S

Naše č. j.: KUJCK 76306/2024
Sp. zn.: OPZU-správ. 75660/2024/vemar SO

Vyřizuje: Ing. Věra Marková
Telefon: 386 720 235
E-mail: markova@kraj-jihocesky.cz

Datum: 20. 6. 2024
Vypraveno: 21. 6. 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumání rozhodnutí orgánů obcí podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle ust. § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání osoby ██████████ (dále jen „odvolatel“), proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru (dále jen „správní orgán I. stupně“), č.j. SO/3369/2024 ze dne 20. 5. 2024, kterým byl jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 4. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), byly mu uloženy správní tresty a povinnost nahradit náklady řízení. Ve výše uvedené věci odvolací orgán rozhodl **t a k t o**:

podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu se

odvolání zamítá a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně se potvrzuje.

Odůvodnění

Dne 20. 5. 2024 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým byl ██████████ trvale bytem ██████████ uznán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 4. zákona o silničním provozu, kterého se dopustil z nedbalosti porušením ust. § 123c odst. 7 zákona o silničním provozu tím, že dne 12. 1. 2024 v 02:34 hodin řídil motorové vozidlo tov. značky Mercedes, RZ ██████████ na pozemní komunikaci I. třídy č. 20 ve směru od obce Češnovice na Č. Budějovice, v prostoru autobusové zastávky Čejkovice byl zastaven a kontrolován hlídkou Celního úřadu. Při kontrole bylo zjištěno a výpisem z registru řidičů prokázáno, že jmenovaný ke dni 13. 6. 2023 pozbyl právo k řízení motorových vozidel na území České republiky, v důsledku dosažení dvanácti trestných bodů bodovém hodnocení řidiče – tedy dne 12. 1. 2024 řídil motorového vozidlo na území ČR, ačkoliv podle ust. § 123c odst. 7 zákona o silničním provozu toto právo pozbyl.

Za uvedený přestupek správní orgán I. stupně obviněnému podle ust. § 35 písm. b) a c), v souladu s ust. § 37, ust. § 46 a ust. § 47 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) uložil správní trest:

- podle ust. § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu pokutu ve výši 25 000 Kč,
- podle ust. § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 18 měsíců (od nabytí právní moci rozhodnutí),
- současně podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáváním přestupku, stanovené paušální částkou podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky

Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky č. 112/2017 Sb., ve výši 1 000 Kč.

Správní orgán I. stupně ve svém odůvodnění popsal průběh řízení a uvedl, že ve věci byl vydán příkaz, proti kterému obviněný podal v zákonné lhůtě odpor. Ve vydaném rozhodnutí v odůvodnění správní orgán I. stupně uvedl všechny skutečnosti, které v řízení vyšly najevo. Hodnotil všechny získané podklady pro vydání rozhodnutí. Správní orgán I. stupně v odůvodnění definoval skutek, kterého se obviněný dopustil. Při úvahách o správních trestech ukládaných obviněnému správní orgán I. stupně zvažil veškeré skutečnosti rozhodné pro určení jejího druhu a výše. Při ukládání povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem.

Shora jmenovaný podal včas, prostřednictvím zmocněnce, proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání. V odvolání je uvedeno, že byl zjištěn nesprávný skutkový stav a nesprávné posouzení po právní stránce. Namítá, že důkazy, které byly podkladem pro vydání rozhodnutí nejsou použitelné, neboť se jednalo o úkony v rámci celního řízení. Videozáznamy nesvědčí nic o tom, že by měl řídit motorové vozidlo. Videozáznam zaznamenává stojící automobil a jeho následnou kontrolu. Navrhuje rozhodnutí zrušit a řízení zastavit.

Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy podle ust. § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 89 odst. 2 správního řádu. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Odvolací orgán dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Ustanovení § 123c odst. 7 zákona o silničním provozu stanoví: *„Dosáhne-li řidič, který je držitelem řidičského průkazu členského státu, řidičského průkazu vydaného cizím státem, mezinárodního řidičského průkazu vydaného cizím státem, celkového počtu 12 bodů, pozbývá právo k řízení motorového vozidla na území České republiky po dobu jednoho roku. Ministerstvo sdělí, po obdržení podkladů zaslaných příslušným obecním úřadem obce s rozšířenou působností, tuto skutečnost orgánu, který řidičský průkaz vydal.“*

Podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 4. zákona silničním provozu *„Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a jako držitel řidičského průkazu členského státu, řidičského průkazu vydaného cizím státem nebo mezinárodního řidičského průkazu vydaného cizím státem pozbyla právo k řízení motorového vozidla na území České republiky podle § 123c odst. 7 nebo je ve výkonu správního trestu nebo trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel.“*

K předmětné věci odvolací orgán uvádí následující. Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že správnímu orgánu I. stupně bylo dne 29. 1. 2024 doručeno oznámení PČR, pod č.j. KRPC-6726-4/PŘ-2024-020113, ve věci podezření z přestupků odvolatele podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bodu 4. zákona o silničním provozu. Dne 9. 4. 2024 vydal správní orgán I. stupně příkaz, kterým byl odvolatel uznán vinným z přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 4. zákona o silničním provozu, byly mu uloženy správní tresty, doručeno dne 22. 4. 2024. Dne 29. 4. 2024 podal odvolatel, prostřednictvím svého zmocněnce, odpor proti vydanému příkazu, doložena plná moc. Dne 10. 5. 2024 bylo odvolateli, prostřednictvím zmocněnce, zasláno oznámení o pokračování v řízení a poučení o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Dne 20. 5. 2024 bylo vydáno rozhodnutí, kterým byl odvolatel uznán vinným z přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 4. zákona o silničním provozu, uloženy správní tresty a povinnost uhradit náklady řízení. Rozhodnutí doručeno prostřednictvím zmocněnce dne 20. 5. 2024. Dne 3. 6. 2024 podal odvolatel, prostřednictvím zmocněnce, odvolání proti vydanému rozhodnutí.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí a musí konstatovat, že výroková část tohoto rozhodnutí je plně v souladu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu a ust. § 93 zákona o odpovědnosti za přestupky. Správní orgán I. stupně v odůvodnění předmětného rozhodnutí řádně uvádí, na základě kterých podkladů předmětný přestupek zjistil a použil jako důkaz v dané věci. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí zhodnotil všechny podklady, které v rámci řízení získal. Rovněž zhodnotil společenskou nebezpečnost skutku a formu zavinění přestupku. Dle odvolacího orgánu správní orgán I. stupně zjistil přesný a skutečný stav věci a zajistil si všechny potřebné důkazy pro vydání rozhodnutí a uznání odvolatele vinným.

Jak vyplývá z předloženého spisu, v daném případě došlo k přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bodu 4. zákona o silničním provozu, a to tak, že obviněný dne 12. 1. 2024 v 02:34 hodin řídil motorové vozidlo Mercedes, RZ ■■■■■ na pozemní komunikaci I. třídy číslo 20, ve směru jízdy od obce Češnovice na obec České Budějovice, a neměl oprávnění k řízení motorových vozidel na území České republiky. Tímto jednáním porušil ust. § 123c odst. 7 zákona o silničním provozu, které stanoví, že v případě, že držitel řidičského průkazu členského státu, řidičského průkazu vydaného cizím státem, mezinárodního řidičského průkazu vydaného cizím státem, **dosáhne celkového počtu 12 bodů, pozbývá právo k řízení motorového vozidla na území České republiky po dobu jednoho roku.** Je tedy zřejmé, že zde existuje subjekt přestupku, objekt přestupku i objektivní stránka přestupku, přičemž mezi jednáním a následkem existuje bezprostřední příčinná souvislost, neboť odvolatel při jízdě vozidlem nedodržel stanovené předpisy. Správní orgán I. stupně učinil nezbytné správní kroky ke zjištění takového stavu věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Jestliže správní orgán I. stupně jednoznačně prokázal v rozhodnutí určitý skutkový stav, kterému odpovídá právní kvalifikace uvedeného přestupkového jednání pachatele, nepochybně se pohyboval v zákonném rámci správního uvážení. Rozhodnutí splňuje požadavky kladené na jeho obsah procesními řády, je z něho seznatelné, z jakých podkladů správní orgán I. stupně vycházel, jakým způsobem je hodnotil a k jakým skutkovým i právním závěrům dospěl. Na základě obsahu a formy odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí dospěl odvolací orgán k závěru, že odůvodnění rozhodnutí je přezkoumatelné.

Jak vyplývá z předloženého spisu **v daném případě došlo k porušení ust. § 123c odst. 7 zákona o silničním provozu a spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bodu 4. zákona o silničním provozu,** a to tak, že obviněný dne 12. 1. 2024 v 02:34 hodin řídil motorové vozidlo na pozemní komunikaci I. třídy číslo 20, ve směru jízdy od obce Češnovice na obec České Budějovice, a neměl od 13. 6. 2023 oprávnění k řízení motorových vozidel na území České republiky. Zákodárce v zákoně o provozu na pozemních komunikacích zcela jasně stanovil pravidla provozu na pozemních komunikacích. Tato pravidla mají zajistit účastníkům silničního provozu bezpečnost, tak aby nebylo ohroženo jejich zdraví či majetek. Zákon pak zakazuje řídit motorové vozidlo v provozu na pozemních komunikacích v případě, kdy řidič nemá oprávnění řídit motorová vozidla na území České republiky. Odvolatel měl ode dne 13. 6. 2023 blokadu řidičského oprávnění, a to z důvodu dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Daná skutečnost byla na místě kontroly zjištěna lustrací z evidenční karty řidiče.

Jak je již výše uvedeno, obviněný řídil vozidlo v době, kdy neměl oprávnění řídit motorová vozidla na území České republiky, a to z důvodu platné blokace. Blokace byla platná dle výpisu z evidenční karty řidiče ode dne 13. 6. 2023, z důvodu dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení. Jízda bez řidičského oprávnění byla tedy nadevší pochybnost prokázána.

Odvolací orgán uvádí, že řízení bez řidičského oprávnění je závažným přestupkem, který je přísně trestán, přičemž zákon nerozlišuje skutečnost, zda se toho dopustila osoba, která pozbyla řidičské oprávnění, či osoba, jež toto nikdy nevlastnila. K tomuto je třeba doplnit, že vozidlem je podle zákona o silničním provozu myšleno motorové i nemotorové vozidlo nebo tramvaj, přičemž motorové vozidlo je nekolejové vozidlo poháněné vlastní pohonnou jednotkou a trolejbus. Motorová vozidla se dělí do jednotlivých skupin, pro jejichž řízení je třeba vlastnit platné řidičské oprávnění. Skutkový stav, resp. skutečnost o tom, že se odvolatel dopustil přestupku, když řídil motorové vozidlo, byla dne 12. 1. 2024 na místě kontroly zjištěna policisty lustrací v evidenční kartě řidiče a následně prokázána na základě listiny - výpisu z evidenční karty řidiče, ze které vyplývá, že odvolatel pozbyl řidičské oprávnění dne 13. 6. 2023 z důvodu dosažení počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Dokazování bylo provedeno řádně a skutkový stav byl bez pochyb zjištěn.

Odvolací orgán uvádí, že správní orgán I. stupně zjistil stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, prokázal naplnění jak formálních znaků daných přestupků, tak znaku materiálního, kdy uvedená jednání jsou společensky škodlivá a při provozu na pozemních komunikacích nebezpečná. Odvolací orgán uvádí, že odvolatel jízdou bez platného řidičského oprávnění ohrozil zájem společnosti, aby motorová vozidla řídili pouze držitelé příslušných platných řidičských oprávnění, tak jak stanovuje zákon. V daném případě k naplnění materiální stránky u shora uvedeného jednání, ze které byl odvolatel uznán vinným, došlo. Odvolací orgán se s tímto závěrem správního orgánu I. stupně zcela ztotožňuje, když je zřejmé porušení veřejného zájmu na tom, aby osoby, které se účastní silničního provozu, dodržovaly zákon. V uvedeném případě nepřistoupily žádné významné okolnosti, které by vylučovaly naplnění materiálního znaku u daného jednání.

Pokud jde o naplnění materiálního znaku předmětného přestupku, je nutno říci, že správní orgán I. stupně neměl žádné pochybnosti o tom, že se odvolatel předmětného přestupku dopustil, tedy že dne 12. 1. 2024 v čase

02:34 hodin řídil vozidlo bez platného řidičského oprávnění na území České republiky. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 12. 2009, sp. zn. 5 As 104/2008-45 (publikovaný ve Sb. NSS č. 2011/2011, lze obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přešupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přešupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Z tohoto závěru však nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přešupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přešupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přešupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přešupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přešupek. V posuzovaném případě žádné významné okolnosti, které by naplnění materiálního znaku u uvedeného přešupku vylučovaly, nenastaly.

Správní orgán I. stupně konstatoval, že obviněný v případě přešupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bodu 4. zákona o silničním provozu jednal z nedbalosti, s čímž se odvolací orgán ztotožňuje. Ze spisové dokumentace vyplývá, že obviněný nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. V daném případě se tedy jednalo o nedbalost nevědomou. Dle informace z evidenční karty řidiče vyplývá, že oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče byla odvolateli doručena fikcí. Tato skutečnost však odvolatele nijak nevyvíňuje z jeho nyní projednávaného protiprávního jednání, neboť odvolatel měl kdykoliv možnost si svůj bodový stav ověřit. Správní orgán I. stupně dle odvolacího orgánu zjistil přesný a skutečný stav věci u shora uvedeného přešupku a postupoval v souladu se zákonem.

Ke správním trestům, uloženým prostřednictvím napadeného rozhodnutí, odvolací orgán odkazuje na ust. § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu, podle něhož se za přešupek podle písm. e) bodu 1. nebo 4. téhož ustanovení uloží pokuta. Protiprávní jednání, spočívající v řízení vozidla na území České republiky bez platného řidičského oprávnění, bylo klasifikováno jako přešupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bodu 4. zákona o silničním provozu. Ve smyslu ust. § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu se uloží pokuta od 25 000 Kč do 75 000 Kč. Napadeným rozhodnutím byla odvolateli uložena pokuta ve výši 25 000 Kč, tedy na samé spodní hranici zákonem stanovené sazby. Zároveň zákon o silničním provozu stanoví, že podle ust. § 125c odst. 6 písm. a) téhož zákona se uloží na dobu od osmnácti měsíců do tří let za přešupek podle odst. 1 písm. e) bodu 1. nebo 4. zákaz činnosti. Správní orgán I. stupně v souladu s tímto ustanovením uložil obviněnému zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 18 měsíců, tedy na samé spodní hranici zákonem stanovené sazby. Navíc pokud by měl odvolací orgán hodnotit osobu odvolatele, tak se jedná o osobu, která opakovaně porušuje pravidla silničního provozu, v kartě řidiče má 10 záznamů. Žádné okolnosti pro mimořádné snížení výměry pokuty podle ust. § 44 zákona o odpovědnosti za přešupky v posuzovaném případě dány nebyly.

Při stanovení nákladů řízení správní orgán I. stupně postupoval v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přešupky a nebyly shledány žádné důvody pro snížení povinnosti uhradit náklady řízení a obviněný o snížení ani nepožádal, a proto správní orgán I. stupně uložil náklady řízení v paušální výši 1 000 Kč. Odvolací orgán uvádí, že náhrada nákladů řízení se uloží obviněnému, který byl uznán vinným, a to paušální částkou. Při ukládání povinnosti uhradit náklady řízení nebylo shledáno žádné pochybení, správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem.

K odvolání odvolací orgán uvádí, že v rámci projednávání přešupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bodu 4. zákona o silničním provozu byl zjištěn takový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Správní orgán I. stupně provedl řádné dokazování a zjistil přesný a skutečný stav. Odvolatel se přešupku dopustil, kdy jako držitel řidičského průkazu členského státu, řidičského průkazu vydaného cizím státem, mezinárodního řidičského průkazu vydaného cizím státem, **dosáhl celkového počtu 12 bodů, a tak pozbyl právo k řízení motorového vozidla na území České republiky po dobu jednoho roku.** Správní orgán I. stupně v daném případě rozhodl zcela v souladu se zákonem.

K námitce ohledně zjištění skutkového stavu a nesprávného posouzení po právní stránce odvolací orgán uvádí, dle spisové dokumentace – evidenční karty řidiče - lze najisto prokázat vinu odvolatele. Z evidenční karty řidiče jednoznačně vyplývá, že ode dne 16. 3. 2023 měl odvolatel platnou blokadu řidičského oprávnění z důvodu bodové hodnocení, tedy dne 12. 1. 2024 řídil na území České republiky bez platného řidičského oprávnění. V daném případě jak je již uvedeno výše, byl zjištěn takový skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

K námitce týkající se podkladů pro vydání rozhodnutí a videozáznamů odvolací orgán uvádí, že odvolatel sice byl v rámci kontrolní činnosti zastaven hlídkou Celního úřadu, avšak tato nepostupovala nijak v rozporu se zákonem. Hlídka Celního úřadu odvolatele zastavila ke kontrole a vyzvala ho k předložení dokladů totožnosti. Odvolatel předložil pas, ukrajinský řidičský průkaz a technický průkaz vozidla. Hlídka Celního úřadu ověřila předložené doklady a lustrací bylo zjištěno, že odvolatel má blokaci všech skupin řidičského oprávnění. Tuto skutečnost si hlídka Celního úřadu ověřila i na OS CS. Z důvodu věcné příslušnosti byla na místo kontroly přivolána hlídka PČR. Zbytek kontroly probíhal tedy v kompetenci PČR, tedy v souladu se všemi předpisy. PČR následně vše sepsala, zaevidovala a přestupek oznámila věcně příslušnému správnímu orgánu k projednání. Navíc jednoznačným podkladem pro uznání odvolatele vinným z daného přestupku je evidenční karta řidiče, ve které se zaznamenávají nejen údaje o řidiči, ale i jeho řidičská oprávnění, řidičské průkazy, blokace řidičských oprávnění a přestupky. Správní orgán I. stupně vycházel tedy při svém rozhodování z uvedené evidenční karty řidiče, ve které je zaznamenána blokace řidičského oprávnění od 13. 6. 2023. Jiný podklady nebylo v dané věci nutno shromažďovat. K pořízeným videozáznamům odvolací orgán uvádí, že jeden z videozáznamů jednoznačně prokazuje, že odvolatel dané vozidlo řídil, neboť hlídka stojí u vozidla Mercedes, kterému běží motor a odvolatel vyndává své doklady, následně vystupuje z vozidla, konkrétně z místa řidiče. Nikdo jiný se ve vozidle nenacházel, odvolatel byl ve vozidle sám. Navíc odvolatel na místě nijak nerozporoval, že by vozidlo neřídil. Odvolatel se pouze danými námitkami snaží vyvinít ze svého protiprávního jednání.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti odvolací orgán uvádí, že neshledal v napadeném rozhodnutí rozpor s právními předpisy nebo jeho nesprávnost, ani žádná procesní pochybení při vedení řízení a skutkový stav byl spolehlivě zjištěn, proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle ust. § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle ust. § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení Ministerstvu dopravy ČR; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelí. Podání je možno učinit u Krajského úřadu Jihočeského kraje či Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Ing. Věra Marková
referent státní správy na úseku přestupkové agendy
(podepsáno elektronicky)

Rozdělovník:

- [redacted]
- [redacted]
- Magistrát města České Budějovice, správní odbor – poštou
- spis

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor právní a krajský živnostenský úřad

Oddělení správní

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX01AU3F7

Naše č. j.: **KUJCK 7418/2024**
Sp. zn.: OPZU-správ. 130386/2023/paho1 SO4

Vyřizuje: Bc. Pavel Houska
Telefon: 386 720 365
E-mail: houska@kraj-jihocesky.cz

Datum: 17. 1. 2024

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor právní a krajský živnostenský úřad, příslušný k přezkoumávání rozhodnutí orgánů obcí podle § 67 odst. 1, písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání [redacted] bytem [redacted] zastoupeném [redacted] (dále také „odvolatel“), podaném dne **18.10.2023**, proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru, nám. Přemysla Otakara II., č. 1/1, 370 92 České Budějovice, č. j. SO/15612/2023 ze dne 4.10.2023, kterým byl jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil z nedbalosti tím, že dne 29.4.2023 ve 21:09 hodin z nedbalosti v Českých Budějovicích, ul. Novohradská, řídil motorové vozidlo Audi, registrační značky [redacted] přičemž u domu č.p. 749/9, ve směru na obec Nedabyle, předjížděl na přechodu pro chodce, čímž porušil § 17 odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu, takto:

I.

Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru, nám. Přemysla Otakara II., č. 1/1, 370 92 České Budějovice, č. j. SO/15612/2023 ze dne 4.10.2023, v části uloženého správního trestu zákazu činnosti

mění takto:

Uložený zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, v délce 8 měsíců, **se ruší**, a to s ohledem na § 2 odst. 1, 6 zákona o přestupcích.

II.

Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru, nám. Přemysla Otakara II., č. 1/1, 370 92 České Budějovice, č. j. SO/15612/2023 ze dne 4.10.2023, v části výroku, kde je uveden čas protiprávního jednání,

mění takto:

„21:09 hodin“ se nahrazuje časem „22:09 hodin“.

III.

Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru, nám. Přemysla Otakara II., č. 1/1, 370 92 České Budějovice, č. j. SO/15612/2023 ze dne 4.10.2023, v části odůvodnění, kde je uveden čas protiprávního jednání „**21:09 hodin**“, jakožto čas spáchání skutku (vyjma času, uvedeného na záznamu z kamery),

mění tak:

že se tento čas nahrazuje časem „22:09 hodin“

IV.

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se napadené rozhodnutí ve zbytku potvrzuje.

Odůvodnění

Zdejší odbor právní a krajský živnostenský úřad (dále také „odvolací správní orgán“) obdržel dne 2.11.2023 odvolání odvolatele, podané dne **18.10.2023**, proti rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, správního odboru, nám. Přemysla Otakara II., č. 1/1, 370 92 České Budějovice (dále také „správní orgán“), č. j. SO/15612/2023 ze dne 4.10.2023, kterým byl jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5. zákona o silničním provozu, kterého se dopustil z nedbalosti tím, že dne 29.4.2023 ve 21:09 hodin z nedbalosti v Českých Budějovicích, ul. Novohradská, řídil motorové vozidlo Audi, registrační značky ■■■ ■■■■ přičemž u domu č.p. 749/9, ve směru na obec Nedabyle, předjížděl na přechodu pro chodce, čímž porušil § 17 odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu.

Vzhledem ke skutečnosti, že byl odvolatel shledán vinným ze spáchání výše uvedeného přestupku, rozhodl správní orgán, v souladu s § 35 písm. b), c), § 37 písm. a), c), § 38 a § 46 - § 47 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), s odkazem na ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu o uložení správního trestu pokuty ve výši 7.000 Kč, a s odkazem na ust. § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu o uložení správního trestu zákazu činnosti v délce 8 měsíců.

Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích byla odvolateli uložena rovněž povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v paušální částce, stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

Rozhodnutí správního orgánu, č.j. SO/15612/2023 ze dne 4.10.2023, ve výše nadepsané věci, bylo odvolateli doručeno dne 4.10.2023. Dne 18.10.2023 podal odvolatel odvolání, ve kterém namítá, že se daného jednání nedopustil, rozhodnutí nebylo vydáno v souladu se zákonem, zejm. z důvodu nedostatečného dokazování, kdy závěry správního orgánu jsou nepřezkoumatelné. K tomuto dále uvedl, že nebyla uznána omluva obviněného z ústního jednání, ke kterému se, pro zdravotní indispozici, dostavil jen zmocněnec, přičemž dokazování bylo strohé, bez detailního zkoumání a hodnocení důkazů. Dále namítl dokazování podepsaným oznámením přestupku na místě, které nelze užít jako důkaz o souhlasu s daným jednáním. Ke kamerovému záznamu pak namítá, že nebyl dostatečným způsobem posouzen, neboť správní orgán by nemohl jednoznačně dojít k závěru, že bylo předjížděno před / na přechodu pro chodce, kdy odvolatel ani nemohl předpokládat, když započal manévr „objíždění“, že by následoval přechod pro chodce, neboť dopravní značení nebylo dostatečně viditelné a srozumitelné a splývalo s reklamním zařízením. Dle odvolatele mělo dojít k začátku předjíždění až za přechodem pro chodce. Zároveň odvolatel uvedl, že není prokázáno, zda neobjížděl pouze vozidlo, které před ním, což je patrné z videozáznamu, mělo najednou zapnout výstražná světla a začalo zpomalovat. K posouzení videozáznamu navrhuje provést znalecké či odborné zkoumání, neboť správní orgány k tomuto nejsou odborně způsobilé. Závěrem uvedl, že se rozchází čas na videozáznamu s délkou videozáznamu, s čímž je třeba se vypořádat, a dále pak namítá nepřiměřenost uložených správních trestů.

Odvolání bylo podáno před uplynutím odvolací lhůty účastníkem řízení a je tedy podle ustanovení § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu včasné a přípustné.

Procesní postup správního orgánu:

Ze spisového materiálu se zejména zjišťuje, že správní orgán, na podkladě oznámení Policie České republiky, č. j. KRPC-61294-6/PŘ-2023-020106, dne 26.8.2023 zahájil s odvolatelem řízení, a to doručením příkazu dne 3.7.2023 (fikce; faktické doručení adresátovi dne 22.7.2023). Přestože správní orgán při doručování příkazu pochybil, neboť byl doručován na adresu trvalého pobytu, přestože účastník sdělil policii adresu pro doručování. Zdejší správní orgán tuto skutečnost potvrdil sdělením č.j. KUJCK 103147/2023 ze dne 22.8.2023, ve kterém uvedl, že příkaz nebyl fakticky nikdy doručen, a proto je nutné je doručit opakovaně.

Odvolací správní orgán k tomuto však dodává, s ohledem na skutečnost, že byl ve věci dne 24.7.2023 podán odpor, ve kterém odvolatel uvádí, že se s příkazem seznámil dne 22.7.2023, že je nutné aplikovat § 84 odst. 2, ve spojení s § 83 odst. 2 správního řádu, dle kterého je nutné považovat podaný odpor za včasný. Řízení ve věci bylo tedy zahájeno dne 22.7.2023 a podaný odpor příkaz ve věci zrušil.

Správní orgán následně vyhotovil oznámení o zahájení řízení, spojené s předvoláním k ústnímu jednání. Zde je nutné zopakovat, že řízení ve věci nebylo třeba opětovně zahajovat, neboť k tomuto došlo již faktickým převzetím příkazu odvolatelem. V rámci předvolání byl odvolatel poučen mj. o možnosti projednat věc v nepřítomnosti obviněného dle § 80 odst. 4 zákona o přestupcích. K uplatnění práva vyjádřit se k podkladům dle § 36 odst. 3 správního řádu bylo sděleno, že tak lze učinit do 5 dnů ode dne ústního jednání. Po uplynutí lhůty bude vydáno rozhodnutí ve věci.

V rámci ústního jednání dne 13.9.2023 bylo zopakováno obvinění, poučení a bylo provedeno dokazování. Přítomný byl pouze zmocněnec obviněného, který uvedl, že požaduje provést výslech obviněného. Správní orgán k tomu uvedl, že se jedná o nadbytečný úkon, který nebude provádět.

Dne 12.9.2023 ve večerních hodinách byla správnímu orgánu zaslána omluva obviněného ze zdravotních důvodů, které však nebyly dále doloženy, a dále pak požadavek na ústní vyjádření se před správním orgánem v jiném termínu.

Dne 20.9.2023 odvolatel zaslal písemně správnímu orgánu vyjádření, že i nadále požaduje provést výslech obviněného, kdy je připraven prokázat, že se daného jednání nedopustil.

Dne 4.10.2023 bylo vyhotoveno rozhodnutí ve věci, doručené odvolateli dne 4.10.2023, proti kterému bylo podáno nyní hodnocené odvolání.

Odvolací správní orgán, s ohledem na § 2 odst. 1, 6 zákona o přestupcích, zohlednil budoucí zákonnou úpravu, účinnou od 1.1.2024, a to ve prospěch pachatele, a proto přerušil řízení o odvolání až do 31.12.2023.

Dne 4.1.2024 byl odvolatel vyrozuměn o pokračování v řízení a o možnosti vyjádřit se k podkladům, čehož ve stanovené lhůtě nevyužil.

Skutkový stav – podklady a zhodnocení:

Ke zjištění skutkového stavu je třeba uvést, že tento byl zjištěn dostatečně, a to na základě spisového materiálu postoupeného Policií České republiky. Z podkladů je jednoznačné a nepochybně zřejmé, že se odvolatel dopustil přestupkového jednání tak, jak je mu kladeno za vinu, kdy videozáznam z policejního vozidla bez pochybností zachytil vozidlo Audi, registrační značky ■■■■■ řízené odvolatelem, který v Č. Budějovicích, ul. Novohradská, u domu č.p. 749/9, ve směru na obec Nedabyle, nerespektoval zákaz předjíždění před přechodem, a následně také na přechodu pro chodce.

Z oznámení přestupku sepsaném na místě a souvisejícího úředního záznamu (list č. 2 – 3) se zejm. zjišťuje, že dne 29.4.2023 prováděla hlídka PČR ve složení pprap. ■■■■■ (řidič) a nstržm. ■■■■■ (velitel) dohled nad BESIP v Č. Budějovicích. Kolem 22:10 hodin, kdy se hlídka nacházela v ul. Novohradská, ve směru na obec Nedabyle, si všimla vozidla Audi, které jelo ve směru před hlídkou, zahájilo předjížděcí manévr, a to v těsné blízkosti před přechodem pro chodce u domu č.p. 9. Vozidlo Audi jelo zvýšenou rychlostí a u domu č.p. 68 bylo zastaveno a kontrolováno. Řidič, ztotožněný na základě předložených dokladů jako odvolatel – ■■■■■ nar. ■■■■■ byl ve vozidle sám. Dále je uvedeno, že na videozáznamu je nastaven chybně čas (o hodinu méně) ne na kameře ve vozidle. Na místě pořízena také fotografická dokumentace. Odvolatel oznámení, bez vyjádření, podepsal.

Z výpisu z evidenční karty řidiče (list č. 5) se podává, že odvolatel má řidičské oprávnění od prosince 2021, přičemž ji v lednu 2022 má záznam o přestupku, kdy překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci.

Z kamerového záznamu, přiloženého na CD, se zjišťuje, že hlídka policie se zhruba v čase 21:09:03 h (čas na kameře nastaven o hodinu zpět) pohybuje za kolonou 3 vozidel, z nichž vozidlo odvolatele v tento okamžik,

jakožto vozidlo, jedoucí druhé v pořadí, započíná předjíždění před ním jedoucího vozidla. Vozidlo hlídky policie se v tento okamžik nachází před zastávkou MHD v jejím směru jízdy, vozidlo odvolatele přibližně za popelnicemi umístěnými po pravé straně, tedy zhruba v prostoru odbočení vpravo k čerpací stanici, tedy před přechodem pro chodce, který se nachází bezprostředně za odbočkou k benzínové čerpací stanici. Vozidlo odvolatele se zhruba v čase 21:09:04 – 21:09:05 nachází přímo na přechodu pro chodce. Vozidlo policie se do místa počátku předjíždění odvolatele dostává zhruba v čase 21:09:08 h. V tento okamžik je zcela a jasně viditelné dopravní značení, jak svislé, tak vodorovné, označující přechod pro chodce. Obrysy tohoto značení byly na videozáznamu patrné již v čase 21:09:03 h, tedy již z prostoru před zastávkou MHD. Vozidlo odvolatele se v tento čas nachází v levém pruhu, tedy v protisměrném jízdním pruhu, kde dokončuje předjíždění. V čase 21:09:12 se vozidlo odvolatele vrací zpět do svého jízdního pruhu a jsou viditelná brzdová světla. V tento okamžik započíná vozidlo policie přejíždět do protisměrného jízdního pruhu a pronásledovat vozidlo odvolatele, přičemž v čase 21:09:18 h je vozidlo odvolatele na železničním přejezdu a hlídka policie bezprostředně (zhruba 3 sekundy) za ním. V čase 21:09:31 spouští hlídka policie „majáky“ na vozidle a vozidlo odvolatele zastavuje v čase 21:09:47 před budovou centra lékařské genetiky. Následně policista přistupuje k řidiči, sedícím ve vozidle a zahajuje silniční kontrolu. Z videozáznamu je patrné, že řidič je ve vozidle sám.

Z fotografické dokumentace, pořízené během silniční kontroly, se podává zastavené vozidlo Audi, včetně osoby řidiče – odvolatele, stojícího před vozidlem.

Z plánu místa, založeného do spisu správním orgánem (list č. 8), se podává pohled na místo přestupkového jednání, kdy je rozeznatelný přechod pro chodce, umístěné popelnice, odbočka k čerpací stanici, a dále také je zaznamenán přibližný pohyb – předjíždění vozidla odvolatele přes přechod pro chodce. Skutečnosti, zjiitelné z plánu, jsou v souladu s popsáním videozáznamem z kamery ze služebního vozidla.

Na základě výše uvedeného není pochyb o tom, že odvolatel řídil uvedené vozidlo a nerespektoval na daném obecný zákaz předjíždění před přechodem pro chodce a na něm, čímž porušil § 17 odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu, kde je uvedeno: *„Řidič nesmí předjíždět na přechodu pro chodce nebo na přejezdu pro cyklisty a bezprostředně před nimi“*. Uvedeným pak odvolatel naplnil skutkovou podstatu dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7. zákona o silničním provozu, kde je uvedeno: *„Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že při řízení vozidla předjíždí vozidlo v případech, kdy je to obecnou, místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno“*.

Odvolační správní orgán po posouzení uvedených podkladů konstatuje, že o místě a způsobu spáchání přestupku, vozidle a jeho řidiči – osobě odvolatele, nevznikají žádné důvodné pochybnosti. Správní orgán shromáždil dostatek podkladů, na základě kterých bylo možné odvolateli vyslovit vinu, a proto by bylo další doplnění spisu či dokazování zcela nadbytečné, neboť předložené listiny a videozáznam jsou dostatečné k vyslovení viny odvolateli. Odvolatel nepředložil takový důkaz, který by měl zjištěný skutkový stav zpochybnit. Další výslech hlídky či doplnění dokazování není ve věci potřebný, odvolatel nebyl postupem správního orgánu zkrácen na svých právech.

K námitkám odvolatele:

Odvolační správní orgán považuje odvolateli námitky za nedůvodné. Vypořádání námitek bylo provedeno vesměs výše při hodnocení podkladů. Přesto odvolační správní orgán k jednotlivým námitkám uvádí následující:

K nedostatečně provedenému dokazování, nedostatečným závěrům správního orgánu a nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu, včetně nedostatečného hodnocení videozáznamu, lze uvést, že se jedná o námitky nedůvodné. Jak vyplývá ze spisového materiálu, což je patrné také z výše provedeného hodnocení důkazů, správní orgán postupoval v řízení správně, když zhodnotil všechny podstatné důkazy a podklady. Primárním podkladem je v nyní hodnocené věci právě videozáznam, který bez pochybností potvrzuje, že předjíždění odvolatele bylo započato před přechodem pro chodce, pokračovalo přes přechod a ukončeno bylo až za přechodem. Právě tento závěr vyplývá nejen ze samotného videozáznamu, ale také z hodnocení videozáznamu správním orgánem v rámci odůvodnění rozhodnutí. Skutečnost, že správní orgán nesprávně uvedl čas videozáznamu (popis dle délky videozáznamu neodpovídá popisu děje, avšak pouze řádově o několik sekund), nemůže mít vliv na skutečnost, že odvolatel v daném místě, datu a čase započal předjíždění před přechodem, které následně, za přechodem, dokončil. O tomto nemůže být ve věci sporu, neboť jak předjíždějící vozidlo, tak přechod pro chodce, je na videozáznamu zcela patrný. Hodnocení podkladů a důkazů bylo dostatečné, a to jak během ústního jednání (viz protokol o ústním jednání), tak v rámci napadeného rozhodnutí. Odvolační správní orgán připouští, že popis videozáznamu mohl být obsáhlejší, avšak i ve verzi, užití správním orgánem, neabsentují žádné podstatné skutečnosti.

Odvolací správní orgán odmítá také námitku, že odvolatel nemohl o blížícím se přechodu pro chodce vědět, neboť, právě pohledem na videozáznam, se zjišťuje, že dopravní značení, a to jak vodorovné, tak svislé, bylo viditelné z dostatečné vzdálenosti a odvolatel na toto mohl reagovat. Připustí-li odvolací správní orgán, že si odvolatel nevšiml svislého dopravního značení, což je však vyloučeno kamerovým záznamem, pak nelze zpochybnit, že vodorovné dopravní značení musel odvolatel vidět nejpozději při přejetí do protisměrného jízdního pruhu, přesto svůj manévr dokončil.

Námitka, že odvolatel, v době, kdy započal předjíždět, nemohl o přechodu pro chodce vědět, navíc v situaci, kdy není definováno, co znamená „bezprostředně“ před přechodem, je irelevantní. Jak je uvedeno výše o přechodu pro chodce mohl odvolatel vědět, pokud by sledoval dopravní značení či situaci před sebou. Definovat pojem bezprostředně pak není v nyní hodnocené věci potřebné, neboť nejenže nemůže být sporu o tom, že jednání odvolatele v tomto případě pojem zcela naplňuje, ale především je třeba zdůraznit, že odvolatel zároveň na samotném přechodu předjížděl a není podstatné, kdy započal předjíždět. K tomuto lze odkázat na rozhodnutí NS č. j. 5 Tz 33/79 ze dne 17. 10. 1978, ze kterého se podává, že řidič nesmí předjíždět, pokud by svůj předjížděcí manévr nestihl dokončit v místě, kde není předjíždění zakázáno. K tomuto odvolací správní orgán dále poukazuje na rozsudek NSS č. j. 6 As 187/2016 – 23, kde je uvedeno: „(...) za situace, kdy bylo postaveno na jisto, že stěžovatel v místě, kde je to dopravním značením zakázáno, předjížděl před sebou jedoucí vozidla, lze jím spáchaný přestupek považovat za jednání ohrožující zájem společnosti na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. června 2013, č. j. 1 As 24/2013 - 28) bez ohledu na to, zda jím došlo k ohrožení konkrétních účastníků silničního provozu a bez ohledu na to, jakou část předjížděcího manévru stěžovatel prováděl v úseku, kde to již bylo zakázáno.“ Výše uvedené závěry soudů jsou plně aplikovatelné i na nyní hodnocené jednání, kdy nevznikají žádné pochybnosti o tom, že předjížděcí manévr probíhal jak před přechodem, tak především na samotném přechodu, a byl dokončen až za přechodem, tedy odvolatel předjížděl v místě, kde tak nesměl učinit. Stanovení přesného místa počátku předjížděcího manévru není v nyní hodnocené věci relevantní pro posouzení porušení zákazu předjíždění, přesto o něm není pochyb, když je tento počátek zachycen na videozáznamu. Naproti tomu, že by se jednalo o „objíždění překážky“ – zastavujícího vozidla, jedoucí před ním, jak odvolatel tvrdí -, lze zcela vyloučit, neboť nic podobného se ze spisového materiálu nedokládá.

Odvolatel dále požaduje provést odborné či znalecké zkoumání videozáznamu a samotného, „údajného“, předjíždění odvolatele. Tento návrh odvolací správní orgán zamítá jako nedůvodný, neboť popsané skutečnosti jsou z videozáznamu viditelné, a to bez jakýchkoliv pochybností. K posouzení tohoto videozáznamu není třeba žádná zvláštní odborná způsobilost. Určení přesného místa počátku předjíždění na metr přesně není ve věci potřebný, neboť nelze zpochybnit, že předjíždění bylo započato bezprostředně před přechodem pro chodce, pokračovalo přes přechod pro chodce, a bylo dokončeno za přechodem pro chodce.

K údajnému dokazování oznámením přestupku sepsaným na místě, které odvolatel podepsal, a které mělo být vyhodnoceno jako souhlas odvolatele s daným jednáním, sděluje odvolací správní orgán, že ani v tomto nelze spatřovat v řízení pochybení. Správní orgány podepsané oznámení na místě vyhodnotily tak, že odvolatel přestupkové jednání na místě nerozporoval, a tedy s údaji zapsanými v oznámení souhlasil. Tento závěr je správný, neboť odvolatel měl možnost již na místě nesouhlasné stanovisko vyjádřit, což neučinil. A v tomto světle bylo s oznámením také naloženo, tedy jakožto s podkladem rozhodnutí, nikoliv jako důkazem o vině, neboť, jak je uvedeno výše, primárním důkazem je v nyní hodnocené věci videozáznam. Oznámení, které odvolatel na místě podepsal, však podporuje identifikaci řidiče, o které nejsou pochybnosti. Správní orgán tedy ani v tomto v řízení nepochybil, když oznámení hodnotil. Nadto je třeba dodat, že není zapovězeno provést jako důkaz úřední záznam či oznámení o přestupku, pokud se nejedná o jediný důkaz ve věci, ale je proveden společně s dalšími důkazy, v nyní hodnocené věci mj. s kamerovým záznamem. Tento závěr judikoval také NSS v rozsudku č.j. 4 As 135/2017 – 44.

K námitce projednání věci v rámci ústního jednání v nepřítomnosti obviněného sděluje odvolací správní orgán, že odvolatel byl řádně k projednání věci předvolán a poučen, přičemž byl v řízení zastoupen zmocněncem, který se k ústnímu jednání dostavil. Již na základě tohoto je patrné, že všechny náležitosti pro vedení ústního jednání byly splněny, kdy obviněný byl, prostřednictvím svého zmocněnce, zastoupen. Správní orgán nepovažoval provedení výslechu obviněného za potřebné, což uvedl již v závěru ústního jednání. Odvolatel měl dostatek času se s věcí seznámit a uplatnit svá práva, čehož využil. Odvolací správní orgán hodnotí postup správního orgánu jako správný, neboť výslech obviněného by nevnesl do věci žádné nové podstatné skutečnosti.

Nad rámec námitek lze obecně dodat, že omluvu, zaslanou ve večerních hodinách před ústním jednáním, nelze označit jako opožděnou, neboť obviněný uvádí, že se jedná o nenadálou zdravotní indispozici, avšak v žádném případě se nejedná o omluvu důvodnou, neboť obviněný nedoložil nic, čím by svůj negativní zdravotní stav, bránil mu v projednání věci, podložil. Jak je uvedeno v rozsudku NSS ze dne 8. 11. 2017, č. j. 4 As 190/2017 – 24: „(...) *Požadavek konkretizace a doložení tvrzených důvodů nepřítomnosti je v této souvislosti zcela opodstatněný, protože jedině jeho prostřednictvím může soud ověřit, zda jde o skutečnou nepřítomnost z omluvitelných důvodů nebo o nepodložené tvrzení účastníka řízení, jehož účelem má být oddálení rozhodnutí ve věci*“. Důkazní břemeno ohledně prokázání náležitosti omluvy leží na osobě, která omluvu podává (srov. NSS č.j. 9 As 240/2017). Bylo proto věcí obviněného, aby přesvědčivě doložil důvody omluvy (viz např. rozsudek NSS ze dne 23. 12. 2013, č. j. 8 As 54/2013 - 29).

Zaviněné jednání odvolatele je tedy zcela a bez pochybností prokázané. Správní orgán se s vyjádřením a námitkami ve věci vypořádal dostatečným způsobem, kdy reagoval na všechny věcné poznámky a návrhy odvolatele, ač třeba nepřímou, a tím tedy splnil postup ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu, čímž lze odmítnout tvrzení odvolatele, že by správní orgán přehléžl vyjádření obviněného.

K tomuto lze odkázat na rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích, č.j. 55 A 4/2016, kde je uvedeno: „*V otázce požadavků na kvalitu odůvodnění správního rozhodnutí lze poukázat například na rozsudek ze dne 16. 6. 2006, čj. 4 As 58/2005-65, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že z rozhodnutí správního orgánu musí být mimo jiné patrné, „proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné, nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů*“. Jinými slovy z rozhodnutí správního orgánu musí plynout, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Povinnost odůvodnit rozhodnutí však z druhé strany nemůže být chápána tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument účastníků řízení (srov. obdobně například náleze Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2012, sp. zn. IV. ÚS 3441/11).“

Odvolací správní orgán považuje námitky odvolatele za dostatečným způsobem vypořádané, neboť objektivně není sporu o tom, že odvolatel předjížděl na přechodu pro chodce.

K námitce nepřezkoumatelně uložených správních trestů, která není důvodná, se bude zdejší správní orgán věnovat dále, a to samostatně.

Materiální stránka:

Odvolací správní orgán se dále, stejně jako správní orgán, zabýval materiální stránkou přestupku, k čemuž odkazuje na legální definici přestupku dle ust. § 5 zákona o přestupcích, kde je stanoveno, že „*Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin*“. V tomto případě se jiným zákonem myslí zákon o silničním provozu, kde jsou v ust. § 125c upraveny skutkové podstaty přestupků.

Odvolatel tím, že započal předjíždět, a následně v předjíždění pokračoval, na přechodu pro chodce, naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7. zákona o silničním provozu, kde je stanoveno, že „*Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že při řízení vozidla předjíždí vozidlo v případech, kdy je to obecnou, místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno*“. Přestupkem je jednání, které naplňuje jak formální, tak materiální znak. Formálním znakem je obecně naplnění výše popsané skutkové podstaty přestupku, v nyní posuzovaném případě porušením zákazu předjíždět na přechodu pro chodce a bezprostředně před nimi, tedy, porušením § 17 odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu.

Materiální znak je představován tím, že zaviněné protiprávní jednání porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti, kdy výše uvedeným jednáním obviněný ohrozil zájem společnosti na bezpečnosti provozu, v tomto případě zejména ve vztahu k chodcům, užívajícím přechod pro chodce, kdy, i přesto, že tak nesměl učinit, před přechodem pro chodce, který chodci užívají, započal předjíždět a svůj manévr dokončil až za přechodem. To, že se na přechodu v daný okamžik nevyskytoval žádný jiný účastník silničního provozu – chodec bylo jen shodou náhod. Právě tento závěr dostačuje k tomu, aby bylo možné konstatovat, že jednáním odvolatele byla ohrožena bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Odvolací správní orgán navíc připomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 104/2008 - 74 ze dne 14. prosince 2009, podle něhož formální znaky přestupkového jednání naplňují

v běžných případech i materiální znaky. Odvolací orgán přitom neshledal důvody, pro které by se mohl od tohoto právního názoru odchýlit. Žádné významné okolnosti, které by naplnění materiálního znaku přestupku v posuzovaném případě vylučovaly, nepřistoupily.

Správní tresty – změna rozhodnutí:

K uloženému správnímu trestu, odvolací správní orgán sděluje, že správní tresty byly uloženy za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7. zákona o silničním provozu, v souladu se zákonem o přestupcích, a to dle zákonné úpravy platné v době, kdy se o přestupku rozhodovalo, tedy v říjnu 2023, kdy za tento přestupek byla uložena pokuta podle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu ve výši 7.000,- Kč (zákonné rozpětí (5.000 – 10.000 Kč), a dle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu v délce 8 měsíců (zákonné rozpětí 6 – 12 měsíců).

Odvolací správní orgán však, s ohledem na § 2 odst. 1, 6 zákona o přestupcích, zohlednil budoucí zákonnou úpravu, účinnou od 1.1.2024, a to ve prospěch pachatele, a proto přerušil řízení o odvolání až do účinnosti nové úpravy. Z nové zákonné úpravy zákona o silničním provozu se zjišťuje, že se zákaz činnosti za uvedené protiprávní jednání nově neukládá. Vzhledem k tomu, že dle § 2 odst. 6 zákona o přestupcích lze uložit pouze takový trest, který je možné uložit v době, kdy se o přestupku rozhoduje, zrušil odvolací správní orgán výrok o uložení správního trestu zákazu činnosti.

Dále, vzhledem k tomu, že za uvedené protiprávní jednání se nově, dle v současné době účinné zákonné úpravy ukládá pokuta v zákonném rozmezí od 7.000,- Kč do 25.000,- Kč, tedy je spodní hranice vyšší, než v době, kdy došlo ke spáchání přestupku, odvolací správní orgán ukládá pokutu podle dřívější správní úpravy, a to ve prospěch pachatele.

Správní orgán při stanovení výše správních trestů přihlédl zejména k závažnosti přestupku, kdy uvedl, že právě předjíždění na přechodu pro chodce je obecně velmi nebezpečné. Jako významně přitěžující bylo vyhodnoceno, že odvolatel je držitelem řidičského oprávnění krátkou dobu (od 8.12.2021). Správní orgán však dále chybně uvedl, že odvolatel nemá doposud záznam o přestupku. Tento závěr odvolací správní orgán koriguje a uvádí, že dle EKŘ má odvolatel záznam o přestupku, a to ze 4.1.2022. Tuto skutečnost lze zhodnotit také jako významně přitěžující, neboť je patrné, že odvolatel, přestože je držitelem ŘO krátce, má sklony k nekázní v silničním provozu. Správní orgán dále jako přitěžující posoudil místo a dobu spáchání, kdy v noční dobu je i příp. chodec hůře viditelný, přičemž v okolí je zastávka MHD a cyklo pruh pro cyklisty, což samo o sobě zvyšuje pravděpodobnost výskytu dalších účastníků provozu, nehledě na skutečnost, že místo je v obci, v blízkosti křižení komunikací.

Jako polehčující bylo vyhodnoceno, že nedošlo k žádné škodě na zdraví ani na majetku. Další významné okolnosti nebyly správnímu orgánu známy, a proto nebyly hodnoceny.

Popsané přitěžující skutečnosti plně odůvodňují zvýšení pokuty nad spodní hranici a odvolací správní orgán s nimi souhlasí. Nedůvodná je tedy také námitky neúměrně vysokých správních trestů, které byly odvolateli uloženy.

Smyslem a účelem správního trestu je pak v nejobecnějším smyslu ochrana společnosti před ohrožujícím jednáním. Správní trest zahrnuje jak nesporný prvek represe, tak i prevenci. Ukládání správních trestů za přestupky, a tudíž i rozhodování o jejich výši, se děje ve sféře volného správního uvážení, tedy zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout v zákonem vymezených mezích. Stejně tak byla v souladu se zákonem uložena pokuta a náklady řízení ve výši 1.000 Kč, a to dle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích. Dle § 79 odst. 5 správního řádu lze v případech hodných zvláštního zřetele výši paušální částky na požádání snížit. Odvolatel v řízení o takové snížení nepožádal, a proto je mu ukládána povinnost v plné výši.

Další posouzení věci, změna rozhodnutí

Odvolací správní orgán dále přezkoumal výrok nyní napadeného rozhodnutí, kdy k tomuto lze uvést, že výrok rozhodnutí v řízení o přestupku se řídí obecně náležitostmi stanovenými § 68 odst. 2 správního řádu, a dále pak v § 93 odst. 1 zákona o přestupcích. V tomto případě pak musí mj. obsahovat zejména popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání, právní kvalifikaci skutku, vyslovení viny, formu zavinění u obviněného, který je fyzickou osobou, druh a výměru správního trestu, popřípadě výrok o podmíněném upuštění od uložení správního trestu, o upuštění od uložení správního trestu nebo o mimořádném snížení výměry pokuty. Ve vztahu k formě zavinění je pak v § 15 odst. 1 zákona o přestupcích uvedeno, že k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.

Forma zavinění je pak definována v § 15 odst. 2, 3 zákona o přestupcích, kde je uvedeno, kdy se jedná o nedbalostní a kdy o úmyslné zavinění. Správní orgán tedy v tomto ohledu postupoval při vypracování napadeného rozhodnutí správně a všechny povinné náležitosti výroku zapracoval, když uvedl, že se odvolatel daného jednání dopustil z nedbalosti, v odůvodnění upřesněné jako nedbalost vědomá, kdy odvolatel, jakožto řidič a držitel řidičského oprávnění, věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí.

Odvolací správní orgán změnil výrok rozhodnutí tak, že změnil čas spáchání skutku z uvedeného 21:09 hodin na 22:09 hodin, neboť, jak vyplývá ze spisového materiálu, čas 21:09 hodin byl chybně uveden na palubní kameře z policejního vozidla. Tato skutečnost je uvedena také v úředním záznamu, kdy je vysvětleno, že na kameře byl chybně nastaven zimní čas. Samotné oznámení policie a související podklady hovoří o čase 21:09 h, resp. o čase cca 22:10 hodin, jakožto o čase správném. Tento závěr správní orgán zdůraznil také v rámci ústního jednání, a tedy se v rozhodnutí jedná pouze o písařskou chybu, kterou lze změnou výroku, resp. také odůvodnění rozhodnutí, změnit, a to bez vlivu na práva odvolatele.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Rozhodnutí je přezkoumatelné v přezkumném řízení dle § 94 a násl. správního řádu. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podatelí. Podnět lze podat buď u krajského úřadu nebo u Ministerstva dopravy ČR.

Rozhodnutí je rovněž přezkoumatelné krajským soudem podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Žalobu lze podat u Krajského soudu v Českých Budějovicích do dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Bc. Pavel Houska
referent přestupkového řízení

Obdrží na doručeníku

Na vědomí (po nabytí právní moci)
Magistrát města České Budějovice, správní odbor

